

สารบัญ

	หน้า
ส่วนที่ ๑ การเขียนโครงการที่มีคุณภาพ	๑-๘
ส่วนที่ ๒ กรณีศึกษา – ตัวอย่างโครงการ โครงการจัดแสดงมหกรรมสินค้า จำหน่าย และเชื่อมโยง การกระจายสินค้า ระดับภูมิภาค	๙-๔๒
ส่วนที่ ๓ ตัวอย่าง ตัวแบบ/ภาพรวมโครงการ	๔๓-๕๓
ส่วนที่ ๔ การประเมินผลสัมฤทธิ์ของโครงการ	๕๔-๖๑
ส่วนที่ ๕ กรณีศึกษา การประเมินผลสัมฤทธิ์ของโครงการ	๖๒-๘๙
ส่วนที่ ๖ แบบฟอร์มการรายงานการประเมินผลสัมฤทธิ์ของโครงการ	๙๐-๙๙
กิตติกรรมประกาศ	๑๐๐

ส่วนที่ ๑ การเขียนโครงการที่มีคุณภาพ

การเขียนโครงการ ที่มีคุณภาพ

1

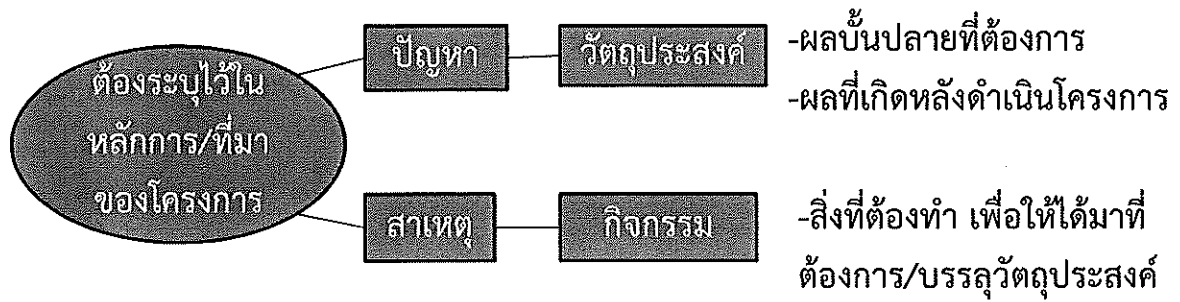
หลักการและเหตุผล

เป็นการตอบคำถามว่า ทำไมต้องทำโครงการนี้จึงต้องชี้ให้เห็นว่าที่ต้องทำ
เพราะเป็น

- นโยบาย ยุทธศาสตร์ กฎหมาย
- ศักยภาพ แสดงข้อมูล ตัวเลข สถานการณ์ปัจจุบัน
- ปัญหา ข้อจำกัด ความต้องการของประชาชน
- แนวโน้ม ทั้งเชิงบวกและลบ
- ถ้าไม่ทำจะเกิดผลเสียอย่างไร
- เคยทำมาแล้ว ผลเป็นเช่นไร
- จะขับเคลื่อนยุทธศาสตร์จังหวัด / กลุ่มจังหวัด ตรงไหน
- มีแนวคิด ทฤษฎี อะไร ที่นำมาช่วยอธิบายไหม

2

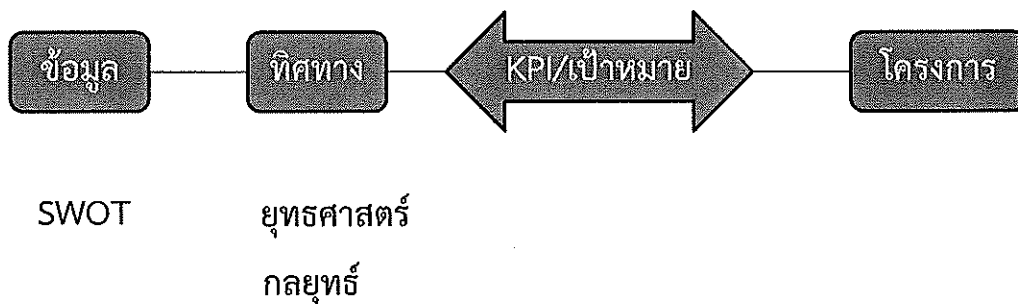
หลักการและเหตุผล

- กิจกรรม**
- นำสาเหตุมากำหนดเป็นกิจกรรม
 - เป็นสิ่งที่เกิดระหว่างทาง (MEANS/PROCESS)
 - เป็นชุดงานที่เมื่อทำแล้ว จะนำไปสู่ผลที่ต้องการให้เกิดหลังสิ้นสุดโครงการ
 - กิจกรรมหนึ่งอาจตอบสนองมากกว่า 1 วัตถุประสงค์ได้
 - ยึดหลัก Input Process Output Outcomes

3

ความเชื่อมโยง

4

ความพร้อม

- เพื่อเป็นหลักประกัน แสดงความมุ่งมั่น ความน่าเชื่อถือ
- หากแสดงเอกสารหลักฐานได้ จะเพิ่มน้ำหนัก เช่น หนังสืออนุมัติ/อนุญาตดำเนินโครงการ หนังสือยินยอมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น/ชุมชน แบบแปลน พื้นที่ดำเนินการ ความร่วมมือ/การมีส่วนร่วมของประชาชน/ชุมชน ภาพถ่าย มติที่ประชุม
- ข้อมูลเจ้าหน้าที่ที่รับผิดชอบทั้งเชิงปริมาณและคุณภาพ ผลการสำรวจ กลุ่มเป้าหมาย ข้อระเบียบ กฎหมาย สภาพทางกายภาพ ประเพณีวัฒนธรรม วิถีชีวิตของประชาชน ที่เอื้อต่อการดำเนินโครงการ เป็นต้น

การรับรู้ การมีส่วนร่วมของประชาชนและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

<u>จุดประสงค์</u>	- เพื่อป้องกันปัญหาที่จะเกิดขึ้นภายหลัง
- เป็น EMPOWERMENT
<u>ก่อนดำเนินโครงการ</u>	- ประชุมตรวจสอบพื้นที่/กลุ่มเป้าหมาย กำหนดกิจกรรม
ข้อเท็จจริง สภาพภูมิสังคมของชุมชน ข้อคิดเห็น กฎหมาย
ข้อมูล ข้อเสนอแนะภูมิปัญญาท้องถิ่น/ชุมชน
<u>ระหว่างดำเนินโครงการ</u>	- ร่วมตรวจติดตาม รายงาน
<u>หลังดำเนินโครงการ</u>	- ให้ข้อมูลผลสัมฤทธิ์กับเจ้าหน้าที่ เป็นวิทยากรถ่ายทอดบทเรียน
ต่อยอด ขยายผล นำประสบการณ์ไปดำเนินการเอง องค์กร
ปกครองส่วนท้องถิ่นสนับสนุนงบประมาณ เป็นแหล่งเรียนรู้

ผลกระทบ

เชิงเศรษฐกิจ

- แสดงให้เห็นเป็นตัวเลข จากงบประมาณดำเนินโครงการว่าก่อให้เกิดผลทางเศรษฐกิจเท่าใด
- การมีข้อมูลที่สามารถอ้างอิงและเชื่อถือได้ บอกแหล่งที่มาข้อมูล
- อาจเป็นการประมาณ แต่ในโอกาสต่อไปต้องมีการประเมินผลสัมฤทธิ์และเก็บระบบข้อมูลเพื่อเปรียบเทียบ

เชิงสังคม

- วิเคราะห์ผลลัพธ์ ผลกระทบจากการดำเนินโครงการ
- ผลกระทบบางอย่างอาจเป็นผลกระทบเชิงลบ
- ชี้ให้เห็นว่าชาวบ้านได้อะไร ราชการได้อะไร สังคมได้อะไร

หลักประกัน ปัจจัย เงื่อนไขความสำเร็จโครงการ

จุดประสงค์

- เพื่อให้เห็นจุดเน้น แก่น ปัจจัย เงื่อนไขที่ต้องให้ความสำคัญ มิฉะนั้นโครงการจะล้มเหลว
- เพื่อมิให้มีการจัดสรรทรัพยากรไปยังกิจกรรม/จุดเน้นที่เหมาะสม

พิจารณาจาก

- แก่น สำคัญในกระบวนการดำเนินโครงการ
- หลักการและเหตุผล ตัวแบบภาพรวมโครงการ
- ความเสี่ยงและแนวทางแก้ไข กิจกรรมที่ใช้งบประมาณสูง กิจกรรมต้นน้ำ กลางน้ำ ปลายน้ำ

เมื่อพบว่าอะไรจำเป็น/

เงื่อนไขหลักตามความสำคัญ

- ต้องให้ความสำคัญ อาจจัดเป็นกิจกรรมเพิ่มเติม

การบริการทรัพยากรสิน ทรัพย์สิน ทรัพย์สิน การบริหารโครงการให้ยั่งยืน

- จัดทำข้อมูลและระบบบริหารทรัพยากรสิน ทรัพย์สิน ให้ถูกต้องตามระเบียบ
- ถอดบทเรียน ประสพการณ์จากการดำเนินโครงการให้ชัดเจน
- ประเมินผลสัมฤทธิ์โครงการ แล้วนำข้อค้นพบ ข้อเสนอแนะไปปรับปรุงพัฒนา
- วิเคราะห์ ออกแบบกิจกรรมจัดทำเป็นแผนงาน/โครงการโดยประสานงาน
ผู้มีส่วนได้เสีย หรือร่วมกับหน่วยงาน อปท. จัดทำรายละเอียดโครงการ
- ให้ประชาชน/ผู้มีส่วนได้เสียรับรู้ มีส่วนร่วมตั้งแต่ต้น

9

ข้อมูลประกอบโครงการ

- จุดประสงค์
- เพื่อส่งเสริมรายละเอียดโครงการ
 - เพื่อสร้างความมั่นใจให้ผู้รับผิดชอบโครงการและเพื่อความสบายใจ
ของผู้พิจารณาโครงการ
 - เพื่อตอบคำถาม ข้อสงสัย ที่ไม่ได้คาดคิด
 - เพื่อสร้างวัฒนธรรมการทำงานที่ยึดข้อมูล
- จุดเน้น
- วิเคราะห์ประเด็นที่เกี่ยวข้อง

10

การประเมินผลสัมฤทธิ์ และภาพถ่าย

การประเมินผลสัมฤทธิ์โครงการ

- ต้องดำเนินทุกโครงการ
- ใช้บริหารจัดการแผน ที่จังหวัด/กลุ่มจังหวัด ได้รับการจัดสรร
- ขอความร่วมมือ สบจ. สำนักงานจังหวัด สถานศึกษา

ภาคบ่าย

- เพิ่มความชัดเจน
- มีคำบรรยายภาพ อะไร ที่ไหน เมื่อไหร่
- เพื่อให้มองเห็นการดำเนินโครงการเป็นไปในทิศทางใด

เทคนิค

- Input Process Output Outcome
- ต้นน้ำ กลางน้ำ ปลายน้ำ (Value Chain)
- SIPOC Model / Canvas Model
- ตัวแบบธุรกิจ
- ข้อเท็จจริงของกิจกรรมที่ต้องทำ

11

วัตถุประสงค์

วัตถุประสงค์ = ผลบั้นปลายที่ต้องการให้เกิดหลังดำเนินโครงการแล้วเสร็จ

ใช้หลัก SMART

- S = Specific
- M = Measurable
- A = Attainable
- R = Realistic
- T = Time Available

วัตถุประสงค์ต้องตอบโจทย์ที่
ระบุไว้ในหลักการและเหตุผล
หรือที่มาของโครงการ

12

ตัวอย่างการเขียนโครงการที่มีคุณภาพ

กรณีศึกษาของ อ.ประเสริฐ แยมสรวล สามารถ Download ได้ที่เว็บไซต์
มือถือ 086-773-3862

<http://www.padme.moi.go.th/> ->เอกสารอ้างอิง->ตัวอย่างผลงานที่เป็นประโยชน์
กรณีศึกษา 5 โครงการดังต่อไปนี้

- 1.โครงการป้องกันและแก้ไขปัญหาการกัดเซาะชายฝั่งทะเลอ่าวไทยฝั่งตะวันตก
- 2.โครงการเสริมสร้างศักยภาพการผลิตสัตว์น้ำ
- 3.โครงการเพิ่มประสิทธิภาพผลิตภัณฑ์สินค้าปศุสัตว์ให้ได้มาตรฐานอาหารปลอดภัย
และปลอดภัยภาวะ
- 4.โครงการจัดแสดงมหรหรรณสินค้า จำหน่ายและเชื่อมโยงการกระจายสินค้าระดับ
ภูมิภาค
- 5.โครงการป้องกันกำจัดศัตรูมะพร้าว

๒.กรณีศึกษา : ตัวอย่างโครงการ
โครงการเพิ่มประสิทธิภาพผลิตสินค้าปศุสัตว์ให้ได้มาตรฐาน
อาหารปลอดภัย และปลอดภัยภาวะ

รายละเอียดโครงการและข้อมูลประกอบโครงการ

ตามแผนปฏิบัติราชการประจำปี พ.ศ. ๒๕๕๙ ของกลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนล่าง ๒
(ประจวบคีรีขันธ์ เพชรบุรี สมุทรสงคราม สมุทรสาคร)

โครงการจัดแสดงมหกรรมสินค้า จำหน่าย และเชื่อมโยง การกระจายสินค้าระดับภูมิภาค

หน่วยงานรับผิดชอบ

สำนักงานเกษตรจังหวัด กลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนล่าง ๒
สำนักงานพาณิชย์จังหวัด กลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนล่าง ๒
สำนักงานพัฒนาชุมชนจังหวัด กลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนล่าง ๒

มิถุนายน ๒๕๕๘

คำนำ

โครงการจัดแสดงมหกรรมสินค้า จำหน่าย และเชื่อมโยงการกระจายสินค้าระดับภูมิภาค
งบประมาณ ๑๐,๑๖๔,๐๐๐ บาท ระยะเวลาดำเนินการ ตุลาคม ๒๕๕๘ – กันยายน ๒๕๕๙

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

๑. เพิ่มโอกาสและช่องทางการตลาดสินค้าประมงแปรรูป สินค้าเกษตร ผลิตภัณฑ์ชุมชน และอุตสาหกรรมทั้งในและต่างประเทศ
๒. เพิ่มรายได้ให้แก่ผู้ประกอบการวิสาหกิจชุมชน และ SME ในกลุ่มจังหวัดภาคกลาง
ตอนล่าง ๒ ที่เข้าร่วมโครงการ จำนวน ๘๐ ราย
๓. สร้างแรงจูงใจให้เกิดการพัฒนามาตรฐานคุณภาพสินค้าที่สอดคล้องกับความต้องการ
ของตลาดเพิ่มขึ้น

หัวใจสำคัญของโครงการนี้มุ่งผลในระยะยาวที่เกิดจากผู้เข้าร่วมโครงการได้มีโอกาสเรียนรู้
การดำเนินธุรกิจจากประสบการณ์ตรงอย่างครบวงจร โดยเฉพาะการเพิ่มเครือข่ายคู่ค้า การเจรจาธุรกิจ
กับลูกค้าภายหลังเสร็จสิ้นโครงการ การพัฒนา/ยกระดับมาตรฐานคุณภาพสินค้าให้สูงขึ้นและสอดคล้อง
กับความต้องการของตลาด อันจะนำไปสู่การเสริมสร้างขีดความสามารถในการแข่งขัน

กระบวนการจัดทำโครงการเน้นการบูรณาการ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง กล่าวคือ สำนักงาน
เกษตรจังหวัด รับผิดชอบกิจกรรมต้นน้ำ สำนักงานพัฒนาชุมชนจังหวัด รับผิดชอบกิจกรรมกลางน้ำ
และสำนักงานพาณิชย์จังหวัด รับผิดชอบกิจกรรมปลายน้ำ

สำนักบริหารยุทธศาสตร์กลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนล่าง ๒

มิถุนายน ๒๕๕๘

รายการ

หน้า

ส่วนที่ ๑ รายละเอียดโครงการ.....	๑
๑. หลักการและเหตุผล.....	๑
๑.๑ นโยบายรัฐบาล.....	๑
๑.๒ สถานการณ์.....	๑
๑.๓ ปัญหาข้อจำกัด.....	๑
๑.๔ แนวโน้ม.....	๑
๑.๕ ความต้องการ ข้อเสนอแนะของประชาชน.....	๒
๑.๖ การขับเคลื่อนประเด็นยุทธศาสตร์ของกลุ่มจังหวัด.....	๒
๑.๗ ผลการดำเนินงานที่ผ่านมา (พ.ศ. ๒๕๕๔ - ๒๕๕๘).....	๒
๑.๘ ตัวแบบ/ภาพรวมโครงการ.....	๔
๒. วัตถุประสงค์.....	๕
๓. กิจกรรม เป้าหมาย/พื้นที่ดำเนินการ/ความพร้อม งบประมาณ ผลผลิต.....	๕
๔. การรับรู้ การมีส่วนร่วมของประชาชน และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น.....	๕
๕. ความคุ้มค่า.....	๖
๖. หลักประกัน ปัจจัย เงื่อนไขความสำเร็จ.....	๗
๗. ความเสี่ยงและแนวทางการแก้ไข.....	๘
๘. การบริหารทรัพยากรบุคคล การบริหารโครงการให้ยั่งยืน.....	๘
๙. การประเมินผลสัมฤทธิ์โครงการ.....	๙
๑๐. ภาพถ่าย.....	๙
๑๑. รายละเอียดงบประมาณ.....	๑๒
๑๒. ผู้รับผิดชอบโครงการ.....	๑๖
ส่วนที่ ๒ ข้อมูลประกอบโครงการ.....	๑๗
แนวทางการประเมินภาพรวมความเป็นไปได้โครงการ.....	๓๐
ภาคผนวก คณะที่มงานออกแบบและรวบรวมข้อมูลเพื่อจัดทำรายละเอียดโครงการ.....	๓๑
และข้อมูลประกอบโครงการ	

รายละเอียด โครงการจัดแสดงมหกรรมสินค้า จำหน่าย และเชื่อมโยงการกระจายสินค้าระดับภูมิภาค (งบประมาณ ๑๐,๑๖๔,๐๐๐ บาท)

๑. หลักการและเหตุผล

๑.๑ นโยบายรัฐบาล คำแถลงนโยบายของคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ ๑๒ กันยายน ๒๕๕๗
ข้อ ๖ การเพิ่มศักยภาพเศรษฐกิจของประเทศรวมถึงสอดคล้องกับยุทธศาสตร์กลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนล่าง ๒
“การสร้างเชื่อมโยงของการท่องเที่ยวและพื้นที่เศรษฐกิจ”

๑.๒ ศักยภาพสำคัญประการหนึ่งของกลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนล่าง ๒ คือ เป็นแหล่งผลิตสินค้า
ที่หลากหลาย อาทิ ผลผลิตภาคการเกษตร ผลิตภัณฑ์อาหารเกษตรแปรรูป อาหารทะเล และผลไม้ เป็นต้น

ผลิตภัณฑ์สินค้าเกษตรที่สำคัญของกลุ่มจังหวัด

จังหวัด	ผลิตภัณฑ์สินค้าด้านการเกษตร	แนวโน้ม/ผลผลิต/ราคา/ ความต้องการของตลาด
ประจวบคีรีขันธ์	- มะพร้าว - สับปะรด - อาหารทะเล	ปริมาณด้านผลผลิตทางการเกษตร ที่ไม่ผ่านการแปรรูปมีความผันผวนมาก ขึ้นอยู่กับปัจจัยทางสภาพแวดล้อม กระแส แรงจูงใจด้านราคา และความนิยมของผู้บริโภค โอกาสที่จะได้กำไรหรือขาดทุนนั้น มีพอๆ กัน จึงจำเป็นที่จะต้องเน้นให้มีการแปรรูป เพิ่มมูลค่าเพิ่ม ซึ่งจะทำให้ในช่วงที่ผลผลิต ออกมาก เกษตรกรจะขาดทุนน้อย
เพชรบุรี	- น้ำตาลโตนด - มะนาว - กล้วยหอมทอง - เกลือ - อาหารทะเล	
สมุทรสงคราม	- มะพร้าว - ส้มโอ	
สมุทรสาคร	- มะพร้าว - ปลาทุ	

๑.๓ ปัญหาข้อจำกัด ผลิตภัณฑ์สินค้าถูกกำหนดโดยพ่อค้าคนกลาง ตลาดมีจำกัด ราคาถูก ต้นทุนสูง
ขาดการพัฒนาในรูปแบบผลิตภัณฑ์ที่เหมาะสมและมีศักยภาพ ทำให้ขีดความสามารถในแข่งขันต่ำ เกษตรกร
ขาดความพร้อมในการหาตลาดนอกพื้นที่ มาตรฐานของผลิตภัณฑ์ที่จะเข้าสู่ตลาดสากล โดยเฉพาะ
ผลิตภัณฑ์สินค้าอาหารทะเล รวมถึงการขนส่งและการเก็บรักษา เกษตรกรยังคงใช้รูปแบบการผลิตแบบเดิม
ไม่สามารถเพิ่มมูลค่าได้ ในขณะที่ต้นทุนสูงขึ้นอย่างต่อเนื่อง

๑.๔ แนวโน้มความต้องการของตลาดเกี่ยวกับผลิตภัณฑ์สินค้าจากภาคการเกษตรยังคงสูงขึ้นโดยเฉพาะ
ปัจจัยที่เกิดจากปริมาณนักท่องเที่ยวที่เพิ่มขึ้น การเปิดประชาคมอาเซียนที่เป็นทั้งโอกาสและภัยคุกคาม
ประกอบกับการสื่อสารผ่าน Social Network เข้ามามีบทบาทในชีวิตมากขึ้น ทำให้ภาวะการตลาด
เป็นไปอย่างรวดเร็ว

๑.๕ ความต้องการของเกษตรกรและผู้ประกอบการที่สะท้อนมาจากเวทีการจัดประชาคม การพบปะคลุกคลีของหน่วยงานที่รับผิดชอบกับเกษตรกรผู้ผลิตและผู้จำหน่ายโดยตรง พบว่า ประเด็นที่เกษตรกรต้องการให้ภาครัฐสนับสนุน ได้แก่ การขยายตลาดโดยเฉพาะในภาคตะวันออกเฉียงเหนือและภาคเหนือ การพัฒนา รูปแบบผลิตภัณฑ์ การสร้างแบรนด์ การสร้างเครือข่ายผู้ผลิตและผู้ประกอบการรายย่อย ข้อมูล การประชาสัมพันธ์ เป็นต้น หากภาครัฐไม่สนับสนุนโดยปล่อยให้เกษตรกรจัดเอง ค่าใช้จ่ายจะสูงมาก ทำให้ต้นทุนสินค้าเพิ่มขึ้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งเกษตรกรหรือผู้ประกอบการรายย่อยระดับล่าง ไม่มีศักยภาพที่จะยกระดับไปสู่การแข่งขันได้เลย

๑.๖ การขับเคลื่อนประเด็นยุทธศาสตร์ของกลุ่มจังหวัด/ตัวชี้วัดความสำเร็จโครงการ

- โครงการนี้เป็นผลผลิตที่เกิดจากการวิเคราะห์ SWOT ตามแผนพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนล่าง ๒ พ.ศ. ๒๕๕๗ - ๒๕๖๐ ที่ระบุว่า จุดแข็ง คือการเป็นแหล่งอาหารที่อุดมสมบูรณ์ การเกษตรปลอดภัยและแปรรูปสินค้าประมง มีวัตถุดิบทางการเกษตร อาหารทะเลที่หลากหลาย มีโรงงานอุตสาหกรรมรองรับปัจจัยการผลิตทางการเกษตรที่สำคัญ จุดแข็งหรือศักยภาพดังกล่าวนำไปสู่การกำหนดโครงการ เพื่อขยายโอกาสและสร้างรายได้ให้แก่เกษตรกรและผู้ประกอบการ
- นอกจากนี้ ผลผลิต ผลลัพธ์ของโครงการนี้จะส่งผลต่อการขับเคลื่อนต่อจุดเน้นทางยุทธศาสตร์ (Strategic Positioning) คือ การเป็นฐานการผลิตอาหารสู่ครัวโลกโดยตรง และยังส่งผลต่อประเด็นยุทธศาสตร์ - สร้างความเชื่อมโยงของการท่องเที่ยวและพื้นที่เศรษฐกิจ ตามกลยุทธ์ที่ ๒.๑ - เพิ่มศักยภาพทางการค้าการท่องเที่ยวและเชื่อมโยงพื้นที่เศรษฐกิจ
- ตัวชี้วัดความสำเร็จของโครงการ คือ รายได้เพิ่มขึ้นของผู้ประกอบการ กลุ่มเป้าหมายที่เข้าร่วมโครงการ จำนวน ๘๐ คน ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๕

๑.๗ ผลดำเนินงานที่ผ่านมา (พ.ศ. ๒๕๕๔ - ๒๕๕๘)

(๑) ปี พ.ศ. ๒๕๕๔ (งบประมาณ ๔,๐๐,๐๐๐ บาท)

- ผู้ประกอบการเข้าร่วมโครงการ ๒๐ คน
- จัดงานแสดง/จำหน่ายสินค้า ๒ ครั้ง
- จัดงานแสดงและจำหน่ายสินค้าระดับประเทศ
งาน Big, ThaiFex, Made in Thailand
งานอาหาร/ของใช้ตกแต่ง ๑ ครั้ง
- จัดงานแสดงและจำหน่ายสินค้าในต่างประเทศ ๑ ครั้ง
- ศึกษา วิจัย ในการจัดตั้งศูนย์แสดงและจำหน่ายสินค้า
ส่งออก (Outlet) ของกลุ่มจังหวัด ๒ ครั้ง
- ประชาสัมพันธ์ผ่านสื่อต่างๆ ระยะเวลาประมาณ ๗ วันก่อนเริ่มงาน

(๒) ปี พ.ศ. ๒๕๕๖ (งบประมาณ ๗,๐๐๐,๐๐๐ บาท)

- จัดงานแสดง/จำหน่ายสินค้าที่ จ.ศรีสะเกษ และ จ.ขอนแก่น ๒ ครั้ง
- จัดงานแสดง/จำหน่ายสินค้าที่ จ.อุบลราชธานี ๑ ครั้ง
โดยร่วมกับภาคเอกชน ๓๘ ราย
- นำผู้ประกอบการศึกษาดูงานที่ตลาดทะเลไทย จ.สมุทรสาคร และตลาดกลางการเกษตรท่าทาง
จ.เพชรบุรี ๔๐ คน

- สัมมนาแลกเปลี่ยน แบ่งปันประสบการณ์ ๑๒๐ คน
- จัดมหกรรมสินค้าเกษตร/อาหารแปรรูป/ผลิตภัณฑ์จากเกษตรกร องค์กรเกษตร วิสาหกิจชุมชน SME ที่ จ.หนองคาย กทม. และ จ.เชียงใหม่ ๓ ครั้ง

(๓) ปี พ.ศ. ๒๕๕๘ (งบประมาณ ๕,๙๐๐,๒๐๐ บาท)

- จัดสัมมนาแลกเปลี่ยนประสบการณ์การดำเนินธุรกิจ และเจรจาการค้า ประกอบด้วยผู้ประกอบการและเจ้าหน้าที่ ๑๒๐ คน
- จัดงานมหกรรมสินค้าเกษตร อาหารเกษตรแปรรูป ผลิตภัณฑ์จากเกษตรกร องค์กรเกษตร วิสาหกิจชุมชน SME ภายในประเทศ ๓ ครั้ง
- จัดงานแสดง/จำหน่ายสินค้า ๑ ครั้ง
- จัดงานแสดง/จำหน่ายสินค้าในประเทศร่วมกับภาคเอกชน ๒ ครั้ง
- ศึกษาดูงานศูนย์กระจายสินค้า ๑ ครั้ง
- ผลที่ได้รับ คือ (๑) รายได้ผู้เข้าร่วมโครงการจากการจำหน่ายสินค้า
 - (๒) เกษตรกร และผู้ประกอบการที่เข้าร่วมโครงการมีความรู้ความเข้าใจเงื่อนไข ปัจจัย รูปแบบ วิธีการกระจายสินค้า วิธีการเจรจาธุรกิจการค้า เครือข่ายผู้ผลิตและผู้ประกอบการ
 - (๓) คู่ค้าธุรกิจ จะมีการสั่งซื้อสินค้า (Order) ภายหลังเสร็จสิ้นโครงการเพิ่มช่องทางตลาด
 - (๔) การนำประสบการณ์ไปพัฒนาสินค้า เพื่อยกระดับคุณภาพมาตรฐานผลิตภัณฑ์การค้าให้สูงขึ้น
- เหตุผล ที่ต้องดำเนินการในรูปแบบและวิธีการดังกล่าวอย่างต่อเนื่อง คือ
 - (๑) เป็นการ “สร้างโอกาส” ให้กับเกษตรกรผู้ผลิต ผู้จำหน่าย โดยเฉพาะผู้ประกอบการระดับล่าง ในทางตรงกันข้ามหากไม่ดำเนินการจะทำให้ “เสียโอกาส”
 - (๒) หากภาครัฐไม่สนับสนุนทำให้การดำเนินธุรกิจขบเซาะส่งผลต่อเนื่องต่อกิจกรรมต้นน้ำ ขาดแรงกระตุ้น ขาดแรงจูงใจ ตลาดแคบ
 - (๓) ขาดโอกาสในการยกระดับคุณภาพมาตรฐานสินค้า ไม่สามารถพัฒนาสินค้าให้แตกต่างโดดเด่น และสอดคล้องกับความต้องการของตลาด
 - (๔) เกษตรกร และผู้ประกอบการขาดรายได้

๑.๘ ตัวแบบ/ภาพรวมโครงการ (โครงการจัดแสดงมหรสพสินค้า จำหน่าย และเชื่อมโยงการกระจายสินค้าระดับภูมิภาค)

พันธมิตร/ผู้สนับสนุน	กิจกรรมหลัก	คุณค่า/ผลลัพธ์	ความสัมพันธ์กับลูกค้า	กลุ่มลูกค้าเป้าหมาย
- เครือข่ายวิสาหกิจชุมชน - SME - หน่วยงานภาครัฐ/KBO - ผู้ประกอบการ - แหล่งจัดดู - ผู้ผลิต/ผู้ประกอบการ OTOP	- จัดงานแสดง/จำหน่ายสินค้า (Event) - จัดมหรสพแสดงสินค้า - จัดเวทีแลกเปลี่ยนแบ่งปันประสบการณ์ - ศึกษาดูงาน - ประชาสัมพันธ์	- ผู้บริโภคสามารถซื้อผลิตภัณฑ์ที่มีคุณภาพของกลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนล่าง ๒ ได้โดยตรง - เพิ่มโอกาส เพิ่มรายได้ - เพิ่มช่องทางการตลาด ให้แก่เกษตรกร/ผู้ประกอบการ - ที่เข้าร่วมโครงการ - เพิ่มคุณค่า/พันธมิตรทางการค้า - ประสบการณ์/โอกาสในการพัฒนาสินค้า/ผลิตภัณฑ์ - เกิดการกระจายธุรกิจกับลูกค้า ทั้งที่อยู่ระหว่างการดำเนินงาน และภายหลังการจัดงาน	- บริการโดยตรง - โทรศัพท์สอบถาม - แจ้งเป็นหนังสือ/สิ่งพิมพ์/ป้าย - ผ่านเครือข่าย	- ผู้ที่ต้องการบริโภคสินค้า/ผลิตภัณฑ์คุณภาพชั้นดี - กลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนล่าง ๒ - คู่ค้าธุรกิจที่กระหว่างดำเนินโครงการ และหลังดำเนินโครงการ
- ผู้ประกอบการรายย่อย - โอกาสเข้าถึงลูกค้า/ ขาดเงินทุน - ขาดทักษะการกระจายธุรกิจ	- ทรัพยากรหลัก - การประชาสัมพันธ์ - ช่องทางการกระจายสินค้า - เว็บไซต์/พื้นที่จัดงานแสดงสินค้า - ประสบการณ์ผู้จัด - เงินทุน/การขนส่ง		- ป้ายโฆษณา - Website - เครือข่าย - หนังสือราชการ - รถประชาสัมพันธ์เคลื่อนที่ - วิทูรย์ เคเบิลทีวี	
- เป็นแหล่งอาหารที่สมบูรณ์ - ผลิตภัณฑ์ทางการเกษตร - หลากหลาย				
การลงทุน/การสนับสนุนจากภาครัฐ		รายได้/ความคุ้มค่า	ความคุ้มค่าทางสังคม	
ค่าเดินทาง/ค่าขนส่ง ค่าดำเนินงาน ค่าโฆษณา ค่าบริหารจัดการ	ค่าเบี้ยเลี้ยงเจ้าหน้าที่ ค่าเช่าที่พัก	- เกิดจากการขายสินค้า/ผลิตภัณฑ์ต่อครั้ง - เกิดจากการกระจายธุรกิจกับลูกค้า ทั้งขณะดำเนินโครงการ และภายหลังดำเนินโครงการ	- เพิ่มประสบการณ์ ความรู้ ทักษะการกระจายสินค้า การกระจายธุรกิจของผู้ผลิต/ผู้ประกอบการ - โอกาสในการยกระดับ/มาตรฐานคุณภาพสินค้า - เพิ่มเครือข่าย คู่ค้า - เพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน	
• ติดตามโครงการ - โดยคณะกรรมการติดตามของกลุ่มจังหวัด • แสดงผลสัมฤทธิ์โครงการต่อสาธารณะ		• ประเมินผลสัมฤทธิ์โครงการ - โดยสถาบัน/องค์กรที่เป็นกลาง • นำบทเรียน ประสบการณ์ ไปปรับปรุง พัฒนาต่อยอด ขยายผล		

๒. วัตถุประสงค์

๒.๑ เพื่อเพิ่มรายได้ให้แก่ผู้ประกอบการวิสาหกิจ ชุมชน และ SME ในกลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนล่าง ๒ ที่เข้าร่วมโครงการ จำนวน ๘๐ ราย

๒.๒ เพื่อเพิ่มโอกาสและช่องทางการตลาดสินค้าประมงแปรรูป สินค้าเกษตร ผลิตภัณฑ์ชุมชน และอุตสาหกรรมทั้งในและต่างประเทศ

๒.๓ เพื่อสร้างแรงจูงใจให้เกิดการพัฒนามาตรฐาน คุณภาพผลิตภัณฑ์ที่สอดคล้องกับความต้องการของตลาด

๓. กิจกรรม เป้าหมาย/พื้นที่ดำเนินการ/ความพร้อม งบประมาณ ผลผลิต

กิจกรรม	เป้าหมาย/พื้นที่ดำเนินการ/ ความพร้อม	งบประมาณ	ผลผลิต/ประโยชน์/คุณค่า
(๑) จัดสัมมนาแลกเปลี่ยนเรียนรู้การดำเนินธุรกิจและการเจรจาธุรกิจ (เกษตรจังหวัด)	- ณ จังหวัดเพชรบุรี - ๑ ครั้ง ๓ วัน - พร้อมดำเนินการ	๔๑๕,๐๐๐ บาท	- ผู้ประกอบการ ๘๐ คน เจ้าหน้าที่ ๒๒ คน มีความรู้ความเข้าใจการดำเนินธุรกิจและการเจรจาธุรกิจ
(๒) จัดงานมหกรรมสินค้าเกษตร/อาหารเกษตรแปรรูป/ผลิตภัณฑ์จากเกษตรกรรมองค์กรเกษตรกร วิสาหกิจชุมชน เครือข่าย SME (เกษตรจังหวัด)	- ๔ ครั้ง - ภูมิภาคต่างๆ ในประเทศ - อยู่ระหว่างการวิเคราะห์จังหวัดที่เหมาะสม เนื่องจากต้องพิจารณาปัจจัยรอบด้าน	๕,๕๔๐,๐๐๐ บาท	- การสั่งซื้อสินค้า - รายได้จากการจำหน่าย - เครือข่ายผู้ประกอบการ
(๓) จัดงานแสดง/จำหน่ายสินค้า OTOP (พัฒนาชุมชนจังหวัด)	- ๒ ครั้ง - ภูมิภาคต่างๆ ในประเทศ - อยู่ระหว่างการวิเคราะห์สถานที่จัดงานที่เหมาะสม	๓,๐๐๐,๐๐๐ บาท	- รายได้จากการจำหน่ายสินค้า OTOP - เครือข่าย พันธมิตร คู่ค้า - การสั่งซื้อสินค้า
(๔) จัดงานแสดงจำหน่ายสินค้ากลุ่มเป้าหมาย (พาณิชย์จังหวัด)	- ๑ ครั้ง - ณ สถานที่จัดงานของภาครัฐและเอกชนในภูมิภาค - พร้อมดำเนินการ	๖๘๑,๔๐๐ บาท	- รายได้จากการจำหน่ายสินค้า - เครือข่าย พันธมิตร คู่ค้า - การสั่งซื้อสินค้า
(๕) จัดงานแสดงและจำหน่ายสินค้าภายในประเทศ โดยภาคเอกชนและหน่วยงานเกี่ยวข้อง (พาณิชย์จังหวัด)	- ๒ ครั้ง - ร่วมงานแสดงและจำหน่ายสินค้าภายในประเทศ - พร้อมดำเนินการ	๕๒๗,๘๐๐ บาท	- รายได้จากการจำหน่ายสินค้า - การสั่งซื้อสินค้า

๔. การรับรู้ การมีส่วนร่วมของประชาชน และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

ก่อนการดำเนินโครงการ เกษตรกรและผู้ประกอบการสะท้อนความต้องการจากเวทีการจัดประชาคม การพบปะพูดคุยของเจ้าหน้าที่กับเกษตรกรผู้ผลิตและผู้ประกอบการอย่างต่อเนื่อง โดยเฉพาะเกษตรกร ต้องการให้ภาครัฐสนับสนุน การขยายตลาด การพัฒนารูปแบบผลิตภัณฑ์ การสร้างแบรนด์ การสร้างเครือข่ายผู้ผลิต

และผู้ประกอบการ การประชาสัมพันธ์ เป็นต้น เนื่องจากหากปล่อยให้เกษตรกรจัดเอง จะทำให้มีภาระค่าใช้จ่ายที่สูง ส่งผลให้ต้นทุนสินค้าสูงขึ้นด้วย โดยเฉพาะอย่างยิ่งเกษตรกรหรือผู้ประกอบการรายย่อยระดับล่าง

ระหว่างดำเนินโครงการ เกษตรกรและผู้ประกอบการเข้าร่วมดำเนินการด้วยตนเอง ตั้งแต่เริ่มต้น จนถึงสิ้นสุดการจัดแสดง/การจำหน่ายสินค้า ตามโครงการที่กำหนด

หลังดำเนินโครงการ เกษตรกรและผู้ประกอบการมีการพัฒนาสินค้า/ผลิตภัณฑ์ มีการติดต่อ/ซื้อขาย กับคู่ค้าธุรกิจจากการที่เข้าร่วมโครงการ มีการติดต่อสื่อสารกับเครือข่าย/คู่ค้าธุรกิจ อย่างต่อเนื่อง นอกจากนี้ ยังมีการแลกเปลี่ยนประสบการณ์ในระหว่าง ผู้ค้า/เกษตรกร/ผู้ประกอบการ ที่เข้าร่วมโครงการ รวมทั้งยังเป็นกลุ่มเป้าหมายที่สามารถให้ข้อมูลกับภาครัฐในการจัดทำโครงการในลักษณะเช่นนี้ในโอกาสต่อไป

๕. ความคุ้มค่า

กิจกรรม	ความคุ้มค่าเชิงเศรษฐกิจ	ความคุ้มค่าเชิงสังคม
(๑) จัดสัมมนาแลกเปลี่ยนเรียนรู้ การดำเนินธุรกิจและการเจรจาธุรกิจ	- ไม่ส่งผลให้เกิดรายได้จากกิจกรรมนี้ ได้ทันที แต่เป็นองค์ความรู้ที่สามารถนำไปพัฒนาสินค้าได้ตลอดไป	- เกิดการเรียนรู้ เกิดแรงจูงใจ ในการพัฒนา/ยกระดับมาตรฐานสินค้า
(๒) จัดงานมหกรรมสินค้าเกษตร/อาหารเกษตรแปรรูป/ผลิตภัณฑ์ จากเกษตรกร องค์กรเกษตรกร วิสาหกิจชุมชน เครือข่าย SME	- จัด ๓ ครั้งๆ ละ ๙๐๐,๐๐๐ บาท - ประมาณการรายได้ที่คาดว่าจะได้รับประมาณ ๖,๔๐๐,๐๐๐ บาท	- สร้างโอกาสทางการตลาด เป็นช่องทางการจำหน่ายสินค้า/ผลิตภัณฑ์ของกลุ่มผู้ผลิตสู่ผู้บริโภคโดยตรง
(๓) จัดแสดง/จำหน่าย สินค้า OTOP	- ใช้งบประมาณ ๓,๐๐๐,๐๐๐ บาท - ประมาณการรายได้ที่คาดว่าจะได้จากการจำหน่ายสินค้า ๑๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท	- เพิ่มช่องทางการตลาด/คู่ค้า - แรงจูงใจในการพัฒนาตัวสินค้าให้มีมาตรฐานที่สูงขึ้น สอดคล้องกับความต้องการของลูกค้าและตลาด - เพิ่มความเข้มแข็งของกลุ่มผู้ประกอบการ OTOP - เพิ่มทักษะความรู้ธุรกิจชุมชน - เกิดความมั่นคงทางเศรษฐกิจในระดับฐานราก
(๔) จัดงานแสดง/จำหน่ายสินค้ากลุ่มเป้าหมาย	- ใช้งบประมาณ ๖๘๑,๐๐๐ บาท - ประมาณการรายได้ที่คาดว่าจะได้จากการจำหน่ายสินค้า ไม่ต่ำกว่า ๑,๒๐๐,๐๐๐ บาท	- เพิ่มพันธมิตรทางการค้า - มีโอกาสที่จะได้คู่ค้ารายใหม่ อันจะนำไปสู่การซื้อขายในโอกาสต่อไป
(๕) จัดงานแสดงและจำหน่ายสินค้าภายในประเทศ โดยภาคเอกชน และหน่วยงานเกี่ยวข้อง	- ใช้งบประมาณ ๕๒๗,๘๐๐ บาท - ประมาณการรายได้ที่คาดว่าจะได้จากการจำหน่ายสินค้า ไม่ต่ำกว่า ๑,๒๐๐,๐๐๐ บาท	- เพิ่มโอกาสนำสินค้าไปจำหน่ายในห้างสรรพสินค้ามากขึ้น

หมายเหตุ : รายได้ที่เกิดจากการขายสินค้ากับคู่ค้าธุรกิจ ภายหลังจากดำเนินโครงการไม่อาจจะระบุเป็นตัวเลขที่ชัดเจนได้ จึงต้องมีการประเมินผลหลังเสร็จสิ้นโครงการ เพื่อให้ได้ข้อมูลที่ชัดเจน

๖. หลักประกัน ปัจจัย เงื่อนไขความสำเร็จ

๖.๑ คุณภาพของผลิตภัณฑ์ที่จัดแสดงและจำหน่าย ต้องคัดเลือก หรือได้รับการปรับปรุงคุณภาพที่น่าพอใจ และสอดคล้องกับความต้องการและพฤติกรรมของลูกค้า

- สินค้า OTOP ในระดับ ๓ - ๕ ดาว หรือในกลุ่ม Quadrant A และมีความพร้อมทั้งในด้านการรับรองมาตรฐาน บรรจุภัณฑ์ กำลังการผลิต

๖.๒ การคัดเลือกผู้ประกอบการ

๖.๒.๑ การคัดเลือกจากกลุ่มผู้ผลิต/ผู้ประกอบการ ที่มีสินค้า OTOP ในระดับ ๓ - ๕ ดาว หรือในกลุ่ม Quadrant A

๖.๒.๒ ผู้ประกอบการมีความพร้อม มีกำลังการผลิตจำนวนมาก สม่าเสมอ คุณภาพได้มาตรฐาน คงที่ทุกชิ้นผลิตภัณฑ์

๖.๒.๓ การจัดทำทะเบียนกลุ่มผู้ผลิต/ผู้ประกอบการ เพื่อผลัดเปลี่ยนหมุนเวียน ในการไปจำหน่ายสินค้า

๖.๒.๔ มีศักยภาพในการเดินทางไปจำหน่าย และมีความรับผิดชอบในการจำหน่าย (เปิด - ปิด ให้ตรงเวลาตามที่ผู้จัดงานกำหนด)

๖.๓ ประสบการณ์ของเจ้าหน้าที่

๖.๓.๑ เจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบในการดำเนินงานตามโครงการฯ มีความรู้และประสบการณ์ในการ จัดกิจกรรม Roadshow OTOP โดยใช้งบประมาณของ โครงการตามแผนพัฒนาจังหวัด และโครงการตามยุทธศาสตร์กรมการพัฒนาชุมชน ซึ่งมีการดำเนินการอย่างต่อเนื่องมาทุกปี

๖.๓.๒ ต้องมีความสามารถในการประสานงานกับผู้จัดงานและผู้ประกอบการ ฯ ที่เข้าร่วมจำหน่าย ได้เป็นอย่างดี

๖.๔ การเลือกตลาด ห่วงเวลา สถานที่

๖.๔.๑ ตลาดที่มีลูกค้าสนใจและมีความต้องการสินค้า OTOP ของจังหวัดเพชรบุรี เช่น จังหวัด ทางภาคเหนือ ภาคอีสาน ซึ่งผลการดำเนินการที่ผ่านมา มียอดจำหน่าย และยอดสั่งซื้อสูง โดยเฉพาะสินค้าที่เป็น อาหารทะเล ขนมหวาน ผลิตภัณฑ์จากเกลือ (เกลือสปา) ฯลฯ

๖.๔.๒ การเลือกห่วงเวลา เช่น ปลายเดือน เทศกาล ไม่ซ้ำซ้อนกับตลาดอื่นๆ ที่มีการจำหน่าย ในลักษณะเดียวกัน

๖.๔.๓ การเลือกสถานที่ในเขตพื้นที่ที่มีลูกค้าที่มีกำลังซื้อสูง และมีการรวมกลุ่มเพื่อเป้าหมาย ในการซื้อสินค้า เช่น บริเวณห้างสรรพสินค้า/ศูนย์การค้า สถานที่ราชการ

๖.๔.๓ ต้องเลือกสถานที่จัดงานให้เหมาะสม พื้นที่พอเพียง การเดินทางสะดวก มีที่จอดรถ ไม่ไกลจากชุมชน

๖.๕ ประชาสัมพันธ์

๖.๕.๑ แผ่นป้ายคัทเอ๊าท์ ประชาสัมพันธ์

๖.๕.๒ เอกสารแผ่นพับ หนังสือราชการ

๖.๕.๓ รถยนต์โฆษณา ประชาสัมพันธ์

๖.๕.๔ ประชาสัมพันธ์ทางเสียงตามสายของห้างสรรพสินค้า

๖.๕.๕ ต้องมีการประชาสัมพันธ์การจัดงานผ่านสื่อ เช่น เคเบิลทีวี สถานีวิทยุชุมชน เสียงตามสาย และหอกระจายข่าว

๗. ความเสี่ยงและแนวทางแก้ไข

ความเสี่ยง	แนวทางแก้ไข
๑. สภาพภูมิอากาศเปลี่ยนแปลง	- หลีกเลี่ยงฤดูกาล ที่ไม่เหมาะสม เช่น ฤดูฝน - หลีกเลี่ยงปัญหาน้ำท่วม - จัดงานในช่วงฤดูแล้ง จัดงานในอาคารปิด (มีหลังคา) - ติดตามข้อมูลการพยากรณ์อากาศ เพื่อใช้เป็นข้อมูลในการกำหนด ทั่วระยะเวลาการจัดงาน - เลือกสถานที่ที่เหมาะสม
๒. การเปลี่ยนแปลงภาวะเศรษฐกิจของประเทศ	- เพิ่มการประชาสัมพันธ์ ปรับรูปแบบ เพิ่มความถี่ - จัดกิจกรรมส่งเสริมการขาย เช่น นาทิทอง ลดราคาเป็นบางเวลา - คัดเลือกสินค้าเฉพาะที่จำเป็นสำหรับผู้บริโภค เช่น อาหาร เครื่องนุ่งห่ม ฯลฯ
๓. รสนิยมและความต้องการของผู้บริโภค	- เลือกผลิตภัณฑ์ที่เป็นที่ต้องการของตลาดและลูกค้า

๘. การบริหารทรัพยากรบุคคล การบริหารโครงการให้ยั่งยืน

การสร้างรายได้และขยายโอกาสให้แก่เกษตรกรและผู้ประกอบการในการผลิต การจำหน่าย การตลาด ผลิตภัณฑ์สินค้าเกษตรที่สำคัญของกลุ่มจังหวัด เป็นภารกิจจำเป็นต้องดำเนินการอย่างต่อเนื่อง มิฉะนั้น จะทำให้กระบวนการขับเคลื่อนเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มจากผลิตภัณฑ์สินค้าของกลุ่มจังหวัด “ซบเซา” สำนักงานพัฒนาชุมชนจังหวัด เกษตรจังหวัด และพาณิชย์จังหวัด จะบูรณาการดำเนินกิจกรรมโดยใช้งบประมาณของหน่วยงาน และขอรับการสนับสนุนจากองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น กิจกรรมที่จะดำเนินการ ได้แก่

๘.๑ การให้ความรู้ ทักษะแก่ผู้ผลิต และผู้ประกอบการด้านกระบวนการผลิต การยกระดับคุณภาพสินค้า การตลาด การสร้างภาพลักษณ์ การพัฒนาบรรจุภัณฑ์ การประยุกต์ใช้เทคโนโลยีในกระบวนการผลิต เพื่อลดต้นทุนการผลิต การยืดอายุผลิตภัณฑ์

๘.๒ การจัดหาพันธมิตร คู่ค้าทางธุรกิจ การจัดหากลุ่มลูกค้า การศึกษาวัฒนธรรมหรือพฤติกรรมผู้บริโภคของลูกค้า เพื่อพัฒนาสินค้าที่ตอบสนองตรงความต้องการของผู้บริโภคทั้งในและต่างประเทศ

๘.๓ การพัฒนาเครือข่ายผู้ผลิตและผู้ประกอบการ OTOP เพื่อเพิ่มพลังการขับเคลื่อน กล่าวคือ กำหนด วัตถุประสงค์ แนวคิด หลักการ บทบาทหน้าที่ คุณสมบัติของสมาชิก สิทธิประโยชน์ที่พึงได้ การจัดทำฐานข้อมูลที่เป็น การจัดกิจกรรม ข้อมูลการตลาด การประชาสัมพันธ์ ระเบียบกฎเกณฑ์ มาตรฐาน โดยเฉพาะผู้บริโภคกลุ่มประเทศอิสลาม ซึ่งเป็นตลาดที่มีพลังการซื้อและมีประชากรเป็นจำนวนมาก

๙. การประเมินผลสัมฤทธิ์โครงการ

๙.๑ จัดให้มีการประเมินผลสัมฤทธิ์โครงการภายหลังดำเนินโครงการแล้วเสร็จไปแล้ว ๓-๖ เดือน ประเด็นประเมิน ได้แก่ การบรรลุวัตถุประสงค์โครงการ การขับเคลื่อนประเด็นยุทธศาสตร์กลุ่มจังหวัด การบรรลุตัวชี้วัดประเด็นยุทธศาสตร์กลุ่มจังหวัด การมีส่วนร่วมของประชาชน และองค์การปกครองส่วนท้องถิ่น ก่อน ขณะ และหลังดำเนินโครงการ การบริหารทรัพยากรบุคคล การบริหารโครงการให้ยั่งยืน ความคุ้มค่าทางเศรษฐกิจและทางสังคม ปัญหา ข้อจำกัด ผลกระทบเชิงบวก/เชิงลบ ผลกระทบที่ไม่ได้คาดหวัง ข้อเสนอแนะ บทเรียน ประสพการณ์ที่ได้จากการดำเนินโครงการ ความพึงพอใจของประชาชนที่มีต่อโครงการ ทั้งนี้ โดยใช้งบประมาณ จากงบบริหารจัดการที่กลุ่มจังหวัดได้รับจัดสรร ๕ ล้านบาท และดำเนินการโดยหน่วยงาน สถาบันการศึกษา หรือองค์กรที่เห็นสมควร

๙.๒ กรณีมีข้อจำกัดไม่สามารถดำเนินการได้ตามข้อ ๙.๑ จะดำเนินการโดยให้หน่วยงานที่รับผิดชอบโครงการ รายงานผลสัมฤทธิ์โครงการตามแบบที่กำหนด โดยครอบคลุมประเด็นประเมินตามที่กำหนดไว้ตามข้อ ๙.๑

๑๐. ภาพถ่าย

ผลิตภัณฑ์ที่โดดเด่นของจังหวัดทั้ง 4 จังหวัด

การจัดงานแสดง/จำหน่ายสินค้า

บรรยายภาคการจัดงานมหกรรม

การจัดเวทีแลกเปลี่ยนประสบการณ์

๑๑. รายละเอียดค่าใช้จ่ายโครงการจัดแสดงมหรสพสินค้า จำหน่าย และเชื่อมโยงการกระจายสินค้าระดับภูมิภาค

ที่	รายการ	งบประมาณ
๑	สำนักงานเกษตรจังหวัด ๔ จังหวัด ดำเนินการ ๒ กิจกรรม	๕,๙๕๕,๐๐๐ บาท
	กิจกรรมที่ ๑ จัดสัมมนาแลกเปลี่ยนเรียนรู้ในการดำเนินธุรกิจและเจรจาธุรกิจการค้าของกลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนล่าง ๒ เพื่อกำหนดแนวทางการดำเนินงานและเตรียมการคัดเลือกผู้ประกอบการที่เป็นกลุ่มเป้าหมายของแต่ละจังหวัดๆ ละ ๒๐ คน รวม ๘๐ คน เจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้อง ๒๒ คน ๑ ครั้ง ๓ วัน บุคคลเป้าหมาย รวมทั้งสิ้น ๑๐๒ คน ประกอบด้วย เจ้าหน้าที่จากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในกลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนล่าง ๒ ทั้ง ๔ จังหวัด (สำนักบริหารยุทธศาสตร์กลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนล่าง ๒ จำนวน ๒ คน สำนักงานเกษตรจังหวัด/อำเภอ จังหวัดสมุทรสาคร ๕ คน จังหวัดสมุทรสงคราม ๕ คน จังหวัดเพชรบุรี ๕ คน และจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ๕ คน)	
	- ค่าอาหารว่างและเครื่องดื่ม จำนวน ๖ มื้อๆ ละ ๕๐ บาท ๑๐๒ คน	๓๐,๖๐๐ บาท
	- ค่าอาหารกลางวัน จำนวน ๓ มื้อๆ ละ ๓๐๐ บาท ๑๐๒ คน	๙๑,๘๐๐ บาท
	- ค่าอาหารเย็น จำนวน ๒ มื้อๆ ละ ๓๐๐ บาท ๑๐๒ คน	๖๑,๒๐๐ บาท
	- ค่าเช่าที่พัก จำนวน ๑๐๒ คนๆ ละ ๘๐๐ บาท/คืน รวม ๒ คืน	๑๖๓,๒๐๐ บาท
	- ค่าตอบแทนวิทยากร	๑๔,๐๐๐ บาท
	- ค่าพาหนะวิทยากร	๔,๐๐๐ บาท
	- ค่าพาหนะเดินทางสำหรับผู้เข้าสัมมนา จำนวน ๑๐๒ คน	๔๐,๐๐๐ บาท
	- ค่าวัสดุอบรม จำนวน ๑๐๒ คนๆ ละ ๑๐๐ บาท	๑๐,๒๐๐ บาท
		รวม ๔๑๕,๐๐๐ บาท
	กิจกรรมที่ ๒ จัดงานมหรสพสุดยอดผลิตภัณฑ์ “ของดีเพชรบุรีศรี” จำนวน ๔ ครั้ง หมุนเวียนไปตามภูมิภาคต่าง ๆ	
	- ค่าเบี้ยเลี้ยง สำหรับเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงาน จำนวน ๙ วันๆ ละ ๒๔๐ บาท ๒๒ คน (จังหวัดละ ๕ คน/ครั้ง กลุ่มจังหวัด ๒ คน/ครั้ง) ครั้งละ ๔๗,๕๒๐ บาท ๔ ครั้ง	๑๙๐,๐๘๐ บาท
	- ค่าเช่าที่พักสำหรับเจ้าหน้าที่ จำนวน ๒๒ คน ๘ คืนๆ ละ ๘๐๐ บาท ครั้งละ ๑๔๐,๘๐๐ บาท ๔ ครั้ง	๕๖๓,๒๐๐ บาท
	- ค่าพาหนะและค่าเช่าที่พักของประธานในพิธีเปิด และผู้ติดตาม ครั้งละ ๑๕,๐๐๐ บาท ๔ ครั้ง	๖๐,๐๐๐ บาท
	- ค่าพาหนะและค่าเช่าที่พักในการเดินทางไปร่วมงานของเกษตรจังหวัด ๔ จังหวัด ครั้งละ ๒๐,๐๐๐ บาท ๔ ครั้ง	๘๐,๐๐๐ บาท
	- ค่าเช่าพาหนะเดินทางไปร่วมงานมหรสพสินค้าเกษตรฯ ของเกษตรกร/องค์กรเกษตรกร/วิสาหกิจชุมชนและเครือข่าย/SMEs จำนวน ๘๐ กลุ่ม จำนวน ๔ ครั้ง	๑,๑๘๔,๐๐๐ บาท
	รวม	๕,๕๔๐,๐๐๐ บาท

ที่	รายการ	งบประมาณ
	จัดงานที่ภาคเหนือ	
	จังหวัดสมุทรสาคร จำนวน ๒๐ กลุ่มๆ ละ ๔,๐๐๐ บาท	๘๐,๐๐๐ บาท
	จังหวัดสมุทรสงคราม จำนวน ๒๐ กลุ่มๆ ละ ๔,๒๐๐ บาท	๘๔,๐๐๐ บาท
	จังหวัดเพชรบุรี จำนวน ๒๐ กลุ่มๆ ละ ๔,๖๐๐ บาท	๙๒,๐๐๐ บาท
	จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ จำนวน ๒๐ กลุ่มๆ ละ ๕,๖๐๐ บาท	๑๑๒,๐๐๐ บาท
	รวม	<u>๓๖๘,๐๐๐ บาท</u>
	จัดงานที่ภาคกลาง	
	จังหวัดสมุทรสาคร จำนวน ๒๐ กลุ่มๆ ละ ๘๐๐ บาท	๑๖,๐๐๐ บาท
	จังหวัดสมุทรสงคราม จำนวน ๒๐ กลุ่มๆ ละ ๑,๐๐๐ บาท	๒๐,๐๐๐ บาท
	จังหวัดเพชรบุรี จำนวน ๒๐ กลุ่มๆ ละ ๑,๔๐๐ บาท	๒๘,๐๐๐ บาท
	จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ จำนวน ๒๐ กลุ่มๆ ละ ๒,๔๐๐ บาท	๔๘,๐๐๐ บาท
	รวม	<u>๑๑๒,๐๐๐ บาท</u>
	จัดงานที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	
	จังหวัดสมุทรสาคร จำนวน ๒๐ กลุ่มๆ ละ ๔,๐๐๐ บาท	๘๐,๐๐๐ บาท
	จังหวัดสมุทรสงคราม จำนวน ๒๐ กลุ่มๆ ละ ๔,๒๐๐ บาท	๘๔,๐๐๐ บาท
	จังหวัดเพชรบุรี จำนวน ๒๐ กลุ่มๆ ละ ๔,๖๐๐ บาท	๙๒,๐๐๐ บาท
	จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ จำนวน ๒๐ กลุ่มๆ ละ ๕,๖๐๐ บาท	๑๑๒,๐๐๐ บาท
	รวม	<u>๓๖๘,๐๐๐ บาท</u>
	จัดงานที่ภาคใต้	
	จังหวัดสมุทรสาคร จำนวน ๒๐ กลุ่มๆ ละ ๔,๘๐๐ บาท	๙๖,๐๐๐ บาท
	จังหวัดสมุทรสงคราม จำนวน ๒๐ กลุ่มๆ ละ ๔,๖๐๐ บาท	๙๒,๐๐๐ บาท
	จังหวัดเพชรบุรี จำนวน ๒๐ กลุ่มๆ ละ ๔,๒๐๐ บาท	๘๔,๐๐๐ บาท
	จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ จำนวน ๒๐ กลุ่มๆ ละ ๓,๒๐๐ บาท	๖๔,๐๐๐ บาท
		<u>๓๓๖,๐๐๐ บาท</u>
	ค่าจ้างเหมาในการจัดงาน ครั้งละ ๘๕๐,๐๐๐ บาท ๔ ครั้ง เช่น - สถานที่ในการจัดงาน แสง สีเสียง - การจัดพิธีเปิดงาน - การจัดกิจกรรมงานแสดง - การประชาสัมพันธ์ผ่านสื่อต่างๆ เช่น โทรทัศน์ วิทยุ หนังสือพิมพ์ ป้ายโฆษณา - การเดินทางของเจ้าหน้าที่ ทั้ง ๔ จังหวัด - การประเมินผลการจัดงาน	<u>๓,๔๐๐,๐๐๐ บาท</u>

ที่	รายการ	งบประมาณ
	ค่าวัสดุสำนักงาน จังหวัดละ ๕,๐๐๐ บาท ๔ จังหวัด	๒๐,๐๐๐ บาท
	ค่าใช้จ่ายในการติดตามประเมินผล และบริหารงานโครงการ	๔๒,๗๒๐ บาท
๒	สำนักงานพาณิชย์จังหวัด ๔ จังหวัด ดำเนินการ ๓ กิจกรรม ดังนี้	๑,๒๐๙,๐๐๐ บาท
	กิจกรรมที่ ๓ จัดงานแสดงและจำหน่ายสินค้ากลุ่มเป้าหมายของกลุ่มจังหวัด ภาคกลางตอนล่าง ๒ จำนวน ๔๐ กลุ่ม (จังหวัดละ ๑๐ กลุ่ม) ณ สถานที่จัดงานของภาครัฐ/เอกชน ในภูมิภาคอื่นๆ จำนวน ๑ ครั้ง	
	- ค่าจ้างเหมาในการจัดงานแสดงและจำหน่ายสินค้า ๑ ครั้ง	๖๐๐,๐๐๐ บาท
	- ค่าเบี้ยเลี้ยงเจ้าหน้าที่ ๘ คน ๗ วัน ๒๔๐ บาท/คน	๑๓,๔๔๐ บาท
	- ค่าเช่าที่พักค้างสำหรับเจ้าหน้าที่ จำนวน ๘ คน ๖ คืนๆ ละ ๘๐๐ บาท	๓๘,๔๐๐ บาท
	- ค่าวัสดุเชื้อเพลิงและหล่อลื่น จ.สมุทรสาคร และ จ.สมุทรสงคราม ๒ จังหวัดๆ ละ ๕,๐๐๐ บาท เป็นเงิน ๑๐,๐๐๐ บาท จ.เพชรบุรี เป็นเงิน ๖,๕๖๐ บาท และ จ.ประจวบคีรีขันธ์ เป็นเงิน ๘,๐๐๐ บาท รวม ๔ จังหวัด	๒๔,๕๖๐ บาท
	- ค่าติดตามและประเมินผล	๕,๐๐๐ บาท
	รวม	<u>๖๘๑,๔๐๐ บาท</u>
	กิจกรรมที่ ๔ ร่วมกับภาคเอกชน และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องไปร่วมงานแสดง และจำหน่ายสินค้าภายในประเทศ จำนวน ๒ ครั้ง	
	- ค่าเช่าคูหาในประเทศ ๓๘ คูหาๆ ละ ๑๐,๐๐๐ บาท	๓๘๐,๐๐๐ บาท
	- ค่าเบี้ยเลี้ยงเจ้าหน้าที่ ๕ คน ๗ วัน ๒๔๐ บาท/คน ๒ ครั้ง	๑๖,๘๐๐ บาท
	- ค่าเช่าที่พักค้างสำหรับเจ้าหน้าที่ จำนวน ๕ คน ๖ คืนๆ ละ ๘๐๐ บาท ๒ ครั้ง	๔๘,๐๐๐ บาท
	- ค่าพาหนะสำหรับเจ้าหน้าที่ ๕ คนๆ ละ ๕,๐๐๐ บาท	๒๕,๐๐๐ บาท
	- ค่าวัสดุเชื้อเพลิงและหล่อลื่น จ.สมุทรสาคร และ จ.สมุทรสงคราม ๒ จังหวัดๆ ละ ๑๐,๐๐๐ บาท เป็นเงิน ๒๐,๐๐๐ บาท จ.เพชรบุรี เป็นเงิน ๑๕,๐๐๐ บาท และ จ.ประจวบคีรีขันธ์ เป็นเงิน ๑๘,๐๐๐ บาท รวม ๔ จังหวัด	๕๓,๐๐๐ บาท
	- ค่าติดตามและประเมินผล	๔,๘๐๐ บาท
	รวม	<u>๕๒๗,๖๐๐ บาท</u>
๓	สำนักงานพัฒนาชุมชนจังหวัด ๔ จังหวัด ดำเนิน ๑ กิจกรรม ดังนี้	๓,๐๐๐,๐๐๐ บาท
	กิจกรรมที่ ๒ จัดงานมหกรรมสุดยอด OTOP “ของดีเพชรสมุทรคีรีขันธ์” ในภาคเหนือและภาคตะวันออกเฉียงเหนือ รวม ๒ ครั้งๆ ละ ๑,๕๐๐,๐๐๐ บาท	๓,๐๐๐,๐๐๐ บาท
	- ค่าเบี้ยเลี้ยง สำหรับเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงาน จำนวน ๗ วันๆ ละ ๒๔๐ บาท ๑๐ คน (จังหวัดละ ๒ คน/ครั้ง กลุ่มจังหวัด ๒ คน/ครั้ง) ครั้งละ ๑๖,๘๐๐ บาท ๒ ครั้ง	๓๓,๖๐๐ บาท
	- ค่าเช่าที่พัก สำหรับเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงาน จำนวน ๖ คืนๆ ละ ๘๐๐ บาท ๑๐ คน (จังหวัดละ ๒ คน/ครั้ง กลุ่มจังหวัด ๒ คน/ครั้ง) ครั้งละ ๔๘,๐๐๐ บาท ๒ ครั้ง	๙๖,๐๐๐ บาท
	- ค่าพาหนะและค่าเช่าที่พักของประธานในพิธีเปิด และผู้ติดตาม ครั้งละ ๑๕,๐๐๐ บาท ๒ ครั้ง	๓๐,๐๐๐ บาท

ที่	รายการ	งบประมาณ
	- ค่าพาหนะและค่าเช่าที่พักในการเดินทางไปร่วมงานของพัฒนาการจังหวัดและผู้ติดตาม ๔ จังหวัด ครั้งละ ๒๐,๐๐๐ บาท ๒ ครั้ง	๔๐,๐๐๐ บาท
	- ค่าวัสดุเชื้อเพลิงและหล่อลื่น จังหวัดสมุทรสาคร และ จังหวัดสมุทรสงคราม ๒ จังหวัด ๆ ละ ๕,๐๐๐ บาท เป็นเงิน ๑๐,๐๐๐ บาท จังหวัดเพชรบุรี เป็นเงิน ๖,๐๐๐ บาท และ จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ เป็นเงิน ๗,๐๐๐ บาท รวม ๔ จังหวัด	๒๓,๐๐๐ บาท
	- ค่าชดเชยพาหนะเดินทางไปร่วมงานนมกรรมสินค้า OTOP ของผู้ผลิตและผู้ประกอบการ OTOP จำนวน ๑๐๐ กลุ่ม จำนวน ๒ ครั้ง	๙๒๐,๐๐๐ บาท
	จัดงานที่ภาคเหนือ	
	จังหวัดสมุทรสาคร จำนวน ๒๕ กลุ่มๆ ละ ๔,๐๐๐ บาท	๑๐๐,๐๐๐ บาท
	จังหวัดสมุทรสงคราม จำนวน ๒๕ กลุ่มๆ ละ ๔,๒๐๐ บาท	๑๐๕,๐๐๐ บาท
	จังหวัดเพชรบุรี จำนวน ๒๕ กลุ่มๆ ละ ๔,๖๐๐ บาท	๑๑๕,๐๐๐ บาท
	จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ จำนวน ๒๕ กลุ่มๆ ละ ๕,๖๐๐ บาท	๑๔๐,๐๐๐ บาท
	รวม	๔๖๐,๐๐๐ บาท
	จัดงานที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	
	จังหวัดสมุทรสาคร จำนวน ๒๕ กลุ่มๆ ละ ๔,๐๐๐ บาท	๑๐๐,๐๐๐ บาท
	จังหวัดสมุทรสงคราม จำนวน ๒๕ กลุ่มๆ ละ ๔,๒๐๐ บาท	๑๐๕,๐๐๐ บาท
	จังหวัดเพชรบุรี จำนวน ๒๕ กลุ่มๆ ละ ๔,๖๐๐ บาท	๑๑๕,๐๐๐ บาท
	จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ จำนวน ๒๕ กลุ่มๆ ละ ๕,๖๐๐ บาท	๑๔๐,๐๐๐ บาท
	รวม	๔๖๐,๐๐๐ บาท
	ค่าดำเนินการจัดงาน ครั้งละ ๙๒๐,๐๐๐ บาท ๒ ครั้ง ได้แก่ - ค่าเช่าเต็นท์ โต๊ะ บุท - ค่าเครื่องเสียง สี แสงสว่าง - ค่าเช่าเวที ตกแต่งเวที - ค่าเช่ามิเตอร์ไฟฟ้า และค่ากระแสไฟฟ้า - ค่าสถานที่ในการจัดงาน - การจัดพิธีเปิดงาน - การจัดกิจกรรมงานแสดง - การประชาสัมพันธ์ผ่านสื่อต่างๆ เช่น วิทยุ หนังสือพิมพ์ ป้ายโฆษณา - การประเมินผลการจัดงาน	เป็นเงิน ๑,๘๔๐,๐๐๐ บาท
	- ค่าวัสดุสำนักงาน จังหวัดละ ๒,๕๐๐ บาท ๔ จังหวัด	๑๐,๐๐๐ บาท
	- ค่าใช้จ่ายในการติดตามประเมินผล และบริหารงานโครงการ	๗,๔๐๐ บาท

๑๒. ผู้รับผิดชอบโครงการ

สำนักงานเกษตรจังหวัดในกลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนล่าง ๒ ประกอบด้วย

๑) นางสาวศิริประภา โพธิ์ภาส

ตำแหน่ง : นักวิชาการส่งเสริมการเกษตรปฏิบัติการ

กลุ่มยุทธศาสตร์และสารสนเทศ สำนักงานเกษตรจังหวัดเพชรบุรี

โทรศัพท์ ๐-๓๒๔๘-๘๐๕๕

๒) นายเชน จินหมวกดำ

ตำแหน่ง : หัวหน้ากลุ่มยุทธศาสตร์และสารสนเทศ สำนักงานเกษตรจังหวัดสมุทรสาคร

โทรศัพท์ ๐-๓๔๘๒-๐๑๓๘

๓) นายปัญญา จอมเพชร

ตำแหน่ง : นักวิชาการส่งเสริมการเกษตรชำนาญการ

กลุ่มยุทธศาสตร์และสารสนเทศ สำนักงานเกษตรจังหวัดสมุทรสงคราม

โทรศัพท์ ๐-๓๔๗๑-๑๗๑๑

๔) นางคันสนีย์ เกษตรสินสมบัติ

ตำแหน่ง : หัวหน้ากลุ่มยุทธศาสตร์และสารสนเทศ สำนักงานเกษตรจังหวัดประจวบคีรีขันธ์

โทรศัพท์ ๐-๓๒๕๕-๐๘๙๒

สำนักงานพาณิชย์จังหวัดในกลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนล่าง ๒ ประกอบด้วย

๑) นายสุพล ศรีทับทิม

ตำแหน่ง พาณิชย์จังหวัดสมุทรสาคร โทรศัพท์ ๐-๓๔๔๑-๑๗๑๘

๒) นางยุวดี กุลโชติ

ตำแหน่ง พาณิชย์จังหวัดสมุทรสงคราม โทรศัพท์ ๐-๓๔๗๑-๕๕๓๘

๓) นายธีรภูมิ คล้ายเคลื่อน

ตำแหน่ง พาณิชย์จังหวัดเพชรบุรี โทรศัพท์ ๐-๓๒๔๒-๔๒๐๘

๔) นายสมชาย ลิ้มมณี

ตำแหน่ง พาณิชย์จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ โทรศัพท์ ๐-๓๒๖๑-๑๓๘๐

สำนักงานพัฒนาชุมชนจังหวัดในกลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนล่าง ๒ ประกอบด้วย

๑) นางวรรณ รัศมีทัต

ตำแหน่ง พัฒนาการจังหวัดสมุทรสาคร โทรศัพท์ ๐-๓๔๔๑-๑๗๑๗

๒) นางศิริ กำปั่นทอง

ตำแหน่ง พัฒนาการจังหวัดสมุทรสงคราม โทรศัพท์ ๐-๓๔๗๑-๘๓๙๔

๓) นางสาวสุวรรณา ตรีสิทธิเดช

ตำแหน่ง พัฒนาการจังหวัดเพชรบุรี โทรศัพท์ ๐-๓๒๔๒-๕๕๗๐

๔) นางคณินดิษฐ์ ยมานันท์

ตำแหน่ง พัฒนาการจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ โทรศัพท์ ๐-๓๒๖๑-๑๓๐๓

ข้อมูลประกอบโครงการ

๑. ประเภทสินค้า/ผลิตภัณฑ์ที่นำออกมาจำหน่าย/แสดง และได้รับการรับรองมาตรฐาน

จังหวัด	สินค้า/ผลิตภัณฑ์เป้าหมาย	การรับรองมาตรฐานสินค้า										
		ยังไม่ได้การรับรอง	OTOP ๑-๕ ดาว	ส.ม.ส.	ม.ผ.ช.	ม.อ.ก.	G.M.P.	G.A.P.	อ.ย.	Q.	ฮาลาล	
ประจวบคีรีขันธ์	- น้ำมันมะพร้าวบริสุทธิ์		✓		✓				✓		✓	
	- ขนมปังชีสเช้ค		✓		✓				✓		✓	
	- น้ำว่านหางจระเข้		✓		✓				✓		✓	
	- มะพร้าวเคลือบชอคโกแลต		✓		✓				✓		✓	
	- ผลิตภัณฑ์สมุนไพร แชมพูถ่านไม้ไผ่		✓		✓				✓		✓	
เพชรบุรี	- ขนมหวานพื้นเมือง	-	✓	-	✓	-	-	-	✓	-		
	- กลุ่มอาชีพเกลือสปาทั้งหนอง	-	✓	-	✓	-	-	-	-	-		
	- กลุ่มสตรีอาสาพัฒนา ต.บางแก้ว	-	✓	-	✓	-	-	-	-	-		
	- กลุ่มแม่บ้านวัดกุฎี(เครื่องดื่มสมุนไพร)	-	✓	-	✓	-	-	-	✓	-		
	-ร้านแม่พาณิขย์	-	✓	-	✓	-	-	-	-	-		
	- กลุ่มวิสาหกิจชุมชนสมุนไพรไทย	-	✓	-	-	-	-	-	✓	-		
	- กลุ่มหัตถกรรมจักสานไม้ไผ่เขabinไค	-	✓	-	✓	-	-	-	-	-		
	- กลุ่มวิสาหกิจจักรสานป่านศรนารายณ์	-	✓	-	✓	-	-	-	-	-		
	-ขนมทองม้วนแม่เล็ก	-	✓	-	✓	-	-	-	✓	-		

จังหวัด	สินค้า/ผลิตภัณฑ์เป้าหมาย	การรับรองมาตรฐานสินค้า										
		ยังไม่ได้การรับรอง	OTOP ๑-๕ ดาว	ส.ม.ส.	ม.ผ.ช.	ม.อ.ก.	G.M.P.	G.A.P.	อ.ย.	Q.	ฮาลาล	
	- กลุ่มแปรรูปน้ำตาลโตนด ต.หนองกะป๋	-	✓	-	✓	-	-	-	✓	-		
	- กลุ่มเกษตรกร ภูมิปัญญาบางแก้ว	-	✓	-	✓	-	-	-	✓	-		
	- มุสลิมเบเกอรี่	-	✓	-	✓	-	-	-	✓	-		
	- กลุ่มวิสาหกิจชุมชนฮ้อยจ้อแม่จินดา	-	✓	-	✓	-	-	-	✓	-		
สมุทรสงคราม	- อาหารทะเลแปรรูป	-	✓	-	-	-	✓	-	✓	-		
	- ผลไม้ (ส้มโอ)	-	✓	-	-	-	-	✓	-	✓		
	- เบญจรงค์, หัวโขน	-	✓	-	✓	-	-	-	-	-		
	- น้ำเห็ดสามอย่าง, น้ำตาลสด	-	✓	-	-	-	-	-	✓	-		
	- น้ำตาลมะพร้าว	-	✓	-	✓	-	-	-	✓	-		
สมุทรสาคร	- อาหารทะเลแปรรูป	-	✓		✓	-	-	-		✓		
	- เครื่องดื่มน้ำวุ้นทางจรเข้	-	✓			-	-	-		✓		
	- เครื่องเบญจรงค์	-	✓		✓	-	-	-		-		
	- น้ำมันมะพร้าวสกัดเย็น	-	✓			-	✓	✓		✓		
	- น้ำตาลสด/น้ำตาลมะพร้าว	✓	-			-	-	-		-		
	- น้ำพริกแกง/น้ำพริกสำเร็จรูป	-	✓		✓	-	-	-	✓			
	- กระเป๋านางวิวแท้	-	✓		✓	-	-	-		-		

จังหวัด	สินค้า/ผลิตภัณฑ์เป้าหมาย	ตลาดจำหน่าย					
		ร้านค้าทั่วไป	ร้านค้าสหกรณ์	ร้านค้าในสถานที่ราชการ/แหล่งชุมชน	ห้างสรรพสินค้า	ตลาดต่างประเทศ	หมายเหตุ
สมุทรสงคราม	- อาหารทะเลแปรรูป	✓	-	✓	✓	-	
	- ผลไม้ (ส้มโอ)	✓	-	✓	✓	-	
	- เบญจรงค์, หวีโทน	✓	-	✓	✓	✓	
	- น้ำเห็ดสามอย่าง	✓	-	✓	✓	✓	
	- น้ำตาลสด	✓	-	✓	-	-	
	- น้ำตาลมะพร้าว						
สมุทรสาคร	- อาหารทะเลแปรรูป	✓	-	✓	-	-	
	- เครื่องดื่มน้ำหวานทางจระเข้	✓	-	✓	✓	-	
	- เครื่องเบญจรงค์	-	-	✓	-	✓	
	- น้ำมันมะพร้าวสกัดเย็น	-	-	✓	✓	✓	
	- น้ำตาลสด/น้ำตาลมะพร้าว	✓	-	✓	-	-	
	- น้ำพริกแกง/น้ำพริกสำเร็จรูป	✓	-	✓	✓	✓	
	- กระเป๋าหนังวัวแท้	-	-	✓	-	-	

๓. ลำดับประโยชน์ที่เกิดจากการจัดมหกรรม จัดงานแสดง/จำหน่ายสินค้า ตามผลการประเมินการจัดงานที่ผ่านมา ๓ ครั้ง (พ.ศ. ๒๕๕๔, ๒๕๕๖ , และ ๒๕๕๘) ดังนี้

- (๑) สินค้าเป็นที่ยอมรับ และจดจำของลูกค้า
- (๒) ยอดจำหน่ายสินค้าที่เพิ่มขึ้น
- (๓) มียอดคำสั่งซื้อสินค้าเพิ่มขึ้น
- (๔) เพิ่มช่องทางการจำหน่ายสินค้า
- (๕) เพิ่มโอกาสการประชาสัมพันธ์สินค้า
- (๖) เข้าถึงลูกค้า ได้ลูกค้าใหม่ เครือข่าย พันธมิตรทางการค้า
- (๗) จำหน่ายสินค้าโดยตรงถึงผู้บริโภค
- (๘) ได้บทเรียน ประสบการณ์ วิธีการตลาด การทำธุรกิจเพิ่มขึ้น
- (๙) ได้แนวทางการพัฒนา ปรับปรุงสินค้า/ผลิตภัณฑ์

๔. ปัญหาอุปสรรค ข้อจำกัด ที่เกิดขึ้นในการนำสินค้ามาจำหน่าย/จัดแสดงสินค้าที่สำคัญ

- สินค้าไม่หลากหลาย
- ไม่ติดป้ายบอกราคา
- ราคาสินค้าค่อนข้างสูง
- บุคลากรแสดงสินค้าคับแคบ
- ไม่ติดป้ายหรือเครื่องหมายบอกตำนานสินค้า, การประชาสัมพันธ์น้อย
- ขาดการทำเอกสารประชาสัมพันธ์ของผู้ผลิต/ผู้ประกอบการเอง, กำลังซื้อของลูกค้าน้อย
- สถานที่จัดงานไม่เหมาะสม
- สถานที่จอดรถน้อยและไม่สะดวก

๕. ข้อเสนอแนะในการจัดแสดง/จำหน่ายสินค้า

- สถานที่จัดงานต้องเหมาะสม
- มีการประชาสัมพันธ์ที่ทั่วถึง
- คัดเลือกสถานที่จัดงาน (จังหวัด, ห้างฯ ที่เหมาะสม)
- ควรมีการแสดงบนเวทีทุกวัน

๖. ประโยชน์/จุดเด่นของรูปแบบวิธีการจัดกิจกรรมแสดงและจำหน่ายสินค้า

วิธีการ	ประโยชน์
๑. การออกบูธ	- ประชาสัมพันธ์ หรือให้บริการ - เพิ่มช่องทาง เพิ่มโอกาสขาย - หาคู่ค้าทางธุรกิจ - แลกเปลี่ยน ข้อมูลกับลูกค้าและกลุ่มธุรกิจ - สำรวจตลาด - สร้างฐานข้อมูล
๒. การศึกษาดูงาน	- แลกเปลี่ยนตัวสินค้า วิธีการผลิต ตลาดจำหน่าย - การสร้างเครือข่าย พันธมิตร - เกิดแรงบันดาลใจ ในการพัฒนากลุ่ม/ผลิตภัณฑ์ของตนเอง - เป็นการเรียนรู้ เพิ่มประสบการณ์ - เพิ่มทักษะในการพัฒนาผลิตภัณฑ์ OTOP
๓. การแลกเปลี่ยน แบ่งปันประสบการณ์	- แลกเปลี่ยนตัวสินค้า วิธีการผลิต ตลาดจำหน่าย - สามารถปรับใช้ให้เป็นประโยชน์กับผู้ประกอบการ OTOP - ความรู้ วิธีการ จำนวน วัตถุดิบ - เทคนิคการเจรจาทางธุรกิจ - เกิดแรงบันดาลใจ มองเห็นโอกาส

๗. จุดเด่น – ข้อจำกัด ของวิธีการประชาสัมพันธ์ผ่านสื่อ

วิธีการ	จุดเด่น	ข้อจำกัด
๑. ทวี	น่าสนใจ	ค่าใช้จ่ายสูง
๒. เคเบิลทีวี	ค่าใช้จ่ายน้อย	เฉพาะพื้นที่ในจังหวัด, ใกล้เคียง
๓. วิทยุ	ค่าใช้จ่ายน้อย	กลุ่มเป้าหมายที่ฟัง(วิทยุ)น้อย
๔. สิ่งพิมพ์	ค่าใช้จ่ายน้อย	ไม่น่าสนใจ
๕. เว็บไซต์	กลุ่มเป้าหมายหลากหลาย	ค่าใช้จ่ายสูง

๘. รูปแบบการประชาสัมพันธ์ที่ได้ผลดีจากการประเมินผล งานมหกรรมสินค้าของดีเพชรบุรีศรี จากแบบสอบถาม ๒๕๐ คน

- รถประชาสัมพันธ์เคลื่อนที่ ๔๓.๖๐ %
- ป้ายโฆษณา ๒๕.๒๐ %
- คำบอกเล่า ๑๗.๒๐ %
- วิทยุ/เคเบิลทีวี ๖ %
- เว็บไซต์ ๔ %

๙. ข้อมูลผู้ผลิต ผู้ประกอบการ OTOP ประเภทผลิตภัณฑ์และการจัดกลุ่มผลิตภัณฑ์ OTOP ของจังหวัดเพชรบุรี

๙.๑ ข้อมูลการลงทะเบียนผู้ผลิต ผู้ประกอบการ OTOP ปีงบประมาณ ๒๕๕๘ จำนวน ๒๖๓ ราย ๙๕๐ ผลิตภัณฑ์

ที่	อำเภอ	จำนวนที่ ลงทะเบียน ทั้งสิ้น (ราย)	รวมผลิตภัณฑ์ ทั้งสิ้น (ผลิตภัณฑ์)	กลุ่มผู้ผลิตชุมชน		ผู้ประกอบการ รายเดียว		SMEs	
				ราย	ผลิตภัณฑ์	ราย	ผลิตภัณฑ์	ราย	ผลิตภัณฑ์
๑	เมือง	๕๔	๒๒๓	๑๔	๖๗	๓๙	๑๔๙	๑	๗
๒	เขาย้อย	๓๗	๑๓๘	๒๓	๑๐๔	๑๔	๓๔	-	-
๓	หนองหญ้าปล้อง	๑๖	๘๑	๑๒	๗๓	๔	๘	-	-
๔	ชะอำ	๒๒	๑๔๕	๑๘	๑๓๗	๒	๔	๒	๔
๕	ท่ายาง	๓๙	๕๘	๓๐	๓๘	๙	๒๐	-	-
๖	บ้านลาด	๔๗	๑๑๑	๒๕	๔๐	๒๒	๗๑	-	-
๗	บ้านแหลม	๓๐	๑๔๖	๑๔	๙๔	๑๑	๒๖	๕	๒๖
๘	แก่งกระจาน	๑๘	๔๘	๑๔	๔๐	๔	๘	-	-
	รวม	๒๖๓	๙๕๐	๑๕๐	๕๙๓	๑๐๕	๓๒๐	๘	๓๗

๙.๒ ตารางแยกตามประเภทผลิตภัณฑ์ ๕ ประเภท ดังนี้

ที่	อำเภอ	อาหาร	เครื่องดื่ม	ผ้าและเครื่องแต่งกาย	ของใช้ของตกแต่ง	สมุนไพรที่ไม่ใช่อาหาร	รวม
๑	เมืองเพชรบุรี	๙๖	๘	๑๙	๓๔	๖๖	๒๒๓
๒	เขาย้อย	๔๖	๔	๔	๗๖	๘	๑๓๘
๓	หนองหญ้าปล้อง	๑๗	๓	๑๐	๔๗	๔	๘๑
๔	ชะอำ	๒๕	๑๑	๓๕	๓๐	๔๔	๑๔๕
๕	ท่ายาง	๓๓	๓	๒	๗	๑๓	๕๘
๖	บ้านลาด	๗๖	๓	๗	๒๔	๑	๑๑๑
๗	บ้านแหลม	๕๑	๒๖	๑	๓๙	๒๙	๑๔๖
๘	แก่งกระจาน	๑๔	๓	๑	๒๑	๙	๔๘
รวม		๓๕๘	๖๑	๗๙	๒๗๘	๑๗๔	๙๕๐

๙.๓ การจัดกลุ่มผลิตภัณฑ์ OTOP ตามระดับการพัฒนา Quadrant (A B C D) จำนวน ๙๕๐ ผลิตภัณฑ์

ที่	อำเภอ	ดาวเด่นสู่สากล (A) คุณภาพสูงผลิตได้มาก	อนุรักษ์สร้างคุณค่า (B) คุณภาพสูงผลิตน้อยขึ้น	พัฒนาสู่การแข่งขัน (C) คุณภาพปานกลางผลิตได้มาก	ปรับตัวสู่การแข่งขัน (D) ผลิตง่ายได้จำนวนน้อย	รวมทั้งสิ้น
๑	เมืองเพชรบุรี	๓๖	๔	๑๐๔	๗๙	๒๒๓
๒	เขาย้อย	๓๑	๓๗	๓๑	๓๙	๑๓๘
๓	หนองหญ้าปล้อง	-	๑๒	๔๓	๒๖	๘๑
๔	ชะอำ	๙๒	๑	๑๘	๓๔	๑๔๕
๕	ท่ายาง	๑๐	๓	๒๑	๒๔	๕๘
๖	บ้านลาด	๔	๔	๑๘	๘๕	๑๑๑
๗	บ้านแหลม	๒๒	๑๕	๖๑	๔๘	๑๔๖
๘	แก่งกระจาน	-	๑๕	๕	๒๘	๔๘
รวม		๑๙๕	๙๑	๓๐๑	๓๖๓	๙๕๐

จำนวนผู้ผลิต ผู้ประกอบการ OTOP ในปีงบประมาณ ๒๕๕๘ ไตรมาส ๑-๒ เพิ่มขึ้นจากปี ๒๕๕๕ จำนวน ๑๘ ราย คิดเป็นร้อยละ ๖.๘๔ และจำนวนผลิตภัณฑ์ OTOP ในปีงบประมาณ ๒๕๕๘ ไตรมาส ๑-๒ เพิ่มขึ้นจากปี ๒๕๕๕ จำนวน ๒๑๕ ผลิตภัณฑ์ คิดเป็นร้อยละ ๒๒.๖๓ (ปี ๒๕๕๕ จำนวน ๒๔๕ ราย ๗๓๕ ผลิตภัณฑ์)

๑๐. ข้อมูลผู้ผลิต ผู้ประกอบการ OTOP ประเภทผลิตภัณฑ์และการจัดกลุ่มผลิตภัณฑ์ OTOP ของจังหวัดประจวบคีรีขันธ์

๑๐.๑ ฐานข้อมูลผู้ผลิตผู้ประกอบการ OTOP ปี ๒๕๕๘

ที่	อำเภอ	จำนวนที่ลงทะเบียนทั้งสิ้น (ราย)	รวมผลิตภัณฑ์ทั้งสิ้น (ผลิตภัณฑ์)	กลุ่มผู้ผลิตชุมชน		ผู้ประกอบการรายเดียว		SMEs	
				ราย	ผลิตภัณฑ์	ราย	ผลิตภัณฑ์	ราย	ผลิตภัณฑ์
๑	หัวหิน	๓๒	๗๗	๑๕	๓๖	๑๖	๔๐	๑	๑
๒	ปราณบุรี	๒๓	๔๑	๑๓	๒๖	๑๐	๑๕	-	-
๓	สามร้อยยอด	๒๓	๔๗	๒๑	๔๔	๒	๓	-	-
๔	กุยบุรี	๑๕	๓๐	๕	๑๐	๑๐	๒๐	-	-
๕	เมือง	๒๗	๙๓	๑๙	๗๐	๘	๒๓	-	-
๖	ทับสะแก	๑๒	๗๐	๑๐	๖๒	๒	๘	-	-
๗	บางสะพาน	๑๒	๓๓	๙	๒๐	๓	๑๓	-	-
๘	บางสะพานน้อย	๒๒	๓๘	๑๕	๓๑	๗	๗	-	-
	รวม	๑๖๖	๔๒๙	๑๐๗	๒๙๙	๕๘	๑๒๙	๑	๑

๑๐.๒ ตารางแยกประเภทผลิตภัณฑ์ ๕ ประเภท ดังนี้

ที่	อำเภอ	อาหาร	เครื่องดื่ม	ผ้าและเครื่องแต่งกาย	ของใช้ของตกแต่ง	สมุนไพรที่ไม่ใช่อาหาร	รวม
๑	หัวหิน	๒๙	๑	๑๑	๒๕	๑๑	๗๗
๒	ปราณบุรี	๒๓	๑	-	๑๗	-	๔๑
๓	สามร้อยยอด	๒๓	๕	๔	๑๒	๓	๔๗
๔	กุยบุรี	๑๐	๑	๑	๕	๑๓	๓๐
๕	เมือง	๓๒	๑๒	๔	๘	๓๗	๙๓
๖	ทับสะแก	๒๑	๐	๑	๑	๔๗	๗๐
๗	บางสะพาน	๒๑	๒	๓	๓	๔	๓๓
๘	บางสะพานน้อย	๑๒	๒	๓	๑	๑๐	๓๘
	รวม	๑๗๑	๒๔	๒๗	๗๒	๑๒๕	๔๒๙

๑๐.๓ การจัดกลุ่มผลิตภัณฑ์ OTOP ตามระดับการพัฒนา Quadrant (A B C D) จำนวน ๔๒๙ ผลิตภัณฑ์

ที่	อำเภอ	ดาวเด่นสู่ สากล (A) คุณภาพสูง ผลิตได้มาก	อนุรักษ์สร้าง คุณค่า (B) คุณภาพสูง ผลิตน้อยขึ้น	พัฒนาสู่การ แข่งขัน (C) คุณภาพปานกลาง ผลิตได้มาก	ปรับตัวสู่การ แข่งขัน (D) ผลิตง่ายได้ จำนวนน้อย	รวมทั้งสิ้น
๑	หัวหิน	๓	๖	๑๘	๕๐	๗๗
๒	ปราณบุรี	๘	๓	๑๑	๑๙	๔๑
๓	สามร้อยยอด	๓	๑	๑๖	๒๗	๔๗
๔	กุยบุรี	๓	๑	๓	๒๓	๓๐
๕	เมือง	๑๕	๓	๔๓	๓๒	๙๓
๖	ทับสะแก	๓๙	๔	๑๑	๑๖	๗๐
๗	บางสะพาน	๐	๑	๑๑	๒๑	๓๓
๘	บางสะพานน้อย	๒	๒	๕	๒๙	๓๘
รวม		๗๓	๒๑	๑๑๘	๒๑๗	๔๒๙

จำนวนผู้ผลิต ผู้ประกอบการ OTOP ในปีงบประมาณ ๒๕๕๘ ไตรมาส ๑ ลดลงจากปี ๒๕๕๕ จำนวน ๓๐ ราย คิดเป็นร้อยละ ๑๓.๐๙ และจำนวนผลิตภัณฑ์ OTOP ในปีงบประมาณ ๒๕๕๘ ไตรมาส ๑ ลดลงจากปี ๒๕๕๕ จำนวน ๗๘ ผลิตภัณฑ์ คิดเป็นร้อยละ ๑๕.๓๙ (ปี ๒๕๕๕ จำนวน ๑๙๑ ราย ๕๐๗ ผลิตภัณฑ์)

๑๑. ข้อมูลผู้ผลิต ผู้ประกอบการ OTOP ประเภทผลิตภัณฑ์และการจัดกลุ่มผลิตภัณฑ์ OTOP ของจังหวัดสมุทรสงคราม

๑๑.๑ ฐานข้อมูลผู้ผลิตผู้ประกอบการ OTOP ปี ๒๕๕๘

ที่	อำเภอ	จำนวนที่ ลงทะเบียน ทั้งสิ้น (ราย)	รวม ผลิตภัณฑ์ ทั้งสิ้น (ผลิตภัณฑ์)	กลุ่มผู้ผลิตชุมชน		ผู้ประกอบการ รายเดียว		SMEs	
				ราย	ผลิตภัณฑ์	ราย	ผลิตภัณฑ์	ราย	ผลิตภัณฑ์
๑	เมืองฯ	๖๑	๒๗๘	๔๑	๑๙๒	๑๗	๘๑	๓	๕
๒	อัมพวา	๕๐	๑๑๓	๓๑	๗๙	๑๘	๒๒	๑	๑๒
๓	บางคนที	๕๓	๑๕๗	๑๖	๓๘	๓๖	๑๐๘	๑	๑๑
	รวม	๑๖๔	๕๔๘	๘๘	๓๐๙	๗๑	๒๒๑	๕	๒๘

๑๑.๒ ตารางแยกประเภทผลิตภัณฑ์ ๕ ประเภท ดังนี้

ที่	อำเภอ	อาหาร	เครื่องมือ	ผ้าและเครื่องแต่งกาย	ของใช้ของตกแต่ง	สมุนไพรที่ไม่ใช่อาหาร	รวม
๑	เมืองสมุทรสงคราม	๑๓๓	๗	๐	๑๑	๑๒๗	๒๗๘
๒	อัมพวา	๗๑	๐	๔	๓๔	๔	๑๑๓
๓	บางคนที	๘๘	๑๓	๑	๑๕	๔๐	๑๕๗
รวม		๒๙๒	๒๐	๕	๖๐	๑๗๑	๕๔๘

๑๑.๓ การจัดกลุ่มผลิตภัณฑ์ OTOP ตามระดับการพัฒนา Quadrant (A B C D) จำนวน ๕๔๘ ผลิตภัณฑ์

ที่	อำเภอ	ดาวเด่นสู่สากล (A) คุณภาพสูงผลิตได้มาก	อนุรักษ์สร้างคุณค่า (B) คุณภาพสูงผลิตน้อยขึ้น	พัฒนาสู่การแข่งขัน (C) คุณภาพปานกลางผลิตได้มาก	ปรับตัวสู่การแข่งขัน (D) ผลิตง่ายได้จำนวนน้อย	รวมทั้งสิ้น
๑	เมืองสมุทรสงคราม	๘๖	๕	๑๐๓	๘๔	๒๗๘
๒	อัมพวา	๑๗	๑๓	๔๔	๓๙	๑๑๓
๓	บางคนที	๑๓	๓	๕๑	๙๐	๑๕๗
รวม		๑๑๖	๒๑	๑๙๘	๒๑๓	๕๔๘

จำนวนผู้ผลิต ผู้ประกอบการ OTOP ในปีงบประมาณ ๒๕๕๘ ไตรมาส ๑ เพิ่มขึ้นจากปี ๒๕๕๕ จำนวน ลดลง ๑๐ ราย คิดเป็นร้อยละ ๕.๗๕ และจำนวนผลิตภัณฑ์ OTOP ในปีงบประมาณ ๒๕๕๘ ไตรมาส ๑ เพิ่มขึ้นจากปี ๒๕๕๕ จำนวน ๑๑๕ ผลิตภัณฑ์ คิดเป็นร้อยละ ๒๖.๕๖ (ปี ๒๕๕๕ จำนวน ๑๗๔ ราย ๔๓๓ ผลิตภัณฑ์)

๑๒. ข้อมูลผู้ผลิต ผู้ประกอบการ OTOP ประเภทผลิตภัณฑ์และการจัดกลุ่มผลิตภัณฑ์ OTOP ของจังหวัดสมุทรสาคร

๑๒.๑ ฐานข้อมูลผู้ผลิตผู้ประกอบการ OTOP ปี ๒๕๕๘

ที่	อำเภอ	จำนวนที่ลงทะเบียนทั้งสิ้น (ราย)	รวมผลิตภัณฑ์ทั้งสิ้น (ผลิตภัณฑ์)	กลุ่มผู้ผลิตชุมชน		ผู้ประกอบการรายเดียว		SMEs	
				ราย	ผลิตภัณฑ์	ราย	ผลิตภัณฑ์	ราย	ผลิตภัณฑ์
๑	เมืองสมุทรสาคร	๑๒๙	๑๖๑	๕๘	๗๔	๖๐	๖๙	๑๑	๑๘
๒	กระทุ่มแบน	๗๔	๒๖๖	๒๕	๑๑๐	๔๓	๑๓๑	๖	๒๕
๓	บ้านแพ้ว	๕๙	๗๖	๓๑	๔๐	๒๖	๓๑	๒	๕
รวม		๒๖๒	๕๐๓	๑๑๔	๒๒๔	๑๒๙	๒๓๑	๑๙	๔๘

๑๒.๒ ตารางแยกประเภทผลิตภัณฑ์ ๕ ประเภท ดังนี้

ที่	อำเภอ	อาหาร	เครื่องดื่ม	ผ้าและเครื่องแต่งกาย	ของใช้ของตกแต่ง	สมุนไพรที่ไม่ใช่อาหาร	รวม
๑	เมืองสมุทรสาคร	๗๓	๓	๑๕	๓๒	๓๘	๑๖๑
๒	กระทุ่มแบน	๘๖	๕	๑๙	๙๕	๖๑	๒๖๖
๓	บ้านแพ้ว	๓๑	๑๑	-	๒๖	๘	๗๖
รวม		๑๙๐	๑๙	๓๔	๑๕๓	๑๐๗	๕๐๓

๑๒.๓ การจัดกลุ่มผลิตภัณฑ์ OTOP ตามระดับการพัฒนา Quadrant (A B C D) จำนวน ๕๐๓ ผลิตภัณฑ์

ที่	อำเภอ	ดาวเด่นสู่สากล (A) คุณภาพสูง ผลิตได้มาก	อนุรักษ์สร้างคุณค่า (B) คุณภาพสูง ผลิตน้อยชิ้น	พัฒนาสู่การแข่งขัน (C) คุณภาพปานกลาง ผลิตได้มาก	ปรับตัวสู่การแข่งขัน (D) ผลิตง่ายได้ จำนวนน้อย	รวมทั้งสิ้น
๑	เมืองสมุทรสาคร	๒๙	๑๑	๔๑	๘๐	๑๖๑
๒	กระทุ่มแบน	๗๙	๓๓	๘๓	๗๑	๒๖๖
๓	บ้านแพ้ว	๑๐	๑๓	๘	๔๕	๗๖
รวม		๑๑๘	๕๗	๑๓๒	๑๙๖	๕๐๓

ข้อมูลผู้ผลิต ผู้ประกอบการ OTOP ในปีงบประมาณ ๒๕๕๘ ไตรมาส ๑ ลดลงจากปี ๒๕๕๕ จำนวน ๒ ราย คิดเป็นร้อยละ ๑.๙๘ และจำนวนผลิตภัณฑ์ OTOP ในปีงบประมาณ ๒๕๕๘ ไตรมาส ๑ เพิ่มขึ้นจากปี ๒๕๕๕ จำนวน - ผลิตภัณฑ์ คิดเป็นร้อยละ - (ปี ๒๕๕๕ จำนวน ๒๑๘ ราย ๓๗๔ ผลิตภัณฑ์)

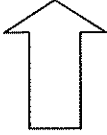
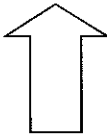
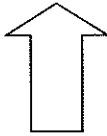
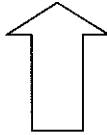
๑๓. สินค้า/ผลิตภัณฑ์กลุ่มเป้าหมายที่มีศักยภาพของกลุ่มจังหวัดและคาดว่าจะสามารถแข่งขันได้ เมื่อเข้าสู่การรวมตัวกันของประชาคมอาเซียน

สินค้า/ผลิตภัณฑ์	จุดแข็ง/ศักยภาพที่โดดเด่น	ข้อควรระวัง
๑. ผลิตภัณฑ์จากเกลือทะเล	- แปลกใหม่ - รักษาสุขภาพ ช่วยผ่อนคลาย	-
๒. ผลิตภัณฑ์ปศุสัตว์ (โคเนื้อ)	- คุณภาพได้มาตรฐานสากล	-
๓. อาหารทะเลแปรรูป	- คุณภาพเป็นที่น่าเชื่อถือ - ตลาดต้องการสูง	-
๔. ผลไม้ (กล้วยหอมทอง,มะนาว)	- รสชาติดี - ความต้องการของตลาดสูง โดยเฉพาะกล้วยหอมทองถูกสั่งจากต่างประเทศ	-
๕. มะพร้าวเคลือบช็อคโกแลต	- มีความเป็นสากล เข้าสู่ตลาดต่างประเทศได้ง่าย	-

๑๔. ภาพรวม จุดอ่อน - ข้อเสนอแนะการพัฒนาสินค้า OTOP ของกลุ่มจังหวัด

จุดอ่อน / ปัญหา / ข้อจำกัด	ข้อเสนอแนะ
- ผลิตภัณฑ์บางอย่างยังไม่สามารถยกระดับให้ได้มาตรฐานและเป็นที่ยอมรับของตลาด	- พัฒนาความรู้ ทักษะแก่ผู้ผลิต ผู้ประกอบการ ครอบคลุมกิจกรรม ต้นน้ำ กลางน้ำ และปลายน้ำ - รักษามาตรฐาน และคุณภาพสินค้า
- ขาดการนำเทคโนโลยี หรือการใช้ความรู้สมัยใหม่มาใช้ในการผลิต และลดต้นทุน	- สร้างนวัตกรรม สร้างความแตกต่าง - รักษาฐานลูกค้าเดิม เร่งหาตลาดใหม่ - สร้างตราสินค้าของกลุ่ม
- ขาดการสร้างนวัตกรรมใหม่	- เน้นให้ KBO (Knowledge Based Otop) เป็นกลไกขับเคลื่อน - พัฒนามาตรฐานอาหารฮาลาล
- ผู้ประกอบการที่ผ่านการพัฒนาองค์ความรู้ที่ภาครัฐสนับสนุนมาแล้ว แต่ไม่นำไปปฏิบัติจริง	- วิเคราะห์ข้อมูลความต้องการ ของประเทศเพื่อนบ้าน เจือ้นไซ ๓ ข้อห้าม พฤติกรรมผู้บริโภค วัฒนธรรม

๑๕. ยุทธศาสตร์การขับเคลื่อน OTOP ของจังหวัดเพชรบุรี ๒๕๕๗ - ๒๕๖๐

วิสัยทัศน์	OTOP เพชรบุรีมีคุณภาพ สืบสานภูมิปัญญาไทย ก้าวไกลด้วยนวัตกรรม สู่สากล		
ประเด็นยุทธศาสตร์ 	ส่งเสริมศักยภาพกลุ่มผู้ผลิต ผู้ประกอบการ OTOP ในการบริหารจัดการกลุ่ม/กิจการให้มีประสิทธิภาพตามแนว <u>ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง</u>	ส่งเสริมพัฒนากลุ่มผู้ประกอบการตามแนวทางเศรษฐกิจ <u>เชิงสร้างสรรค์</u> และนวัตกรรมใหม่	ส่งเสริมพี่เลี้ยงร่วมพัฒนาผลิตภัณฑ์
เป้าประสงค์ 	ผู้ผลิต ผู้ประกอบการบริหารจัดการตามแนวทางปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง	กลุ่มผู้ผลิต/ผู้ประกอบการมีการพัฒนาผลิตภัณฑ์ที่ทันสมัย เพื่อสืบสานและเผยแพร่ภูมิปัญญาท้องถิ่น	ผลิตภัณฑ์ OTOP ที่ลงทะเบียนปี ๒๕๕๕ มีคุณภาพมาตรฐานและกระบวนการผลิตที่ดีเพิ่มขึ้น
ตัวชี้วัด 	รายได้จากการจำหน่ายเฉลี่ยย้อนหลัง ๓ ปี เพิ่มขึ้น ๓๐ % ภายในปี ๒๕๖๐	ร้อยละ ๒๐ ของตำบลที่มีผู้ผลิต ผู้ประกอบการที่ลงทะเบียนปี ๒๕๕๕ มีการพัฒนาผลิตภัณฑ์ที่ทันสมัย ภายในปี ๒๕๖๐	ร้อยละ ๒๐ ของกระบวนการผลิตที่ลงทะเบียนปี ๒๕๕๕ มีคุณภาพมาตรฐานดีขึ้นภายในปี ๒๕๖๐
กลยุทธ์ 	พัฒนาผู้ผลิต ผู้ประกอบการ และการตลาด บูรณาการทำงานร่วมกันระหว่างหน่วยงานที่เกี่ยวข้องและภาคีการพัฒนา	ส่งเสริมการสืบสานภูมิปัญญาท้องถิ่น เผยแพร่สู่สากล พัฒนาผลิตภัณฑ์ชุมชนด้วยองค์ความรู้และนวัตกรรมใหม่	สร้างพี่เลี้ยงร่วมพัฒนาผลิตภัณฑ์ที่มีคุณภาพน่าสมัย มีนวัตกรรมใหม่
แผนงาน	- ส่งเสริมและพัฒนาผู้ผลิต ผู้ประกอบการ - ส่งเสริมประสิทธิภาพการบริหารจัดการ - ส่งเสริมช่องทางตลาด - ส่งเสริมศักยภาพเจ้าหน้าที่ - บูรณาการทำงานร่วมกันของเจ้าหน้าที่และภาคี	- พัฒนาอนุรักษ์สืบสานภูมิปัญญาท้องถิ่น - วิจัยผลิตภัณฑ์ชุมชน - สร้างมูลค่าเพิ่ม - ส่งเสริมและพัฒนาผลิตภัณฑ์	- พัฒนาศักยภาพเจ้าหน้าที่ด้านภาษาต่างประเทศ และการตลาด - สร้างพี่เลี้ยง

แนวทางการประเมินภาพรวมความเป็นไปได้โครงการ

คำชี้แจง ให้ยึดหลัก ความชัดเจน ความสมเหตุสมผล ความน่าเชื่อถือ ความครบถ้วน เป็นองค์ประกอบพิจารณา
แล้วระบุคะแนนในแต่ละหัวข้อ

ประเด็นประเมิน	คะแนนเต็ม	คะแนนที่ได้	ประเด็นประเมิน	คะแนนเต็ม	คะแนนที่ได้
๑. หลักการและเหตุผล	๑๐		๖. ประเด็น ปัจจัย เงื่อนไข ความสำเร็จ โครงการ	๕	
๒. วัตถุประสงค์	๑๐		๗. ความเสี่ยง และแนวทาง แก้ไข	๕	
๓. กิจกรรม เป้าหมาย พื้นที่ดำเนินการ ความพร้อม งบประมาณ ผลผลิต	๑๐		๘. การบริหาร ทรัพยากรบุคคล การบริหาร โครงการให้ยั่งยืน	๕	
๔. การรับรู้ การมีส่วนร่วม ของประชาชน และองค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่น หรือกลุ่มเป้าหมาย	๑๐		๙. ภาพถ่าย	๕	
๕. ความคุ้มค่า	๑๐		๑๐. ข้อมูลประกอบ โครงการ	๓๐	

รวมคะแนนที่ได้.....

ข้อเสนอแนะ/ข้อสังเกต (ถ้ามี)	ไม่เห็นด้วย..... เหตุผล.....
.....	
.....	
.....	
.....	
.....	

ลงชื่อผู้ให้ความเห็น (.....)
ตำแหน่ง (.....)

ภาคผนวก

คณะทีมงานออกแบบและรวบรวมข้อมูลเพื่อจัดทำรายละเอียดโครงการ และข้อมูลประกอบโครงการ ประกอบด้วย

๑. นายประเสริฐ แยมสรวล อดีตผู้เชี่ยวชาญเฉพาะด้านพัฒนาและส่งเสริมการบริหาร
ราชการจังหวัด สำนักพัฒนาและส่งเสริมการบริหารราชการจังหวัด
สำนักงานปลัดกระทรวงมหาดไทย (สบจ.สป.มท.)
๒. นางณิรมล เกิดแก้ว ผู้อำนวยการส่วนสนับสนุนสำนักบริหารยุทธศาสตร์
กลุ่มจังหวัด สบจ.สป.มท.
๓. นายมานิช ธาดาวีศรุต นักวิเคราะห์นโยบายและแผน ชำนาญการ สบจ.สป.มท.
๔. นายองอาจ นิ่มเป้า นักวิเคราะห์นโยบายและแผน ชำนาญการ สบจ.สป.มท.
๕. นายอำนาจ สายะหมี เจ้าหน้าที่วิเคราะห์และจัดทำระบบข้อมูล สบจ.สป.มท.

ส่วนสนับสนุนสำนักบริหารยุทธศาสตร์กลุ่มจังหวัด
สำนักพัฒนาและส่งเสริมการบริหารราชการจังหวัด
สำนักงานปลัดกระทรวงมหาดไทย
โทรศัพท์/โทรสาร ๐-๒๒๒๖-๐๕๐๙ มท. ๕๐๔๘๗

๓.ตัวอย่างตัวแบบ : ภาพรวมโครงการ

๑.๗ ตัวแบบ / ภาพรวมโครงการ

[illegible]

- ติดตามโครงการ - โดยคณะติดตามของกลุ่มจังหวัด
- ประเมินผลสัมฤทธิ์โครงการ - โดยหน่วยงานที่เป็นกลาง

ใช้แสดงผลสัมฤทธิ์โครงการต่อสาธารณะ

ระกอบการจัดทำแผนงาน/โครงการ

นำบทเรียน ประสบการณ์ไปปรับปรุง เริ่มต้นแบบ ขยายผล ต่อยอด

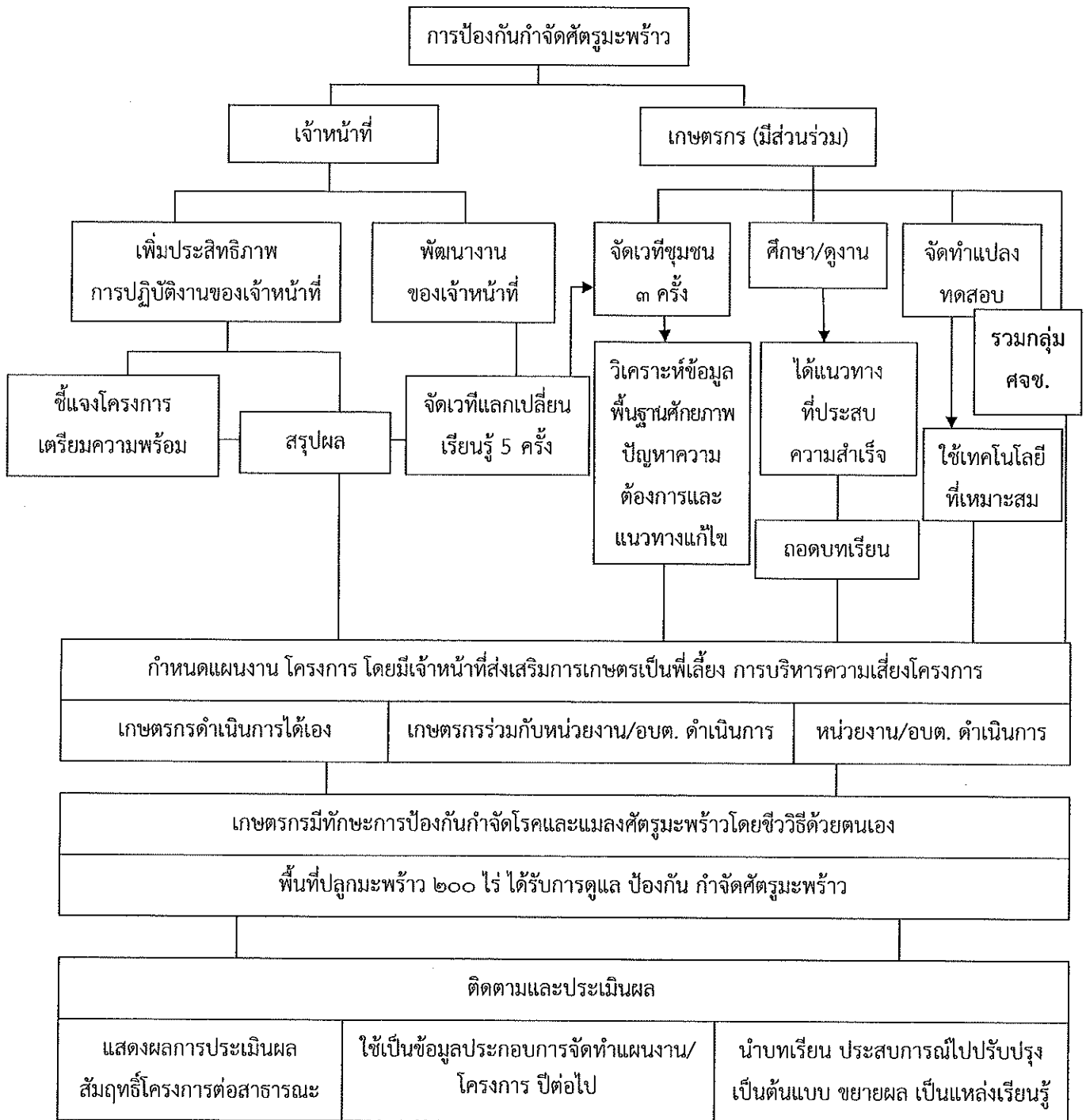
๑.๗ ตัวแบบ / ภาพรวมโครงการ

๑.๘ ตัวแบบ/ภาพรวมโครงการ (โครงการจัดแสดงมหรสพสินค้า จำหน่าย และเชื่อมโยงการกระจายสินค้าระดับภูมิภาค)

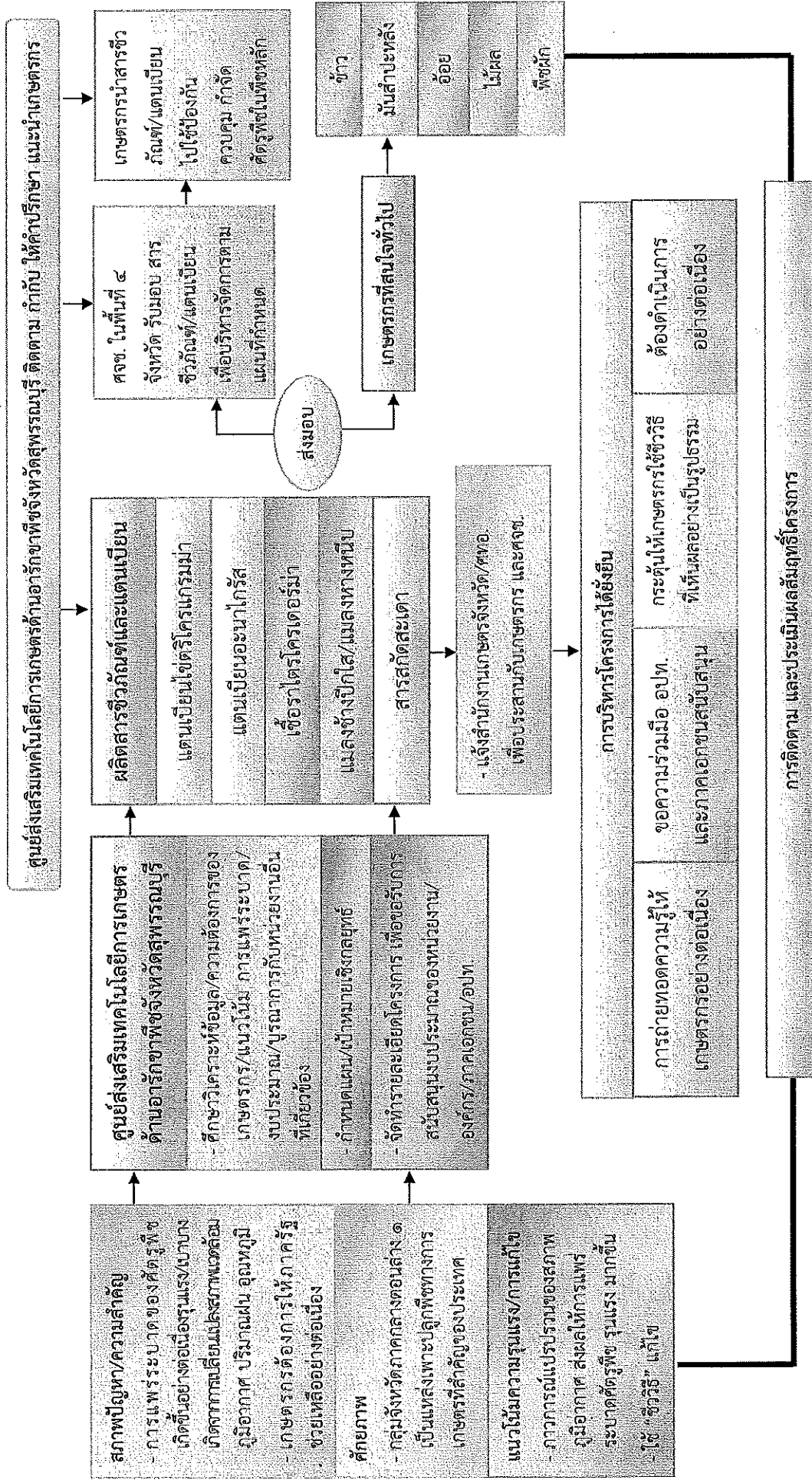
พันธมิตร/ผู้สนับสนุน	กิจกรรมหลัก	คุณค่า/ผลลัพธ์	ความสัมพันธ์กับลูกค้า	กลุ่มลูกค้าเป้าหมาย
- เครือข่ายวิสาหกิจชุมชน - SME - หน่วยงานภาครัฐ/KBO - ผู้ประกอบการ - แหล่งวัตถุดิบ - ผู้ผลิต/ผู้ประกอบการ OTOP	- จัดงานแสดง/จำหน่ายสินค้า (Event) - จัดมหรสพแสดงสินค้า - จัดเวทีแลกเปลี่ยนแบ่งปันประสบการณ์ - ศึกษาดูงาน - ประชาสัมพันธ์	- ผู้บริโภคสามารถซื้อผลิตภัณฑ์ที่มีคุณภาพของกลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนล่าง ๒ ได้โดยตรง - เพิ่มโอกาสเพิ่มรายได้ - เพิ่มช่องทางการตลาดให้แก่เกษตรกร/ผู้ประกอบการ - ที่เข้าร่วมโครงการ - เพิ่มลูกค้า/พันธมิตรทางการค้า - ประสบการณ์/โอกาสในการพัฒนาสินค้า/ผลิตภัณฑ์ - เกิดการเจรจาธุรกิจกับคู่ค้า - ทั้งที่อยู่ระหว่างการดำเนินงานและภายหลังการจัดงาน	- บริการโดยตรง - โทรศัพท์สอบถาม - แจ้งเป็นหนังสือ/สิ่งพิมพ์/ป้าย - ผ่านเครือข่าย	- ผู้ที่ต้องการบริโภคสินค้า/ผลิตภัณฑ์คุณภาพชั้นดีของกลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนล่าง ๒ - คู่ค้าธุรกิจที่เกิดระหว่างดำเนินโครงการ และหลังดำเนินโครงการ
- ผู้ประกอบการรายย่อยขาดโอกาสเข้าถึงลูกค้า/ขาดเงินทุน - ขาดทักษะการเจรจาธุรกิจ	- ทรัพยากรหลัก - การประชาสัมพันธ์ - ช่องทางการกระจายสินค้า - เวที/พื้นที่จัดงานแสดงสินค้า - ประสบการณ์ผู้จัด - เงินทุน/การขนส่ง		- ช่องทาง - ป้ายโฆษณา - Website - เครือข่าย - หนังสือราชการ - รถประชาสัมพันธ์เคลื่อนที่ - วิทูรย์ เคเบิลทีวี	
- เป็นแหล่งอาหารที่สมบูรณ์ - ผลิตภัณฑ์ทางการเกษตรหลากหลาย	- ค่ายภาพ			
การลงทุน/การสนับสนุนจากภาครัฐ				
ค่าเดินทาง/ค่าขนส่ง ค่าดำเนินการ ค่าโฆษณา ค่าเช่าพื้นที่ ค่าเช่าพื้นที่พัก	ค่าดำเนินงาน ค่าเบี้ยเลี้ยงเจ้าหน้าที่ ค่าเช่าพื้นที่พัก	- เกิดจากการขายสินค้า/ผลิตภัณฑ์ต่อครั้ง - เกิดจากการเจรจาธุรกิจกับคู่ค้า ทั้งขณะดำเนินโครงการ และภายหลังดำเนินโครงการ	- เพิ่มประสบการณ์ความรู้ ทักษะการกระจายสินค้า การเจรจาธุรกิจของผู้ผลิต/ผู้ประกอบการ - โอกาสในการยกระดับ/มาตรฐานคุณภาพสินค้า - เพิ่มเครือข่าย คู่ค้า - เพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน	ความคุ้มค่าทางสังคม
• ติดตามโครงการ – โดยคณะทำงานติดตามของกลุ่มจังหวัด • แสดงผลสัมฤทธิ์โครงการต่อสาธารณะ				
• ประเมินผลสัมฤทธิ์โครงการ – โดยสถาบัน/องค์กรที่เป็นกลาง			• นำบทเรียน ประสบการณ์ ไปปรับปรุง พัฒนาต่อยอด ขยายผล	

๑.๗ ตัวแบบ/ภาพรวมโครงการ - เน้นการมีส่วนร่วมของเกษตรกร

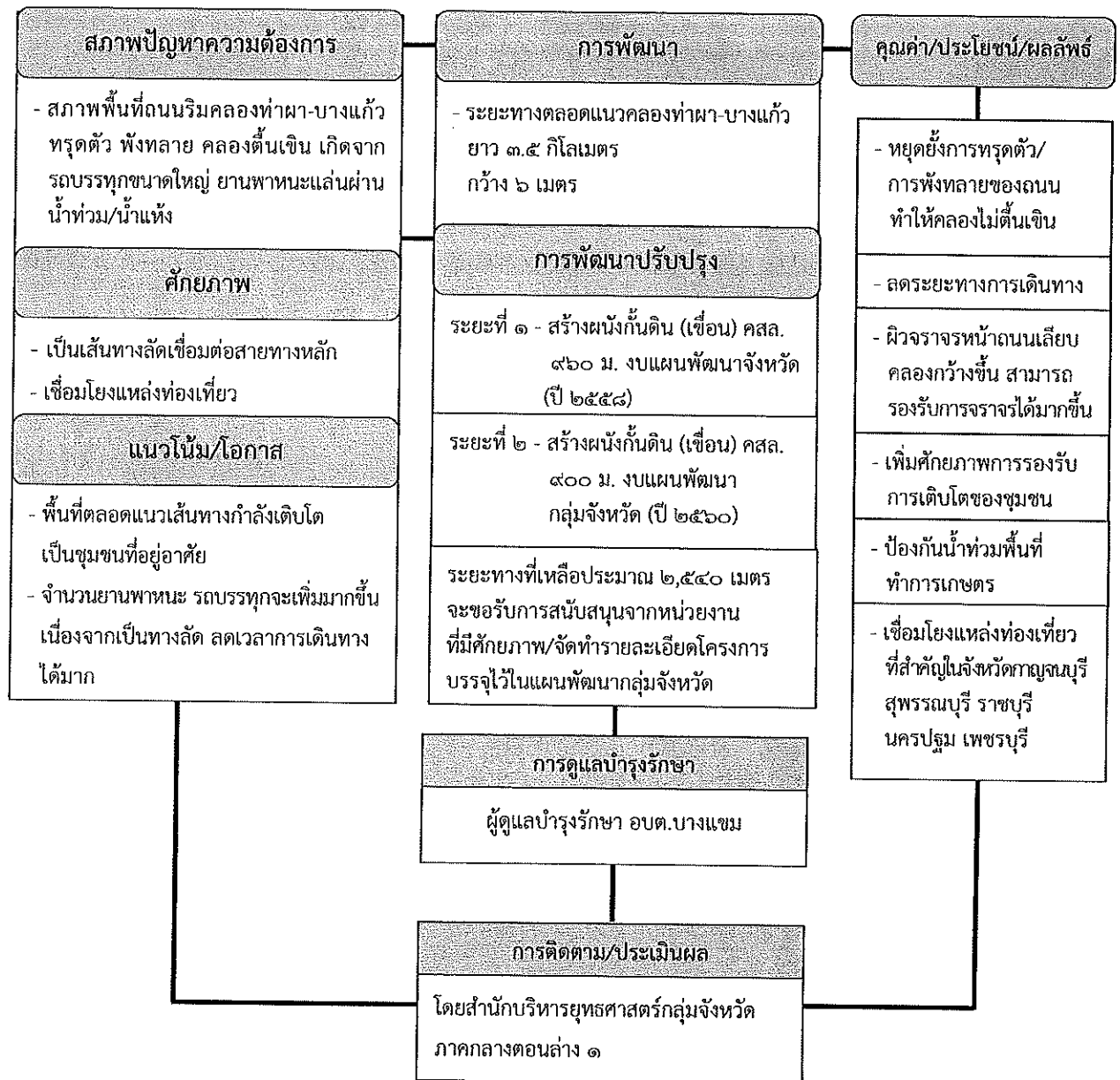
ศจช. = ศูนย์จัดการศัตรูพืชชุมชน

๑.๙ ภาพรวมการดำเนินงานโครงการ

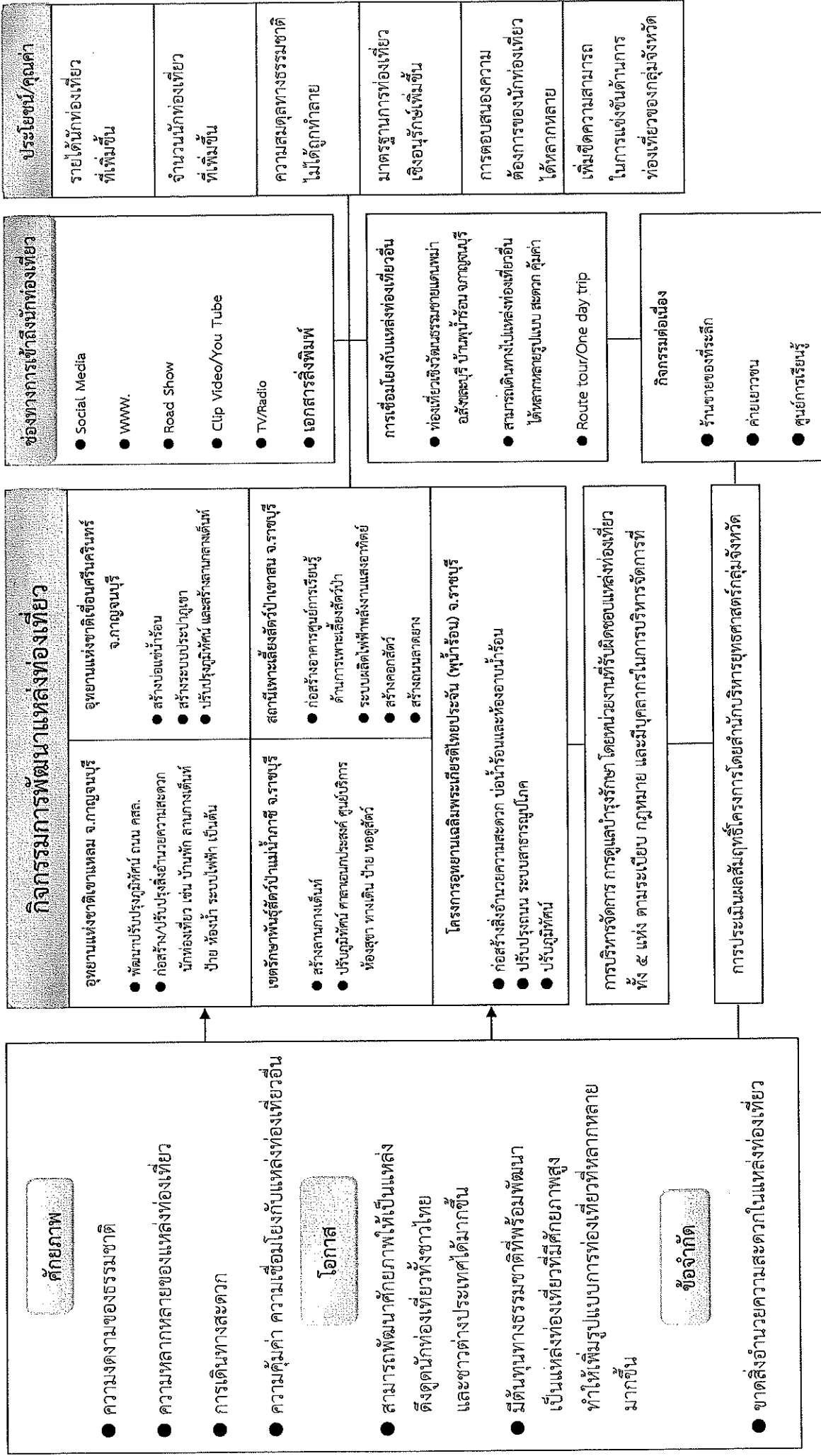

หมายเหตุ สงข. หมายถึง ศูนย์จัดการศัตรูพืชชุมชน ซึ่งมีที่ตั้งอยู่ในทุกตำบล ของจังหวัด

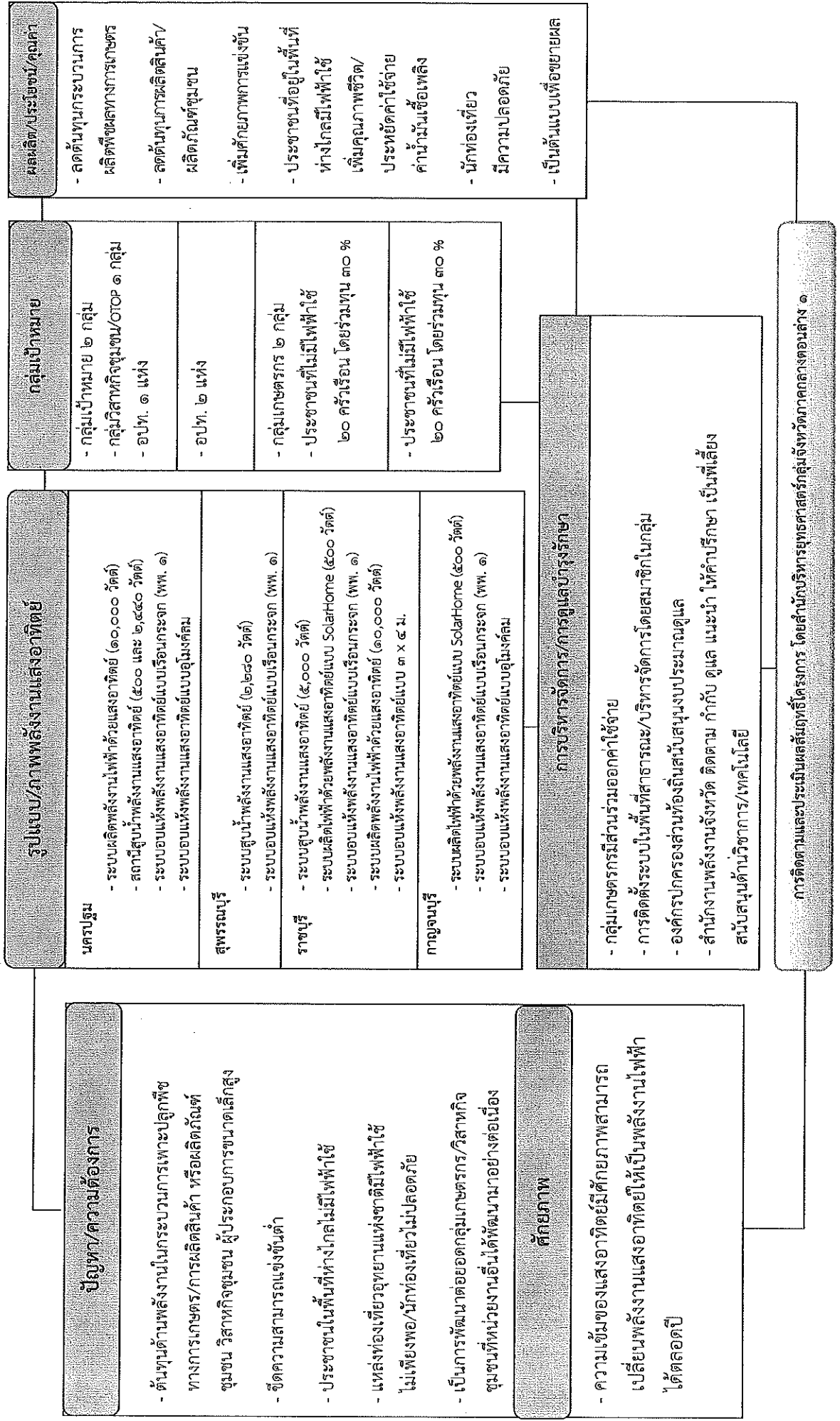
๑.๖ ตัวแบบ/ภาพรวมโครงการ

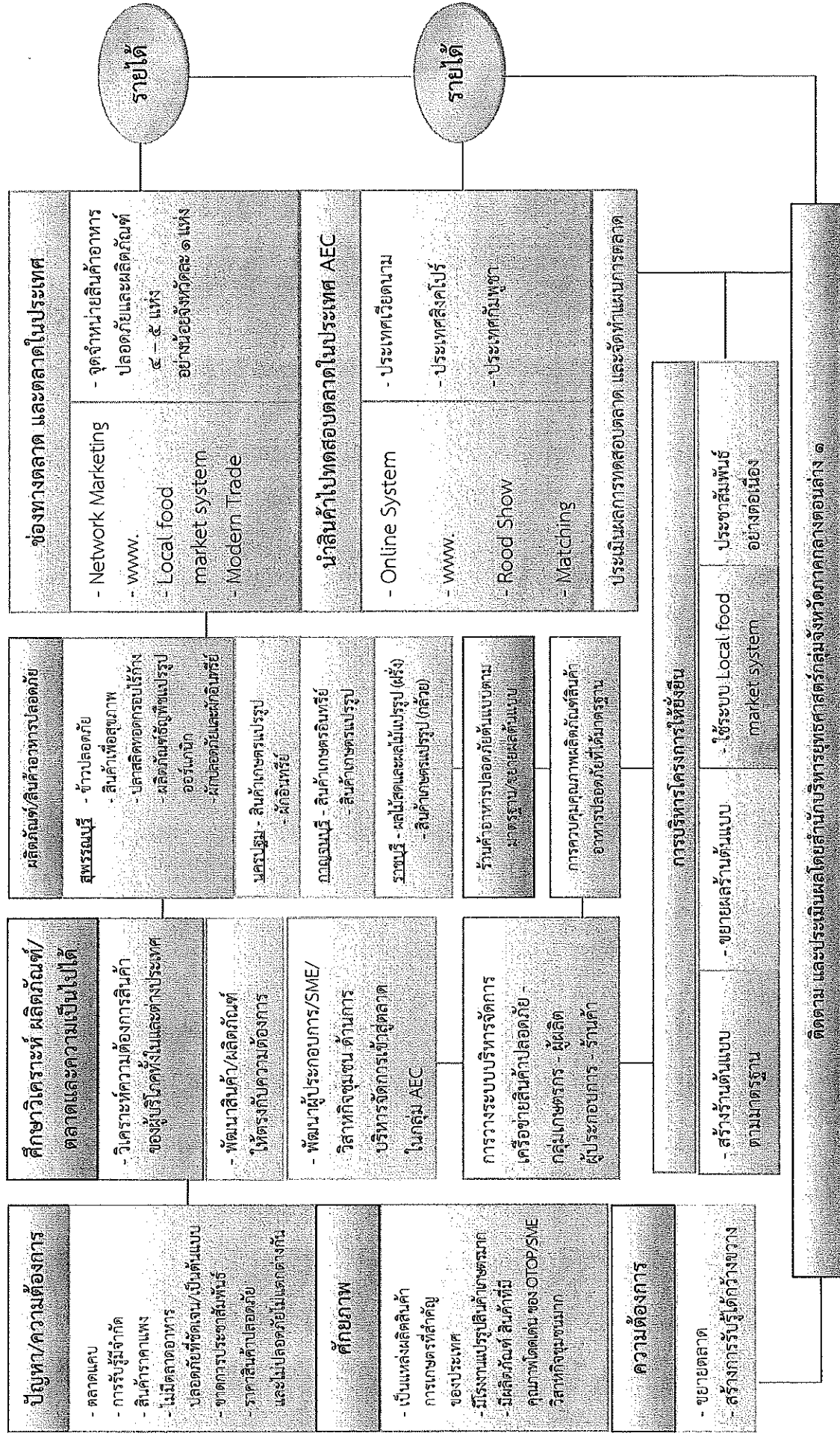
๑.๖ ตัวแบบ/ภาพรวมโครงการ

๑.๖ ตัวแบบ/ภาพรวมโครงการ

๑.๗ ตัวแบบภาพรวมโครงการ

ส่วนที่ ๔ การประเมินผลสัมฤทธิ์ของโครงการ

การประเมินผลสัมฤทธิ์ของโครงการ

๑. ขั้นตอนและวิธีการ

๑.๑ วิเคราะห์รายละเอียดโครงการ

- ความสอดคล้อง/การขับเคลื่อนประเด็นยุทธศาสตร์
- หลักการและเหตุผล
- วัตถุประสงค์ กิจกรรม เป้าหมาย
- ระยะเวลาดำเนินโครงการ ผลที่คาดว่าจะได้รับ

๑.๑.๑ พิจารณาผลที่เกิดจากโครงการ (วัตถุประสงค์ + ผลที่คาดว่าจะได้รับ) ว่าสอดคล้องหรือขับเคลื่อนตัวชี้วัดหรือเป้าหมายของประเด็นยุทธศาสตร์หรือไม่ ส่วนใหญ่จะสอดคล้องประเด็นยุทธศาสตร์และกลยุทธ์ เนื่องจากเป็นข้อความกว้างๆ แต่จุดเน้นที่เป็นรูปธรรมอยู่ที่ตัวชี้วัด และเป้าหมายในระดับประเด็นยุทธศาสตร์

๑.๑.๒ หลักการและเหตุผล ต้องวิเคราะห์ว่า ทำไมต้องทำโครงการนี้ มีข้อมูลประกอบหรือไม่ เป็นตามความต้องการของประชาชนหรือไม่ สอดคล้องกับการวิเคราะห์ SWOT หรือไม่ สาเหตุเกิดจากอะไร เคยดำเนินการมาแล้วได้ผลเป็นประการใด หรือเป็นโครงการต่อเนื่อง หากไม่ดำเนินการจะส่งผลเสียอย่างไร

๑.๑.๓ วัตถุประสงค์ คือ ผลบั้นปลายที่ต้องการให้เกิดขึ้น ภาพหลังดำเนินโครงการแล้วเสร็จ มีความชัดเจน วัดผลได้ สอดคล้องกับสภาพปัญหา/สาเหตุที่ระบุไว้ในหลักการเหตุผลหรือไม่ วัตถุประสงค์จะเป็นจุดเชื่อมระหว่างหลักการเหตุผล และกิจกรรมมีข้อมูลเพื่อเปรียบเทียบกับผลที่จะเกิดขึ้นหรือไม่ นอกจากนี้วัตถุประสงค์จะทำหน้าที่เป็นประเด็นประเมิน กล่าวคือจะต้องประเมินการบรรลุวัตถุประสงค์ได้ ดังนั้น ข้อมูลที่เป็นฐานเปรียบเทียบจึงมีความสำคัญที่แสดงให้เห็นถึงการบรรลุวัตถุประสงค์ และขับเคลื่อนตัวชี้วัด และเป้าหมายในระดับยุทธศาสตร์มาน้อยเพียงใด

๑.๑.๔ กิจกรรมจะต้องรองรับ และขับเคลื่อนวัตถุประสงค์ ผลผลิตที่เกิดจากกิจกรรมส่งผลต่อการบรรลุวัตถุประสงค์ข้อใด ทรัพย์สินที่เกิดขึ้นในแต่ละกิจกรรมอยู่ที่ไหน ใครดูแล และต้องตรวจสอบทุกกิจกรรมเพื่อสรุปผลโดยรวมของโครงการ ในแต่ละกิจกรรมกำหนดเป้าหมายแค่ไหน ผู้รับผิดชอบแต่ละกิจกรรม เป็นหน่วยงานใด สามารถจัดเรียงกิจกรรมเป็นลักษณะต้นน้ำ กลางน้ำ และปลายน้ำได้หรือไม่ ทั้งนี้ เพื่อให้เห็นภาพรวมของโครงการได้ชัดเจนขึ้น

๑.๑.๕ ตัวชี้วัดโครงการ วัดที่ผลผลิต หรือผลลัพธ์มีข้อมูลฐานหรือไม่ ลักษณะตัวชี้วัดเป็นแบบเชิงปริมาณ หรือเชิงคุณภาพ หรือทั้ง ๒ แบบ

๑.๑.๖ วิธีการบริหารจัดการดูแลบำรุงรักษา เมื่อโครงการแล้วเสร็จ ระบุให้ชัดเจนมากน้อยเพียงใด มีหลักฐานยืนยันหรือไม่

๑.๑.๗ ผลที่คาดว่าจะได้รับเป็นผลต่อเนื่อง ผลลัพธ์ ผลกระทบทั้งเชิงปริมาณและคุณภาพอย่างไร แสดงข้อมูลเพื่อความชัดเจนได้หรือไม่

การวิเคราะห์รายละเอียดโครงการ จะนำไปสู่การกำหนดประเด็นประเมิน การตั้งคำถาม สอบถามกลุ่มเป้าหมาย การวางแผน การประเมิน การประสานงาน การจัดเตรียมข้อมูล การเข้าถึงแหล่งข้อมูล

๑.๒ กำหนดกรอบแนวคิดเพื่อใช้เป็นกรอบประเมิน

ข้อเท็จจริงมีกรอบแนวคิดหรือทฤษฎีด้านการประเมินผลหลากหลาย ผู้ประเมินต้องระบุว่าใช้แนวคิดอะไร อาจประยุกต์จากแนวคิดมากกว่า ๑ แนวคิดก็ได้ สำหรับแนวคิดในที่นี้ใช้หลักคิดของ Stufflebeam คือ CIPP MODEL ประกอบด้วย

(๑) การประเมินสถานะแวดล้อม (CONTEXT EVALUATION = C)

(๒) การประเมินปัจจัยนำเข้า (INPUT EVALUATION = I)

(๓) การประเมินกระบวนการ (PROCESS EVALUATION = P๑)

(๔) การประเมินผลที่เกิดจากโครงการ (PRODUCT = P๒)

C = ประเมินปัจจัยก่อนดำเนินโครงการ เพื่อบ่งชี้ว่าเหตุใดจึงต้องดำเนินโครงการนี้เป็นไปได้มากน้อยเพียงใด อาทิ เหตุผล ความจำเป็น ปัญหา ความต้องการของชุมชน/ประชาชน ความสอดคล้องกับยุทธศาสตร์ นโยบาย ทิศทางการพัฒนา โอกาส ศักยภาพ ความต่อเนื่อง ความเชื่อมโยง ข้อยกเว้น กฎหมาย มาตรการที่กำหนดให้ดำเนินการ เป็นต้น

I = ประเมินทรัพยากรที่ใช้ในการดำเนินโครงการ ความพร้อม ความพอเพียง ความเหมาะสม เทคโนโลยี กำลังคน งบประมาณ วัสดุอุปกรณ์ พื้นที่ การมีส่วนร่วมของประชาชน / ชุมชน ข้อยกเว้น กฎหมาย เป็นต้น

P๑ = ประเมินกระบวนการดำเนินการ กิจกรรมหัวแรก แผนดำเนินงาน กลไกการจัดการ การมีส่วนร่วมของประชาชน/กลุ่มเป้าหมาย ปัญหา ข้อจำกัด วิธีการแก้ไข การติดตามกำกับดูแลให้คำแนะนำของหน่วยงานที่รับผิดชอบ เป็นต้น

P๒ = ประเมินผลที่เกิดจากโครงการ เปรียบเทียบผลที่เกิดขึ้นจริงจากโครงการ ผลผลิต ผลลัพธ์ ผลกระทบ การบรรลุวัตถุประสงค์ของโครงการ เป็นต้น

นอกจากแนวคิดดังกล่าวแล้ว ในที่นี้ได้นำข้อคิดเห็นมุมมองของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง การติดตามประเมินผลโครงการ เช่น การบริหารทรัพยากรที่เกิดจากโครงการ การดูแลบำรุงรักษา ความคุ้มค่า การสร้างมูลค่าเพิ่ม กิจกรรมต่อเนื่อง การใช้ประโยชน์ ความพึงพอใจของประชาชน/ชุมชนที่ได้รับผลกระทบจากโครงการ

กรอบแนวคิดช่วยให้การกำหนดประเด็นประเมินมีความชัดเจน ครอบคลุม เป็นระบบ และกำหนดเกณฑ์พิจารณาได้สะดวกมากขึ้น

๑.๓ กำหนดประเด็นประเมิน และเกณฑ์พิจารณา

ตามแนวคิดข้อ ๑.๒ ในที่นี้ได้กำหนดประเด็นประเมินไว้ ๑๐ ประเด็น พร้อมระบุเกณฑ์พิจารณา

ดังนี้

ประเด็นประเมิน	เกณฑ์พิจารณา
๑.สภาพแวดล้อมก่อนดำเนินโครงการ	- เหตุผลความจำเป็น ความเป็นไปได้ ปัญหา ความต้องการ ความสอดคล้องกับนโยบายรัฐบาล /ยุทธศาสตร์การพัฒนาของ จังหวัด โอกาส ศักยภาพ ความต่อเนื่อง ความเชื่อมโยงของโครงการ ข้อกฎหมาย
๒. ปัจจัยนำเข้า	- ความพร้อมของทรัพยากร ความพอเพียง ความรู้ ประสบการณ์ เจ้าหน้าที่ กำลังคน งบประมาณ วัสดุอุปกรณ์ พื้นที่ เครื่องมืออุปกรณ์ แนวคิด รูปแบบ วิธีการบริหารโครงการได้ยั่งยืน โครงการ กฎหมาย การมีส่วนร่วมของประชาชน/ชุมชน/องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
๓. กระบวนการบริหารจัดการ	- กลไกการบริหารจัดการ แผนดำเนินงาน ระยะเวลา การติดตาม ให้คำปรึกษาแนะนำ การแก้ปัญหา การติดตามประเมินผล การมีส่วนร่วมของประชาชน/ชุมชน/องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
๔. ผลกระทบ	- เปรียบเทียบเป้าหมายกับผลที่เกิดจากกิจกรรมของโครงการ - เปรียบเทียบผลที่เกิดขึ้นกับเกณฑ์มาตรฐาน ชีวะเบียบ กฎหมาย - ผลที่ไม่ได้คาดหมาย ผลกระทบเชิงบวก เชิงลบ - คุณค่าที่เกิดจากโครงการ ความพึงพอใจของประชาชน/ชุมชน
๕. การบรรลุวัตถุประสงค์	- การเปรียบเทียบผลที่เกิดขึ้นโยงกับวัตถุประสงค์โครงการ
๖. การขับเคลื่อนประเด็นยุทธศาสตร์ตามแผนพัฒนาจังหวัด	- ความสอดคล้องกับข้อวิเคราะห์ในหลักการของแผน โครงการ ที่บ่งชี้ถึงความจำเป็น เหตุผล ที่ต้องดำเนินโครงการ
๗. ความคุ้มค่า	- ความคุ้มค่าเชิงเศรษฐกิจ (กรณีที่สามารถวิเคราะห์ได้) และความคุ้มค่าเชิงสังคม
๘. การบริหารโครงการได้ยั่งยืน การใช้ประโยชน์จากทรัพย์สินที่เกิดจากโครงการ	- ความถูกต้อง การลงทะเบียนทรัพย์สิน วัสดุ ครุภัณฑ์ - การใช้งาน/ใช้ประโยชน์ทรัพย์สิน วัสดุ ครุภัณฑ์ - การบริหารจัดการทรัพย์สินอย่างต่อเนื่อง - การดูแลบำรุงรักษา การให้คำปรึกษาหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง - การถ่ายทอดขยายผล การสร้างมูลค่าเพิ่ม กิจกรรมต่อเนื่อง
๙. ปัญหา อุปสรรค แนวทางแก้ไข	- ปัญหา ก่อน ระหว่าง และภายหลังดำเนินการ และแนวทางการแก้ไข
๑๐.ความพึงพอใจของกลุ่มเป้าหมาย/ประชาชน/ชุมชน ที่ได้รับผลกระทบจากโครงการ	- ความพึงพอใจ และความไม่พึงพอใจ

เกณฑ์พิจารณา คือแนวทางที่นำมาเป็นคำถาม ตรวจสอบและค้นหาข้อเท็จจริง เพื่อประเมิน สถานภาพของประเด็นประเมิน

๑.๔ วิธีการประเมิน

- จัดให้มีคณะทำงานประเมินผล กำหนดเครื่องมือ วางแผนประเมิน
 - เก็บรวบรวมข้อมูลจากการสัมภาษณ์เชิงลึกตามประเด็นประเมินและเกณฑ์การพิจารณา การประชุมกลุ่ม การตรวจประเมินพื้นที่ดำเนินโครงการ ถ่ายภาพกิจกรรมตามโครงการ การสังเกตการณ์ การวิเคราะห์เอกสารที่เกี่ยวข้อง การวิเคราะห์เชิงเหตุและผล การวิเคราะห์เชิงเนื้อหา และการพรรณนาความ
 - วิเคราะห์ข้อมูล จำแนกตามประเด็นประเมินและกำหนดระดับการประเมินเป็นตัวเลข ๑-๑๐
- ระดับ ๑ = ต่ำที่สุด ระดับ ๑๐ = สูงที่สุด ทั้งนี้เพื่อให้เห็นภาพการประเมินที่ชัดเจนมากขึ้น
- นำคะแนนระดับการประเมินทั้ง ๑๐ ประเด็นมารวมกันแล้วหาค่าเฉลี่ย
 - สรุปผลการประเมิน

๑.๕ วิเคราะห์ข้อมูล ข้อเท็จจริง ตามประเด็นประเมินและสรุปผลการประเมิน

- วิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพในแต่ละประเด็นประเมินจากการสัมภาษณ์ การสอบถาม การตรวจประเมินพื้นที่ดำเนินโครงการ การสังเกตการณ์ ภาพถ่าย และการลงมติดูแลเห็นจากคณะทำงานประเมินผล
- สรุปผลการประเมิน โดยพิจารณาจากการวิเคราะห์ข้อมูลและคะแนนเฉลี่ยระดับการประเมิน ตัดสินการประเมินว่าการดำเนินโครงการดังกล่าวเหมาะสม สอดคล้องการขับเคลื่อนประเด็นยุทธศาสตร์ ประชาชนได้ประโยชน์จริง สมเหตุสมผล มีความคุ้มค่า มีแนวการบริหารจัดการโครงการ ชัดเจน น่าเชื่อถือ ปฏิบัติได้จริง มีมูลค่าเพิ่มได้ มีจุดเด่น จุดด้อย ข้อจำกัดอย่างไร ควรยกเลิก ขยายผล หรือไม่ สามารถใช้เป็นต้นแบบ เป็นแหล่งเรียนรู้ได้หรือไม่ ทั้งนี้อาจเปรียบเทียบ อ้างอิงโครงการที่เคยดำเนินการในลักษณะเช่นนี้มาแล้ว ประกอบการสรุปผลได้

๑.๖ ระบุบทเรียนและข้อเสนอแนะ

การระบุบทเรียน จากการประเมินผลมีความสำคัญกล่าวคือ ทำให้การวิเคราะห์ ออกแบบ โครงการในอนาคตต่อไปมีความชัดเจน มีคุณภาพ มีความคุ้มค่า ไม่ต้องลองผิดลองถูก สามารถป้องกัน ลดความเสี่ยงในการดำเนินโครงการและทำให้โครงการบรรลุวัตถุประสงค์อย่างมีประสิทธิภาพ เช่น กรณีการจัดซื้อวัสดุ อุปกรณ์โรงสีข้าวชุมชน บทเรียนจากการประเมินผล พบว่า หลังจากติดตั้งโรงสีข้าวแล้ว ต่อมาเกิดปัญหา ข้อขัดข้องทางเทคนิคไม่สามารถสีข้าวได้ ไม่มีช่างที่มีประสบการณ์แก้ไขปัญหาดังกล่าว ทำให้ต้องหยุดให้บริการหรืออาจทิ้งร้าง บทเรียนคือ ในการออกแบบโครงการมองไม่เห็นความสำคัญของช่างที่ต้องให้บริการแก้ไข กรณีเกิดข้อขัดข้องทางเทคนิคไว้อย่างชัดเจน ส่งผลให้โรงสีข้าวชุมชนบางแห่งต้องยุติการสีข้าว หรือกรณีเมื่อดำเนินโครงการแล้วเสร็จ หน่วยดำเนินการต้องโอนทรัพย์สินให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นดูแลบำรุงรักษา แต่ไม่เคยให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นรับรู้รับทราบมาก่อน ส่งผลให้เกิดปัญหาการดูแลบำรุงรักษาทรัพย์สินที่เกิดจากโครงการบทเรียน ต้องประสานงานกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นก่อนล่วงหน้า เป็นต้น

ข้อเสนอแนะได้จากความคิดเห็นหลายทาง กล่าวคือ อาจเป็นผู้เข้าร่วมโครงการ เจ้าหน้าที่ที่รับผิดชอบโครงการ ผู้ที่มีประสบการณ์ ผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย คณะตรวจติดตามโครงการบทเรียน ข้อจำกัดในการดำเนินโครงการ จุดเด่น จุดด้อย ความเสี่ยงในการบริหารโครงการ ปราชญ์ชาวบ้าน

ระบุข้อเสนอแนะที่เกี่ยวกับการดำเนินโครงการ โดยอาจเป็นข้อเสนอแนะโครงการที่ควรดำเนินการในระยะต่อไป ทั้งนี้ เพื่อใช้เป็นข้อมูลจัดทำโครงการในปีต่อไป

๒. แนวทางการวิเคราะห์ประเด็นประเมิน

๒.๑ สภาพแวดล้อมก่อนดำเนินโครงการ/เหตุผลความจำเป็น

ระบุให้เห็นถึงความจำเป็นที่ดำเนินโครงการปัญหา สาเหตุ ความต้องการ ความสอดคล้องกับนโยบาย/ยุทธศาสตร์ การพัฒนาจังหวัด ศักยภาพ โดยการสอบถามเจ้าหน้าที่ ผู้นำชุมชน และประชาชน กลุ่มเป้าหมายที่ได้รับผลกระทบจากโครงการ ขณะเดียวกันต้องนำข้อมูลที่ได้จากการตรวจประเมินในพื้นที่ ดำเนินโครงการจริง ข้อสังเกต ภาพถ่าย เพื่อประมวล วิเคราะห์ สังเคราะห์ เหตุผล ความจำเป็นที่แท้จริง ในการดำเนินโครงการว่า มีความสมเหตุสมผลมากน้อยเพียงใด จุดสำคัญคือการตอบคำถามว่าทำไมต้องทำ โครงการนี้ มีความสมเหตุสมผลหรือไม่ ประชาชนได้รับประโยชน์อย่างไร

๒.๒ ปัจจัยนำเข้า/ความพร้อมของทรัพยากร

มุ่งประเมินความพร้อมของทรัพยากรที่ใช้ในการดำเนินโครงการ ครอบคลุมเรื่องความรู้ ประสบการณ์ของเจ้าหน้าที่ จำนวนเจ้าหน้าที่ที่รับผิดชอบ วัสดุอุปกรณ์ พื้นที่ การมีส่วนร่วมของชุมชน การรับรู้ของประชาชน การขออนุมัติอนุญาตตามที่กฎหมายกำหนด แบบแปลน ผู้รับจ้าง การคัดเลือก กลุ่มเป้าหมายที่เข้าร่วมโครงการ

การรวบรวมข้อมูลได้จากการสอบถามเจ้าหน้าที่ ผู้นำชุมชน ประชาชนที่เข้าร่วมโครงการการตรวจสอบ เอกสาร การขออนุมัติ อนุญาตจากผู้มีอำนาจตามกฎหมาย ภาพถ่าย การตรวจสอบพื้นที่ดำเนินโครงการ

๒.๓ กระบวนการดำเนินโครงการ

ยึดหลัก PDCA (PLAN – DO – CHECK – ACT) เป็นกรอบวิเคราะห์โดยจำแนกกิจกรรมที่ดำเนินโครงการทั้งหมดตั้งแต่ต้นจนจบกระบวนการให้อยู่ในรูปของ PDCA วิธีการดังกล่าวจะทำให้เห็นกระบวนการ ดำเนินโครงการที่ชัดเจน สามารถประเมินประสิทธิภาพการดำเนินงานได้

ขั้นตอนวางแผน (PLAN)	- สำรวจข้อมูล - รับฟังความเห็นผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย - จัดทำแบบแปลน
ขั้นตอนดำเนินงาน (DO)	- ประชุมชาวบ้านก่อนดำเนินงาน - ปรับแบบแปลนบางส่วน - ดำเนินกิจกรรมตามโครงการ
ขั้นตอนตรวจสอบติดตาม (CHECK)	- ควบคุม ติดตามกำกับ - ตรวจสอบ ประเมินผล
ขั้นตอนปรับปรุงพัฒนา (ACT)	- นำบทเรียนไปปรับปรุง - การดำเนินโครงการ - สร้างมูลค่าเพิ่ม

การใช้กรอบ PDCA ช่วยให้การตรวจประเมินครอบคลุมกระบวนการดำเนินโครงการทั้งหมด ทำให้เห็นประสิทธิภาพการบริหารจัดการโครงการได้เป็นอย่างดี

๒.๔ ผลผลิต ผลลัพธ์

มุ่งเปรียบเทียบ ผลการดำเนินงานกับเป้าหมายที่กำหนดไว้ หัวใจสำคัญที่จะทำให้การเปรียบเทียบชัดเจน คือ ข้อมูลฐาน ดังนั้น ในการกำหนดเป้าหมายของโครงการ ควรกำหนดเป้าหมายทั้งเชิงปริมาณ และเชิงคุณภาพ เพื่อสะดวกในการประเมินผลโครงการ

การประเมินผลผลิตกระทำได้ง่าย หากมีข้อมูลฐานที่ชัดเจน ส่วนประเมินผลลัพธ์ ผลกระทบ ต้องสอบถามจากกลุ่มเป้าหมายส่วนใหญ่ จะกำหนดรายละเอียดไว้ในโครงการหัวข้อ ผลที่คาดว่าจะได้รับ แต่ทั้งนี้ต้องพิจารณาที่วัตถุประสงค์ด้วย ผลลัพธ์/ผลกระทบนี้เกิดต่อเนื่องจากผลผลิต เช่น ผลผลิตสร้างอาคารระบบส่งน้ำ ๑ แห่ง ผลลัพธ์/ผลกระทบที่เกิดขึ้น ได้แก่ สามารถระบายน้ำในช่วงฤดูฝนได้เร็ว ลดปัญหาภาวะน้ำท่วมพื้นที่การเกษตรไม่น้อยกว่า ๕,๐๐๐ ไร่ ขณะเดียวกันสามารถเก็บกักน้ำไว้ในฤดูแล้ง เกษตรกรสามารถเพาะปลูกพืชผลทางการเกษตรได้ส่วนหนึ่ง ลดข้อขัดแย้งของเกษตรกรในการใช้น้ำ เกษตรกรมีอาชีพและรายได้มั่นคง เกษตรกรมีความพอใจมาก เป็นต้น การอธิบายผลผลิต ผลลัพธ์ หากระบุเป็นเชิงปริมาณ จะเพิ่มความชัดเจนมากขึ้น

ในบางกรณีพบว่าเกิดผลกระทบที่ไม่ได้คาดหวังหรือผลกระทบเชิงลบ เช่น ก่อสร้างถนน ผลกระทบเชิงบวก คือ การเดินทางสัญจรสะดวก รวดเร็ว ประหยัด ขณะเดียวกันก็เกิดผลกระทบเชิงลบ คือ เกิดอุบัติเหตุเพิ่มขึ้น เป็นต้น ผู้ประเมินต้องระบุทั้ง ๒ ด้าน พร้อมวิเคราะห์สาเหตุและแนวทางแก้ไข

๒.๕ การบรรลุวัตถุประสงค์โครงการ

เป็นประเด็นการประเมินที่ต้องระบุ โดยวิเคราะห์ผลผลิต ผลลัพธ์ ที่เกิดจากโครงการ เทียบกับวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ในโครงการว่าเป็นไปตามที่กำหนดไว้หรือไม่ กรณีไม่เป็นไปตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดต้องระบุสาเหตุ เพื่อเป็นบทเรียน ดังนั้น ในการกำหนดวัตถุประสงค์ของโครงการต้องชัดเจน วัดได้ มีข้อมูลที่เปรียบเทียบได้ วัตถุประสงค์เป็นแกนกลางระหว่างหลักการ เหตุผล และกิจกรรมที่ดำเนินการ วัตถุประสงค์โครงการจะเป็นประเด็นการประเมินเสมอ ข้อมูลได้จากการสอบถามผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย การตรวจสอบในพื้นที่ดำเนินโครงการ

๒.๖ การขับเคลื่อนประเด็นยุทธศาสตร์ตามแผนพัฒนาจังหวัด

ควรเปรียบเทียบระหว่าง ประเด็นยุทธศาสตร์ เป้าประสงค์ กลยุทธ์ ตัวชี้วัด เป้าหมายกับผลที่เกิดจากโครงการ โดยเฉพาะผลที่เกิดจากโครงการกับตัวชี้วัด เป้าหมายของประเด็นยุทธศาสตร์ เนื่องจากตัวชี้วัดและเป้าหมายมีความชัดเจนเป็นรูปธรรม ประเด็นสำคัญจึงอยู่ที่ข้อมูลฐาน (Base line data) ของประเด็นยุทธศาสตร์ที่ต้องพัฒนา เพื่อระบุให้ได้ว่าปัจจุบันการขับเคลื่อนประเด็นยุทธศาสตร์เข้าใกล้เป้าหมายเพียงใดแค่ไหน และจะต้องดำเนินการหรือให้ความสำคัญในเรื่องใด ปัจจุบันไม่สามารถระบุได้ชัดเจนว่า ประเด็นยุทธศาสตร์ที่กำหนดไว้ในแผนยุทธศาสตร์ผ่านมาหลายปีแล้วสถานการณ์เป็นอย่างไร

๒.๗ ความคุ้มค่า

แบ่งออกเป็น ๒ กรณี คือ ความคุ้มค่าเชิงสังคมและความคุ้มค่าเชิงเศรษฐกิจ แต่ขึ้นอยู่กับลักษณะของโครงการบางโครงการไม่สามารถระบุความคุ้มค่าเชิงเศรษฐกิจก็ไม่ต้องระบุ วิธี การ ประเมินความคุ้มค่าเชิงเศรษฐกิจ อาจทำได้หลากหลายวิธี ในที่นี้ มุ่งเปรียบเทียบงบประมาณที่ดำเนินโครงการกับผลที่เกิดจากโครงการในแง่เศรษฐกิจ ไม่จำเป็นต้องวิเคราะห์อย่างละเอียด เนื่องจากมีตัวแปรที่ต้องวิเคราะห์

มากมาย ยึดหลักการประมาณการโดยสังเขป เพื่อตอบคำถามว่า เมื่อรัฐลงทุนดำเนินโครงการแล้ว ได้ผลตอบแทนในเชิงเศรษฐกิจมากน้อยเพียงใด เช่น การก่อสร้างระบบส่งน้ำ สามารถลดปัญหาน้ำท่วม และบรรเทาภาวะฝนแล้งในพื้นที่ปลูกข้าว ๔,๐๐๐ ไร่ ผลผลิตข้าวในปีเฉลี่ย ประมาณ ๘๐ ถึง/ไร่ รวมผลผลิต ข้าว ๓๒๐ เกวียน ๆ ละ ๗,๐๐๐ บาท คิดเป็นมูลค่า ๒,๒๔๐,๐๐๐ บาท /ปี เทียบกับงบประมาณโครงการ ๑๐ ล้านบาท ดังนั้น ระยะเวลาคุ้มค่าการลงทุนประมาณ ๕ ปี เป็นต้น

ส่วนในเชิงสังคมไม่สามารถนับเป็นตัวเงินได้ เช่น เกษตรกร ๔๘๐ ครัวเรือน มีอาชีพและรายได้มั่นคง ลดความขัดแย้งการใช้น้ำ ลดความสูญเสียของพืชผลทางการเกษตรที่ถูกน้ำท่วมทุกปี สามารถปลูกพืชชนิดต่างๆ ที่เหมาะสมกับสภาพพื้นที่ได้อีกส่วนหนึ่ง เป็นต้น

๒.๘ การบริหารโครงการให้ยั่งยืน การใช้ประโยชน์จากทรัพย์สินที่เกิดจากโครงการ

เป็นประเด็นที่สำนักงานตรวจเงินแผ่นดินให้ความสำคัญมาก การตรวจสอบข้อมูลต้องวิเคราะห์ ตั้งแต่การโอนทรัพย์สินให้หน่วยใดดูแล ถูกต้องตามระเบียบหรือไม่ มีการใช้ประโยชน์หรือเกิดคุณค่าอย่างไร บริหารจัดการทรัพย์สิน วัสดุ ครุภัณฑ์อย่างไร มีหลักฐานยืนยันชัดเจนหรือไม่ ผู้รับผิดชอบดูแลบำรุงรักษามีขีดความสามารถเพียงใด มีการติดตามกำกับ ให้คำปรึกษาจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องหรือไม่ สามารถสร้างมูลค่าเพิ่ม ขยายผล มีกิจกรรมต่อเนื่อง เป็นแหล่งเรียนรู้ได้แค่ไหน เป็นไปตามวัตถุประสงค์ของโครงการ ชัดเจนหรือไม่ ปัญหา อุปสรรค ข้อจำกัดที่เกิดขึ้นแก้ปัญหาได้เองหรือไม่

ผู้ประเมินจำเป็นต้องตรวจประเมินในพื้นที่ดำเนินโครงการจริง สอบถามผู้ดูแล ผู้ให้บริการ กลุ่มเกษตรกร ภาพถ่าย เอกสารที่เกี่ยวข้อง เพื่อชี้ให้เห็นถึงความสามารถในการบริหารโครงการ และการใช้ประโยชน์จากทรัพย์สินที่เกิดจากโครงการ

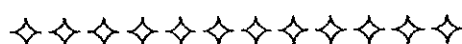
๒.๙ ปัญหาอุปสรรค แนวทางแก้ไข

ได้จากการสอบถามกลุ่มเป้าหมาย ผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย รวมทั้งเจ้าหน้าที่ที่รับผิดชอบโครงการ

๒.๑๐ ความพึงพอใจ และความไม่พึงพอใจ

ใช้วิธีการสอบถามกลุ่มเป้าหมาย ผู้นำชุมชน ผลการดำเนินงาน ประโยชน์ที่เกษตรกรหรือกลุ่มเป้าหมายได้รับ

หัวใจสำคัญของการประเมินตามสภาพความเป็นจริงดังกล่าว อยู่ที่การลงตรวจสอบในพื้นที่ ดำเนินโครงการ การพบปะพูดคุยอย่างเป็นกันเองกับชาวบ้าน เกษตรกร กลุ่มเป้าหมาย การถ่ายภาพ ผลผลิตที่เกิดจากโครงการ การมีข้อมูลที่สามารถใช้เปรียบเทียบหรืออ้างอิงที่ชัดเจน ศิลปะ และประสบการณ์ การสอบถาม การบันทึกที่เป็นระบบ การนำเสนอที่กระชับ ชัด น่าเชื่อถือ เป็นกลาง ไม่ทำลายมิตร ปัจจัยเหล่านี้เป็นคุณสมบัติของผู้ประเมิน

๕. กรณีศึกษา : การประเมินผลสัมฤทธิ์ของโครงการ

๕. กรณีศึกษา การประเมินผลสัมฤทธิ์ของโครงการ

รายงานการประเมินผล

โครงการตามแผนปฏิบัติการประจำปี
งบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๙ จังหวัดสมุทรสาคร

โครงการฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมโดยการมีส่วนร่วม
(หน่วยดำเนินการ สำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัดสมุทรสาคร)

โดย กลุ่มงานยุทธศาสตร์และข้อมูลเพื่อการพัฒนาจังหวัดสำนักงานจังหวัดสมุทรสาคร

๑๒ กันยายน ๒๕๕๙

สรุปสำหรับผู้บริหาร

โครงการฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมโดยการมีส่วนร่วม งบประมาณ ๕,๐๓๕,๙๐๐ บาท
สำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัดสมุทรสาคร เป็นหน่วยดำเนินการ

กิจกรรมหลัก

- สร้างการมีส่วนร่วมในการจัดการขยะมูลฝอย
- ฟื้นฟูและแก้ไขปัญหาน้ำเสีย
- เพิ่มพื้นที่สีเขียวในชุมชน
- สร้างการมีส่วนร่วมการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ
- แก้ไขปัญหาสัตว์ป่ารบกวนชุมชน

วัตถุประสงค์

- เพื่อแก้ไขปัญหาน้ำเสีย ขยะมูลฝอยและมลพิษทางอากาศ
- เพื่อแก้ไขปัญหาความเดือดร้อนของประชาชนจากสัตว์ป่า
- สนับสนุน ส่งเสริม และสร้างการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนในการแก้ไขปัญหาความเสื่อมโทรมด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

ผลการประเมิน พบว่า

๑. การดำเนินโครงการสอดคล้องกับประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด มีความจำเป็น มีความสมเหตุสมผล เนื่องจากปัญหาด้านความเสื่อมโทรมด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเป็นปัญหาสำคัญของจังหวัด และมีแนวโน้มจะรุนแรงขึ้น หากไม่เร่งดำเนินการจะส่งผลกระทบต่อคุณภาพชีวิตของประชาชน และแก้ไขได้ยาก

๒. การบริหารโครงการของสำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัดสมุทรสาครเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและเกิดประสิทธิผลที่เป็นรูปธรรมโดยยึดหลัก “การมีส่วนร่วมจากทุกภาคส่วน”

๓. ผลผลิต ผลลัพธ์ที่เกิดจากโครงการบรรลุเป้าหมายและวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ กล่าวคือ ลดปัญหาขยะมูลฝอย ๑๐ ชุมชน โรงเรียน ๑๐ แห่ง มอบถังขยะติดเชื้อให้โรงพยาบาลชุมชนและโรงพยาบาลรัฐ ๖๐ ชุด ลดปัญหาน้ำเสียจากครัวเรือนโดยติดตั้งถังดักไขมันอย่างง่าย ๔๐๐ ครัวเรือน ติดตั้งระบบบำบัดน้ำเสียเบื้องต้น (บ่อดักไขมันจากโรงอาหาร) ของโรงเรียน ๙ แห่ง มีการขับเคลื่อนเพื่อแก้ไขปัญหาคุณภาพน้ำในคลองสาขา ๖ คลอง เพิ่มพื้นที่สีเขียวโดยการปลูกต้นปาล์มน้ำมันตามแนวถนนเลียบบคลอง ๕๐๐ ต้น และต้นตีนเป็ด ๒,๐๐๐ ต้น ความตื่นตัวของทุกภาคส่วนในการอนุรักษ์ฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเพิ่มขึ้น โดยมีการจัดตั้งกลุ่ม/เครือข่ายด้านอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และจัดกิจกรรมอย่างต่อเนื่องประมาณ ๕๐ ครั้ง จำนวนผู้เข้าร่วมกิจกรรมการฟื้นฟูสิ่งแวดล้อมประมาณ ๒,๐๐๐ - ๒,๕๐๐ คน จับสัตว์ป่า (ลิงแสมและตัวเหี้ย) และเคลื่อนย้ายไปไว้ในพื้นที่ที่เหมาะสม โดยจับลิงแสม จำนวน ๔๕๐ ตัว และตัวเหี้ย ๓๗๔ ตัว มีบางส่วนยังไม่สามารถดำเนินการได้เนื่องจากงบประมาณจำกัดและลิงแสมได้อพยพย้ายไปยังถิ่นอื่น

๔. ชุมชน ครัวเรือน โรงเรียนที่ได้รับการสนับสนุนถังดักไขมันและบำบัดน้ำเสีย สามารถดูแลบำรุงรักษาอุปกรณ์ดังกล่าวได้ เนื่องจากส่วนประกอบไม่ซับซ้อน ใช้งานได้ดี ถอดล้างทำความสะอาดง่าย ส่วนบ่อดักไขมันแบบซีเมนต์มีความมั่นคง แข็งแรง อายุการใช้งานยาวนานคุ้มค่า

๕. ควรสนับสนุนการปลูกไม้ไผ่ชะลอคลื่น และปรับปรุงเส้นทางเข้าสู่ศูนย์ศึกษาการเรียนรู้และพัฒนาทรัพยากรป่าชายเลนที่ ๒ (สมุทรสาคร) หมู่ ๖ ตำบลบางหญ้าแพรก อำเภอเมือง จังหวัดสมุทรสาคร โดยการเสริมคันดินเพื่อป้องกันการกัดเซาะทะเลชายฝั่ง ระยะทาง ๒ กม. และเพิ่มศักยภาพด้านการท่องเที่ยว เนื่องจากในพื้นที่ดังกล่าวมีศักยภาพด้านการท่องเที่ยว การรวมกลุ่มของภาคประชาชนเข้มแข็ง สามารถสร้างโอกาสด้านการท่องเที่ยวเชิงนิเวศได้เป็นอย่างดี

๑. รายละเอียดโครงการ

๑.๑ โครงการฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมโดยการมีส่วนร่วม

๑.๒ หลักการและเหตุผล

จังหวัดสมุทรสาครประสบปัญหาความเสื่อมโทรมของทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมทุกด้าน ทั้งปัญหาน้ำเน่าเสียซึ่งอยู่ในระดับวิกฤติ โดยเฉพาะแม่น้ำท่าจีนและคลองสาขา เช่น คลองภาษีเจริญ คลองสี่วาพาสวัสดิ์ คลองมหาชัย คลองครุ คลองสุนัขหอน และคลองดำเนินสะดวก สำหรับปัญหาขยะมูลฝอยพบว่ามีขยะตกค้างในสิ่งแวดล้อมเป็นจำนวนมาก สถานที่กำจัดขยะมูลฝอยไม่เพียงพอต่อการรองรับปริมาณขยะที่เพิ่มมากขึ้น ขาดระบบการจัดการขยะมูลฝอยติดเชื้อและของเสียอันตรายชุมชน ซึ่งต้องดำเนินการตาม Roadmap ของรัฐบาลรวมถึงมลพิษทางอากาศซึ่งได้รับการร้องเรียนจากประชาชน นอกจากนี้ยังมีปัญหาการกัดเซาะชายฝั่งอ่าวมหาชัยบริเวณปากแม่น้ำท่าจีนทั้งฝั่งตะวันตกและตะวันออกในเขตจังหวัดสมุทรสาคร รวมถึงปัญหาชุมชนได้รับรบกวนจากสัตว์ป่า เช่น ลิงแสม ตัวเหี้ย ซึ่งปัญหาเหล่านี้ได้ส่งผลกระทบต่อคุณภาพชีวิตของประชาชนในพื้นที่อย่างต่อเนื่อง

๑.๓ วัตถุประสงค์ของโครงการ

- ๑) เพื่อแก้ไขปัญหาน้ำเสีย ขยะมูลฝอยและมลพิษทางอากาศ
- ๒) เพื่อแก้ไขปัญหาความเดือดร้อนของประชาชนจากสัตว์ป่า
- ๓) สนับสนุน ส่งเสริม และสร้างการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนในการแก้ไขปัญหาความเสื่อมโทรมด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

๑.๔ สถานที่ดำเนินโครงการ

จังหวัดสมุทรสาครครอบคลุมทุกอำเภอ

๑.๕ ระยะเวลาดำเนินโครงการ

ตุลาคม ๒๕๕๘ - กันยายน ๒๕๕๙

๑.๖ แนวการดำเนินโครงการ

กิจกรรมที่ ๑. สร้างการมีส่วนร่วมในการจัดการขยะมูลฝอย

- ๑.๑ สนับสนุนโรงเรียนต้นแบบปลอดขยะและลดน้ำเสีย จำนวน ๙ แห่ง
- ๑.๒ สนับสนุนชุมชนต้นแบบจัดการขยะมูลฝอยใช้หลัก ๓ Rs จำนวน ๙ ชุมชน
- ๑.๓ ส่งเสริมการจัดการขยะมูลฝอยชายฝั่งทะเล
- ๑.๔ เสริมสร้างศักยภาพหน่วยงานในการจัดการขยะ (สำนักงานสาธารณสุข)
- ๑.๕ ถอดบทเรียนและสรุปผลการแก้ไขปัญหาขยะมูลฝอย
- ๑.๖ จัดประชุมคณะกรรมการ

กิจกรรมที่ ๒. พันธุ์และแก้ไขปัญหาน้ำเสีย

- ๒.๑ ส่งเสริมการใช้ถังดักไขมันอย่างง่าย
- ๒.๒ รมรณรงค์สร้างการมีส่วนร่วมในการฟื้นฟูคุณภาพน้ำ
- ๒.๓ วันฟื้นฟูสิ่งแวดล้อม
- ๒.๔ จัดประชุมคณะกรรมการ ฯ ประจำสายคลอง
- ๒.๕ ถอดบทเรียนและสรุปผลการแก้ไขปัญหาน้ำเสีย

กิจกรรมที่ ๓. เพิ่มพื้นที่สีเขียวในชุมชน

- ๓.๑ เพื่อรักษาและฟื้นฟูระบบนิเวศน์

กิจกรรมที่ ๔. สร้างการมีส่วนร่วมการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ

- ๔.๑ เสริมสร้างองค์ความรู้ภาคีเครือข่ายด้านอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ
- ๔.๒ ประชาสัมพันธ์และเผยแพร่องค์ความรู้ด้านการทรัพยากรธรรมชาติ

กิจกรรมที่ ๕. แก้ไขปัญหาสัตว์ป่ารบกวนชุมชน

- ๕.๑ จับลิงแสม จำนวน ๔๕๐ ตัว
- ๕.๒ จับตัวเหี้ย จำนวน ๓๕๐ ตัว
- ๕.๓ จัดประชุมแบบมีส่วนร่วม

๑.๗ วิธีดำเนินโครงการ

- ☒ ดำเนินการเอง ☐ จ้างเหมา

๑.๘ งบประมาณ ๕,๐๓๕,๙๐๐ (ห้าล้านสามหมื่นห้าพันเก้าร้อยบาทถ้วน)

๑) งบดำเนินงาน ๕,๐๓๕,๙๐๐

- ค่าตอบแทน ๓๖,๐๐๐
- ค่าใช้สอย ๔,๑๔๔,๙๕๐
- ค่าวัสดุ ๘๕๕,๙๕๐

๒) งบประมาณรายจ่ายกิจกรรม

กิจกรรม	งบประมาณ
กิจกรรมที่ ๑ สร้างการมีส่วนร่วมในการจัดการขยะมูลฝอย	๑,๘๗๔,๔๐๐
กิจกรรมที่ ๒ พันธุ์และแก้ไขปัญหาน้ำเสีย	๑,๐๒๘,๕๐๐
กิจกรรมที่ ๓ เพิ่มพื้นที่สีเขียวในชุมชน	๓๗๕,๕๐๐
กิจกรรมที่ ๔ สร้างการมีส่วนร่วมการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ	๔๕๒,๕๐๐
กิจกรรมที่ ๕ แก้ไขปัญหาสัตว์ป่ารบกวนชุมชน	๑,๓๓๒,๐๐๐

๑.๙ ตัวชี้วัด/ค่าเป้าหมาย

ตัวชี้วัด	หน่วยนับ	ค่าเป้าหมาย	ไตรมาส ๑	ไตรมาส ๒	ไตรมาส ๓	ไตรมาส ๔
๑. องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นมีการดำเนินการตามแผนบริหารจัดการขยะมูลฝอยจังหวัดสมุทรสาคร						
	แห่ง	๓๗				๓๗
๒. คลองสาขาของแม่น้ำท่าจีนได้รับการฟื้นฟูอย่างมีส่วนร่วมจากทุกภาคส่วน						
	คลองสาขา	๖				๖
๓. เพิ่มพื้นที่สีเขียวบริเวณริมถนนในชุมชน						
	สาย	๒	๑		๑	
๔. ด้านการแก้ไขปัญหาสัตว์ป่ารบกวนชุมชน						
สัตว์ป่าที่รบกวนชุมชนได้รับการจัดการอย่างเหมาะสม	ตัว	๘๐๐ ตัว (ลิงแสม ๔๕๐ ตัว ใ้ห้ย ๓๕๐ ตัว)	๒๐๐	๒๐๐	๒๐๐	๒๐๐

๑.๑๐ ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

- ๑) ขยะมูลฝอยมีการจัดการอย่างถูกต้อง
- ๒) คลองสาขาได้รับการฟื้นฟูให้มีคุณภาพดีขึ้น
- ๓) พื้นที่สีเขียวเพิ่มขึ้นและส่งเสริมการท่องเที่ยว
- ๔) ทุกภาคส่วนมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
- ๕) ประชาชนได้รับผลกระทบจากสัตว์ป่าลดลง

๑.๑๑ วิธีการบริหารจัดการหรือการดูแลบำรุงรักษาเมื่อโครงการแล้วเสร็จ

- ๑) ผลักดันให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนำไปขยายผลการดำเนินงานให้ครอบคลุมพื้นที่รับผิดชอบของตนเอง
- ๒) สนับสนุนส่งเสริมให้เครือข่ายภาคประชาชนเข้ามาร่วมดำเนินการและขับเคลื่อนตั้งแต่เริ่มต้นการดำเนินการ รวมทั้งการติดตามประเมินผล

๒. แนวคิดที่ใช้เป็นกรอบการประเมิน

๒.๑ แนวคิดหลักที่นำมาประยุกต์ใช้เป็นการประเมิน คือ ตัวแบบประเมินของ Stufflebeam และคณะที่พัฒนาขึ้น คือ CIPP Model ประกอบด้วย

(๑) การประเมินสถานะแวดล้อม (Context Evaluation : C) เป็นการประเมินปัจจัยที่ส่งผลต่อโครงการก่อนลงมือดำเนินโครงการ เพื่อชี้ให้เห็นว่าทำไมต้องดำเนินโครงการ มีความเป็นไปได้หรือไม่ ครอบคลุม ประเด็น การอธิบายเหตุผล ความจำเป็น ปัญหา ความต้องการเร่งด่วน ความสำคัญ ความต้องการของชุมชน ความสอดคล้องกับนโยบาย ยุทธศาสตร์ ทิศทางการพัฒนาของกลุ่มจังหวัด โอกาส ศักยภาพ ความต่อเนื่อง ความเชื่อมโยงของโครงการ ข้อระเบียบกฎหมาย การมีส่วนร่วมของประชาชนกลุ่มเป้าหมาย เป็นต้น

(๒) การประเมินปัจจัยนำเข้า (Input Evaluation: I) เป็นการประเมินทรัพยากรที่ใช้ในการดำเนินโครงการ เพื่อชี้ให้เห็นความพร้อม ความพอเพียงความเหมาะสม เทคโนโลยี กำลังคน งบประมาณ วัสดุอุปกรณ์ พื้นที่ เครื่องมืออุปกรณ์ แนวคิดรูปแบบวิธีการบริหารโครงการได้ยั่งยืน ข้อระเบียบกฎหมาย การมีส่วนร่วมของประชาชน/กลุ่มเป้าหมาย เป็นต้น

(๓) การประเมินกระบวนการ (Process Evaluation: P_๑) เป็นการประเมินกิจกรรม ระยะเวลา แผนดำเนินงาน กลไกการจัดการ การมีส่วนร่วมของประชาชน/กลุ่มเป้าหมาย ปัญหา ข้อจำกัด วิธีการแก้ไข การติดตามให้คำปรึกษาแนะนำ เป็นต้น

(๔) การประเมินผลที่เกิดจากโครงการ (Product : P_๒) เป็นการประเมินเปรียบเทียบผลที่เกิดขึ้นจริงจากโครงการที่เป็นผลผลิต ผลลัพธ์ ผลกระทบ กับเป้าหมายหรือวัตถุประสงค์ของโครงการว่าเป็นไปตามที่กำหนดไว้หรือไม่ เพียงใด หรือเปรียบเทียบเกณฑ์มาตรฐาน

๒.๒ นอกจากนี้ยังใช้มุมมองอื่นที่เห็นว่าจะทำให้การบริหารจัดการโครงการมีคุณภาพมากขึ้น รวมทั้งข้อสังเกต ข้อเสนอแนะของสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดิน เพื่อให้กรอบการประเมินครอบคลุมมากขึ้น

๒.๓ รูปแบบการประเมินเป็นการประเมินตามสภาพความเป็นจริง โดยการตรวจสอบพื้นที่ดำเนินโครงการ สัมภาษณ์สอบถามความคิดเห็นจากเจ้าหน้าที่ที่รับผิดชอบโครงการ ประชาชน เกษตรกรกลุ่มเป้าหมายที่ได้รับผลกระทบจากการดำเนินโครงการ ตรวจสอบรายละเอียดข้อมูลจากเอกสารที่เกี่ยวกับการบริหารโครงการ ถ่ายภาพกิจกรรมสถานที่ดำเนินโครงการ เพื่อประมวลสรุปผลการประเมินตามประเด็นการประเมิน

๓. ประเด็นประเมิน และเกณฑ์พิจารณา

ตามกรอบการประเมินดังกล่าว ได้ประยุกต์เป็นประเด็นการประเมิน และเกณฑ์การพิจารณา ดังนี้

ประเด็นประเมิน	เกณฑ์พิจารณา
๑) สภาพแวดล้อมก่อนดำเนินโครงการ (เหตุผลความจำเป็น)	- หลักการเหตุผลความจำเป็น ความเป็นไปได้ ปัญหา ความต้องการ ความสอดคล้องกับนโยบายรัฐบาล/ยุทธศาสตร์การพัฒนากลุ่มจังหวัด โอกาส ศักยภาพ ความต่อเนื่อง ความเชื่อมโยงของโครงการ ข้อกฎหมาย
๒) ปัจจัยนำเข้า (ความพร้อม)	- ความพร้อมของทรัพยากร ความพอเพียง ความรู้ ประสบการณ์ของเจ้าหน้าที่ กำลังคน งบประมาณ วัสดุอุปกรณ์ พื้นที่ เครื่องมืออุปกรณ์ แนวคิดรูปแบบ วิธีการบริหารโครงการที่ยั่งยืน ข้อระเบียบกฎหมาย การมีส่วนร่วมของประชาชน/ชุมชน/องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
๓) กระบวนการบริหารจัดการ (ประสิทธิภาพ)	- กลไกการบริหารจัดการ แผนดำเนินงาน ระยะเวลา การติดตามให้คำปรึกษา แนะนำ การแก้ไขปัญหา การติดตามประเมินผล การมีส่วนร่วมของประชาชน/ชุมชน/องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
๔) ผลผลิต ผลลัพธ์ ผลกระทบ (ประสิทธิผล)	- การเปรียบเทียบเป้าหมายกับผลที่เกิดขึ้นจากกิจกรรมของโครงการ - การเปรียบเทียบผลที่เกิดขึ้นกับเกณฑ์มาตรฐาน หรือข้อระเบียบ กฎหมาย - ผลที่ไม่ได้คาดหมาย ผลกระทบเชิงบวกและเชิงลบ - คุณค่าที่เกิดจากโครงการ
๕) การบรรลุวัตถุประสงค์ (ประสิทธิภาพและประสิทธิผล)	- การเปรียบเทียบผลที่เกิดขึ้นจริงกับวัตถุประสงค์โครงการ
๖) การขับเคลื่อนประเด็นยุทธศาสตร์ ของกลุ่มจังหวัด (ความสอดคล้องและความชัดเจน)	- ความสอดคล้องกับข้อวิเคราะห์ในลักษณะเหตุผลความจำเป็นของโครงการ กับการวิเคราะห์ วิเคราะห์ข้อมูล ศักยภาพ ประเด็นยุทธศาสตร์ กลยุทธ์ การประเมินศักยภาพ (SWOT) ของแผน
๗) ความคุ้มค่า	- ความคุ้มค่าเชิงเศรษฐกิจ (กรณีที่สามารถวิเคราะห์ได้) และความคุ้มค่าเชิงสังคม
๘) การบริหารโครงการให้ยั่งยืน การใช้ประโยชน์จากทรัพย์สินที่เกิดจากโครงการ	- ความถูกต้องการลงทะเบียนทรัพย์สิน วัสดุ ครุภัณฑ์ - การใช้งาน/ใช้ประโยชน์ทรัพย์สิน วัสดุ ครุภัณฑ์ - การบริหารจัดการทรัพย์สินอย่างต่อเนื่อง - การดูแลบำรุงรักษา การให้คำปรึกษาแนะนำของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง - การถ่ายทอดขยายผล การสร้างมูลค่าเพิ่ม
๙) ปัญหา อุปสรรค แนวทางแก้ไข	- ปัญหา ก่อน ระหว่าง และภายหลังก่อโครงการ และแนวทางการแก้ไข
๑๐) ความพึงพอใจของผู้เข้าร่วมโครงการ	- ความพึงพอใจ และความไม่พึงพอใจ

๔. วิธีการประเมิน

๔.๑ เน้นรูปแบบเชิงคุณภาพด้วยการสัมภาษณ์เชิงลึก (Indept Interview) การประชุมกลุ่ม (Focus group) การตรวจสอบสถานที่ดำเนินโครงการ ภาพถ่าย การวิเคราะห์เชิงเหตุและผล (Cause and Effect Analysis) การวิเคราะห์เชิงเนื้อหา (Content Analysis) และการพรรณนาความ

๔.๒ เพื่อให้เห็นภาพรวมของการประเมินชัดเจนมากขึ้น จึงกำหนดระดับการประเมินในแต่ละประเด็นเป็นระดับ ๑ - ๑๐ ระดับ ๑ = ต่ำที่สุด ระดับ ๑๐ = สูงที่สุด โดยมีกรอบการระบุดังกล่าวการประเมินตามข้อ ๔.๓

ระดับการประเมิน 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10

๔.๓ กรอบการพิจารณาระดับการประเมิน

(๑) สภาพแวดล้อมก่อนดำเนินโครงการ/เหตุผลความจำเป็น

ระดับ ๑ - ๔ = เป็นความต้องการของประชาชน สภาพปัญหายังไม่รุนแรง ส่งผลกระทบขอบเขตจำกัด

ระดับ ๕ - ๖ = เป็นความต้องการของประชาชน กลุ่มเป้าหมาย สอดคล้องนโยบายรัฐบาล ยุทธศาสตร์จังหวัดสอดคล้องการวิเคราะห์ศักยภาพ

ระดับ ๗ - ๘ = เป็นความต้องการของประชาชน กลุ่มเป้าหมาย สอดคล้องนโยบายรัฐบาล ยุทธศาสตร์จังหวัด และการวิเคราะห์ศักยภาพ หากไม่ดำเนินการจะเกิดความเสียหาย เสียโอกาส

ระดับ ๙ - ๑๐ = เป็นความต้องการของประชาชน กลุ่มเป้าหมาย จำเป็นเร่งด่วนหากไม่ดำเนินการจะเกิดความเสียหาย เสียโอกาส สอดคล้องนโยบายรัฐบาล ยุทธศาสตร์จังหวัด ศักยภาพของจังหวัด ขับเคลื่อนประเด็นยุทธศาสตร์ กลยุทธ์ เป้าหมาย และตัวชี้วัดโดยตรงชัดเจน เป็นไปได้สมเหตุสมผล

(๒) ปัจจัยนำเข้า

ระดับ ๑ - ๔ = มีบุคลากรจำกัด ขาดองค์ความรู้ และประสบการณ์เฉพาะด้าน ขาดการรับรู้ และการมีส่วนร่วมของประชาชน ชุมชน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

ระดับ ๕ - ๖ = มีบุคลากรรับผิดชอบ มีประสบการณ์ ประชาชน กลุ่มเป้าหมาย รับรู้ เข้าใจ วัตถุประสงค์ เป้าหมายการดำเนินโครงการ พื้นที่ สถานที่ดำเนินโครงการไม่มีปัญหาทางกฎหมาย

ระดับ ๗ - ๘ = มีบุคลากรที่มีความรู้ ความสามารถ ประสบการณ์รับผิดชอบชัดเจน กลุ่มเป้าหมาย ประชาชน ชุมชน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น มีส่วนร่วมดำเนินโครงการไม่คัดค้าน พื้นที่/สถานที่พร้อมดำเนินการไม่มีปัญหาข้อกฎหมาย งบประมาณเพียงพอ

ระดับ ๙ - ๑๐ = มีบุคลากรที่มีความรู้ ความสามารถ ประสบการณ์เฉพาะด้าน รับผิดชอบชัดเจน กลุ่มเป้าหมาย ประชาชน ชุมชน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น มีส่วนร่วมก่อนระหว่างและภายหลังดำเนินโครงการ พื้นที่สถานที่พร้อมดำเนินการไม่มีปัญหาข้อกฎหมาย งบประมาณเพียงพอ ไร้เทคโนโลยีที่เหมาะสม มีแนวทางลดความเสี่ยง และแผนดำเนินงานชัดเจนเป็นไปได้อย่างสูง

(๓) กระบวนการบริหารจัดการ

- ระดับ ๑ - ๔ = ขาดการชี้แจงรายละเอียดโครงการกับประชาชนกลุ่มเป้าหมาย แผนดำเนินงานไม่ชัดเจนขาดการบูรณาการกับหน่วยกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องอย่างเป็นรูปธรรม ไม่มีการกำหนดผู้รับผิดชอบอย่างเป็นทางการ
- ระดับ ๕ - ๖ = มีแผน/ขั้นตอนการดำเนินงาน กำหนดผู้รับผิดชอบและแนวการประสานงานที่เกี่ยวข้องติดตาม กำกับ ให้คำปรึกษา แนะนำเป็นครั้งคราว
- ระดับ ๗ - ๘ = มีแผนดำเนินงาน มีผู้รับผิดชอบอย่างเป็นทางการชัดเจน มีระบบการประสานงานทุกหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง จัดให้มีเวทีการมีส่วนร่วมของผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย มีกลไกตรวจสอบติดตาม กำกับ แนะนำ การดำเนินโครงการทุกราย
- ระดับ ๙ - ๑๐ = มีแผนดำเนินงานของผู้รับผิดชอบอย่างเป็นทางการชัดเจน มีระบบประสานงานที่มีประสิทธิภาพ จัดให้มีเวทีการมีส่วนร่วมของผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย มีกลไกตรวจสอบติดตาม กำกับ แนะนำ มีการประเมินผลสัมฤทธิ์โครงการ จัดกิจกรรมแลกเปลี่ยนประสบการณ์ บทเรียน ภายหลังดำเนินโครงการแล้วเสร็จ มีระบบการบริหารจัดการทรัพยากรที่เกิดจากโครงการชัดเจน

(๔) ผลผลิต ผลลัพธ์ ผลกระทบ

- ระดับ ๐ - ๔ = ผลผลิต ผลลัพธ์ที่เกิดขึ้นจริงตามโครงการไม่ชัดเจน
- ระดับ ๕ - ๖ = ผลผลิตเป็นไปตามเป้าหมาย ผลลัพธ์ ผลกระทบส่งผลต่อเป้าประสงค์ของประเด็นยุทธศาสตร์
- ระดับ ๗ - ๘ = ผลผลิต ผลลัพธ์ ผลกระทบที่เกิดจากโครงการส่งผลโดยตรงต่อการบรรลุเป้าประสงค์ ตัวชี้วัด เป้าหมายของประเด็นยุทธศาสตร์
- ระดับ ๙ - ๑๐ = ผลผลิต ผลลัพธ์ ผลกระทบที่เกิดจากโครงการเป็นไปตามวัตถุประสงค์ เป้าหมาย ตัวชี้วัดความสำเร็จโครงการ และส่งผลต่อการบรรลุเป้าประสงค์ ตัวชี้วัด เป้าหมายในระดับประเด็นยุทธศาสตร์เกิดการเปลี่ยนแปลงเชิงบวก สามารถใช้เป็นตัวอย่าง เป็นแหล่งเรียนรู้ต่อยอดขยายผลได้อย่างต่อเนื่อง

(๕) การบรรลุวัตถุประสงค์

- ระดับ ๑ - ๔ = ผลที่เกิดจากโครงการบรรลุวัตถุประสงค์โครงการบางส่วน วัตถุประสงค์โครงการบางส่วนวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้มีขอบเขตกว้าง ไม่สามารถระบุได้ชัดเจน ขาดข้อมูลเปรียบเทียบ
- ระดับ ๕ - ๖ = ผลที่เกิดจากโครงการบรรลุวัตถุประสงค์เกือบทุกข้อ แต่ไม่สามารถระบุได้ชัดเจนเนื่องจากขอบเขตวัตถุประสงค์กว้าง ไม่เจาะจง ขาดข้อมูลฐานที่ใช้เปรียบเทียบ
- ระดับ ๗ - ๘ = ผลที่เกิดจากโครงการบรรลุวัตถุประสงค์ทุกข้อ ขอบเขตวัตถุประสงค์ชัดเจน มีข้อมูล ฐานเปรียบเทียบ สอดคล้องตัวชี้วัดความสำเร็จของโครงการ
- ระดับ ๙ - ๑๐ = ผลที่เกิดจากโครงการบรรลุวัตถุประสงค์ และตัวชี้วัดความสำเร็จโครงการที่กำหนดทุกข้อมีข้อมูลฐานเปรียบเทียบส่งผลต่อการขับเคลื่อนเป้าหมาย และตัวชี้วัดของประเด็นยุทธศาสตร์สามารถใช้เป็นต้นแบบ ตัวอย่างต่อยอด ขยายผล สร้างมูลค่าเพิ่ม และก่อให้เกิดนวัตกรรม

(๖) การขับเคลื่อนประเด็นยุทธศาสตร์

- ระดับ ๑ - ๔ = ผลที่เกิดจากโครงการไม่ได้ส่งผลต่อการขับเคลื่อนประเด็นยุทธศาสตร์ที่ชัดเจน
- ระดับ ๕ - ๖ = ผลที่เกิดจากโครงการส่งผลต่อการขับเคลื่อนประเด็นยุทธศาสตร์
- ระดับ ๗ - ๘ = ผลที่เกิดจากโครงการส่งผลต่อการขับเคลื่อนประเด็นยุทธศาสตร์ กลยุทธ์ที่อยู่ภายใต้ประเด็นยุทธศาสตร์ชัดเจน
- ระดับ ๙ - ๑๐ = ผลที่เกิดจากโครงการส่งผลต่อการขับเคลื่อนตัวชี้วัด เป้าหมาย กลยุทธ์ เป้าประสงค์ ประเด็นยุทธศาสตร์โดยตรงชัดเจน

(๗) ความคุ้มค่า

- ระดับ ๑ - ๔ = ไม่สามารถระบุความคุ้มค่าเชิงสังคมและเชิงเศรษฐกิจได้อย่างชัดเจน
- ระดับ ๕ - ๖ = สามารถระบุความคุ้มค่าเชิงสังคมและ/หรือเชิงเศรษฐกิจว่ากลุ่มเป้าหมายได้รับประโยชน์อย่างไร
- ระดับ ๗ - ๘ = สามารถระบุความคุ้มค่าเชิงสังคม และ/หรือเชิงเศรษฐกิจได้ชัดเจนว่ากลุ่มเป้าหมายได้รับประโยชน์อย่างไร ทั้งเชิงปริมาณและคุณภาพ
- ระดับ ๙ - ๑๐ = สามารถระบุความคุ้มค่าเชิงสังคม และ/หรือเชิงเศรษฐกิจได้ชัดเจนว่ากลุ่มเป้าหมายได้รับประโยชน์อย่างไร ทั้งเชิงปริมาณและคุณภาพ รวมทั้งสามารถใช้เป็นต้นแบบ เป็นแหล่งเรียนรู้ ขยายผล สร้างมูลค่าเพิ่มและพัฒนาไปสู่ความเป็นนวัตกรรมได้

(๘) การบริหารโครงการให้ยั่งยืน

- ระดับ ๑ - ๔ = ไม่มีการลงทะเบียนทรัพย์สินที่เกิดจากโครงการที่ชัดเจน ขาดการดูแล บำรุงรักษา
- ระดับ ๕ - ๖ = มีการลงทะเบียนทรัพย์สินที่เกิดจากโครงการถูกต้องตามระเบียบ กำหนด ผู้รับผิดชอบดูแลบำรุงรักษา
- ระดับ ๗ - ๘ = มีการลงทะเบียนทรัพย์สินที่เกิดจากโครงการถูกต้องตามระเบียบ มีผู้รับผิดชอบดูแลบำรุงรักษาประชาชน ชุมชนมีส่วนร่วมในการดูแลบำรุงรักษาอย่างเป็นระบบ
- ระดับ ๙ - ๑๐ = มีการลงทะเบียนทรัพย์สินที่เกิดจากโครงการถูกต้องตามระเบียบ มีผู้รับผิดชอบดูแลบำรุงรักษา ประชาชน ชุมชน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง มีส่วนร่วมดูแลบำรุงรักษา ใช้ประโยชน์ เป็นแหล่งเรียนรู้ เป็นต้นแบบ สร้างมูลค่าเพิ่มได้อย่างต่อเนื่อง

(๙) ปัญหา อุปสรรค การแก้ไข

- ระดับ ๑ - ๔ = มีปัญหา อุปสรรค ข้อขัดข้องมาก ดำเนินการไม่แล้วเสร็จตามกำหนด ปรับเปลี่ยนรายละเอียดโครงการ
- ระดับ ๕ - ๖ = มีปัญหาบางอย่างแต่สามารถแก้ไขได้
- ระดับ ๗ - ๘ = มีปัญหาข้อจำกัดเล็กน้อย สามารถแก้ไขและดำเนินโครงการตามแผนงาน เป้าหมายและกรอบเวลาที่กำหนด

ระดับ ๙ - ๑๐ = ดำเนินการแล้วเสร็จตามความเป้าหมายแม้ว่าจะมีปัญหาข้อจำกัดบางประการ โดยระบุให้เห็นอย่างชัดเจนว่าปัญหาข้อจำกัดดังกล่าวเกิดจากอะไร แก้ไขอย่างไร และหากจะดำเนินการในอนาคตต้องให้ความสำคัญเรื่องใด รวมทั้งให้ข้อเสนอแนะ ที่ชัดเจนสามารถนำไปปฏิบัติได้จริง

(๑๐) ความพึงพอใจ

ระดับ ๑ - ๔ = ร้อยละ ๗๐ - ๘๐ ของกลุ่มเป้าหมายระบุว่า ไม่พึงพอใจ

ระดับ ๕ - ๖ = ร้อยละ ๕๐ - ๖๐ ของกลุ่มเป้าหมายระบุว่า พึงพอใจ

ระดับ ๗ - ๘ = ร้อยละ ๗๐ - ๘๐ ของกลุ่มเป้าหมายระบุว่า พึงพอใจมาก

ระดับ ๙ - ๑๐ = ร้อยละ ๙๐ - ๑๐๐ ของกลุ่มเป้าหมายระบุว่า พึงพอใจมาก พร้อมอธิบายเหตุผล ความพึงพอใจ ได้อย่างชัดเจน

๕. การประเมินและข้อวิเคราะห์

๕.๑ สภาพแวดล้อมก่อนดำเนินโครงการ/เหตุผลความจำเป็น

ข้อเท็จจริง/สถานการณ์/ความจำเป็น

๑) จังหวัดสมุทรสาครประสบปัญหาความเสื่อมโทรมของทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมหลายด้าน กล่าวคือ น้ำเน่าเสียในระดับวิกฤติ โดยเฉพาะ แม่น้ำท่าจีนและคลองสาขา เช่น คลองภาษีเจริญ คลองสีวาฬสาวิสัย คลองมหาชัย คลองครุ คลองสุนัขหอน และคลองดำเนินสะดวก ค่า WQI อยู่ในระดับ ๒๙ คะแนน ซึ่งถือว่าเสื่อมโทรมมาก

๒) ปัญหาขยะมูลฝอยตกค้าง ขาดสถานที่กำจัดขยะ ปริมาณขยะเพิ่มขึ้น ขาดระบบการจัดการขยะ ดัดเชื้อและของเสียอันตรายชุมชน ซึ่งต้องดำเนินการตามนโยบายของรัฐบาล ขยะตกค้างวันละประมาณ ๑๐๐ ตัน

๓) ปัญหามลพิษทางอากาศที่ได้รับการร้องเรียนจากประชาชนเพิ่มขึ้น

๔) การกัดเซาะชายฝั่งอ่าวมหาชัยบริเวณปากแม่น้ำท่าจีนทั้งฝั่งตะวันตกและตะวันออกในเขตจังหวัดสมุทรสาคร อยู่ในขั้นรุนแรง ๑๔ กม. ขึ้นปานกลาง ๒๐ กม. จากระยะทางทั้งหมด ๔๑.๘ กม.

๕) ปัญหาสิ่งแวดล้อม และตัวเหี่ยวบุกรุกทำร้ายคน ทำลายบ้านเรือน ขโมยอาหารสิ่งของเครื่องใช้ พืช ผัก ผลไม้ในชุมชนส่งผลกระทบต่อคุณภาพชีวิตของประชาชนในหลายพื้นที่มาอย่างต่อเนื่อง

ข้อวิเคราะห์/ข้อสังเกต/ข้อเสนอ

ข้อเท็จจริงดังกล่าวเกินขีดความสามารถขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่จะดำเนินการแต่ฝ่ายเดียว รวมทั้งมีข้อจำกัดด้านงบประมาณและความรู้ความสามารถของบุคลากร หากไม่ดำเนินการแก้ไขอย่างจริงจัง และต่อเนื่องสภาพปัญหาจะยิ่งยากซับซ้อน และเพิ่มความรุนแรงมากขึ้น ดังนั้น การป้องกันและแก้ไขปัญหา ด้านสิ่งแวดล้อมดังกล่าวจึงเน้นกลยุทธ์ “การมีส่วนร่วมของประชาชน/ชุมชนร่วมกับภาคีที่เกี่ยวข้อง” เป็นพลังขับเคลื่อนในการแก้ไขปัญหา

ข้อสรุป

เมื่อพิจารณาจากข้อมูล ตรวจสอบในพื้นที่ การพูดคุยสอบถามประชาชน ผู้นำชุมชน หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เห็นว่า การดำเนินโครงการมีความจำเป็น สมเหตุสมผล โดยเน้นการมีส่วนร่วมของประชาชน และดำเนินการอย่างต่อเนื่อง

๕.๒ ปัจจัยนำเข้า/ความพร้อมของทรัพยากร

ข้อเท็จจริง

ปัจจัยทรัพยากรสำคัญในการขับเคลื่อนโครงการ ได้แก่ความร่วมมือของชุมชน/ประชาชนในพื้นที่ ชีตความสามารถของหน่วยงานที่รับผิดชอบ องค์ความรู้เทคโนโลยีเครื่องอุปกรณ์ที่จำเป็น สถานที่/พื้นที่รองรับการปล่อยทิ้งแสมและการจัดการขยะ ความชำนาญในการจับลิงทำหมัน

ความร่วมมือของชุมชนและประชาชนในพื้นที่ส่วนใหญ่ให้ความร่วมมือที่ดี กระทั่งรื้อถอนมีการจัดตั้งกลุ่มเยาวชนอาสาสมัครกำจัดขยะมูลฝอยที่เข้มแข็ง อย่างไรก็ตามอาจมีประชาชนบางคนที่เข้าใจว่าจับลิงแสม ปล่อย เป็นการทำร้ายสัตว์พาลูกเป็นบาป แต่ต่อมาเมื่อได้รับการชี้แจงว่ามีได้มีการมาทำร้ายลิงแสม แต่ประการใด เป็นเพียงการทำหมัน แล้วนำไปปล่อยในสถานที่ที่เหมาะสมเท่านั้น ทำให้เกิดความเข้าใจ และให้ความร่วมมือเพิ่มขึ้น

ในส่วนความพร้อมของสำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัดสมุทรสาครมีความพร้อมมี ประสิทธิภาพ แต่มีบุคลากรจำกัด ภาระงานมาก ต้องปฏิบัติงานในวันหยุดปกติเพิ่ม

เครื่องมืออุปกรณ์ในการแก้ไขปัญหาหนีเสียจากครัวเรือนสามารถจัดหาได้ในพื้นที่ และมีผู้นำชุมชน ที่มีประสบการณ์ออกแบบถังดักไขมันที่ใช้การได้ดี และพร้อมสนับสนุนการดำเนินโครงการ

ข้อวิเคราะห์/ข้อสังเกต/ข้อเสนอ

การจัดหาพื้นที่ปล่อยทิ้งแสมต้องอาศัยความยินยอมของพื้นที่ ประกอบกับการจับย้ายลิงแสม ต้องเป็นไปตามระเบียบ กฎหมายที่กำหนด โดยมีกรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืชเป็นหน่วยงานรับผิดชอบ ดังนั้น การดำเนินการต้องประสานงานกับกรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืชก่อนนำไปปล่อยในเขตอนุรักษ์สัตว์ต่อไป

การจับลิงแสมต้องอาศัยความชำนาญ วิธีการจับจะใช้อาหารล่อให้ลิงเข้ากรง จากนั้นฉีดยาสลบประมาณ ๕ นาที แล้วทำหมันพร้อมฉีดยาคุมกำเนิด และวัคซีนป้องกันโรคพิษสุนัขบ้า ลิงแสมแตกต่างกัน ตามสายพันธุ์ นิสย พฤติกรรม ความฉลาดก็แตกต่างกัน มีจำฝูงเป็นผู้นำ หากเห็นว่าสมาชิกลิงถูกจับที่ใด จะจำ กลัว และไม่มาในบริเวณ นั้นอีกจะย้ายถิ่นไปหากินที่อื่น

ข้อสรุป

กล่าวโดยรวมการแก้ไขปัญหาหนีเสีย และการจัดการขยะมูลฝอยมีความพร้อมในการดำเนินโครงการแต่ บางกิจกรรมที่มีข้อจำกัด โดยเฉพาะการจับย้ายลิงแสม เนื่องจากลิงแสมฉลาดมีการเรียนรู้เร็ว มีการเคลื่อนย้ายเร็ว ขยายพันธุ์เร็ว ดังนั้น การจับต้องใช้เวลาและใช้ผู้เชี่ยวชาญเฉพาะด้าน และมีค่าใช้จ่ายเฉลี่ยตัวละ ๓,๐๐๐ บาท

๕.๓ กระบวนการดำเนินโครงการ

ข้อเท็จจริง

สำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัดสมุทรสาคร เป็นหน่วยงานรับผิดชอบ โดยกระบวนการดำเนินโครงการ ดังนี้

๑) วางแผนดำเนินโครงการ โดยรวบรวมข้อมูลสภาพปัญหา ความต้องการของประชาชน/ชุมชน ประชุมรับฟังความคิดเห็นจากกลุ่มเป้าหมายเพื่อให้เกิดการมีส่วนร่วม ก่อน ระหว่าง และหลัง ดำเนินการแล้วเสร็จ แยกแยะกลุ่มปัญหาออกเป็น ๕ กลุ่ม ประกอบด้วย ๑) การจัดการขยะมูลฝอย ๒) การฟื้นฟูและแก้ไขปัญหาน้ำเสีย ๓) การเพิ่มพื้นที่สีเขียวในชุมชน ๔) การสร้างการมีส่วนร่วมการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ ๕) การแก้ไขปัญหาสัตว์ป่ารบกวนชุมชน

ทั้งนี้ โดยมีการระดมสมอง กำหนดกิจกรรมเพื่อแก้ปัญหาตามกลุ่มปัญหา จากนั้นจึงจัดทำรายละเอียดโครงการเพื่อบรรจุไว้ในแผนพัฒนาจังหวัดประจำปี และร่วมชี้แจงรายละเอียดโครงการต่อคณะทำงานและคณะกรรมการที่เกี่ยวข้องในระดับจังหวัดประจำปีและร่วมชี้แจงรายละเอียดโครงการต่อคณะทำงานและคณะกรรมการที่เกี่ยวข้องในระดับจังหวัด

๒) ดำเนินกิจกรรมตามโครงการ หลังจากที่ได้รับแจ้งผลการอนุมัติให้ดำเนินโครงการได้จัดวางบุคลากรที่รับผิดชอบแต่ละกิจกรรม กำหนดแผนดำเนินงาน ควบคุม กำกับ ติดตาม รายงานผลการดำเนินการโดยประสานการดำเนินงานกับชุมชนอย่างใกล้ชิด ตามหลักคิดที่เน้นการมีส่วนร่วมของชุมชนและภาคีที่เกี่ยวข้อง

๓) ตรวจสอบ ประเมิน มีการติดตามประเมินการดำเนินงานทุกกิจกรรมร่วมกับภาคประชาชน และสรุปผลการดำเนินงานรายงานหน่วยงานคณะกรรมการ ก.บ.จ. องค์การปกครองส่วนท้องถิ่น ชุมชน ภาคีที่เกี่ยวข้องในรูปของเอกสารรายงาน จัดประชุมคณะกรรมการที่รับผิดชอบด้านการฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมของจังหวัด เพื่อรายงานผลดำเนินงานรับฟังข้อคิด ข้อเสนอแนะ และผลักดันให้มีการจัดกิจกรรมด้านทรัพยากรและสิ่งแวดล้อม

๔) นำรูปแบบ ผลดำเนินงาน บทเรียนไปพัฒนาปรับปรุงและสร้างมูลค่าเพิ่ม โดยการจัดให้มีการถอดบทเรียนการแก้ปัญหาขยะมูลฝอย ปัญหาน้ำเสีย การบันทึกรายละเอียดการดำเนินโครงการในระบบ SOCIAL NETWORK การจัดให้เป็นแหล่งเรียนรู้ด้านการฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม สนับสนุนการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ

ข้อวิเคราะห์/ข้อสังเกต/ข้อเสนอ

กระบวนการดำเนินโครงการโดยรวมสอดคล้องกับหลัก PDCA การดำเนินการแล้วเสร็จตามห้วงเวลาที่กำหนด การจัดให้เป็นชุมชนต้นแบบ เป็นแหล่งเรียนรู้การจัดการขยะมูลฝอยและสิ่งแวดล้อม เพื่อสร้างแรงบันดาลใจ และสร้างมูลค่าเพิ่มให้กว้างขวางมากขึ้น จึงจัดได้ว่ากระบวนการดำเนินโครงการเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ

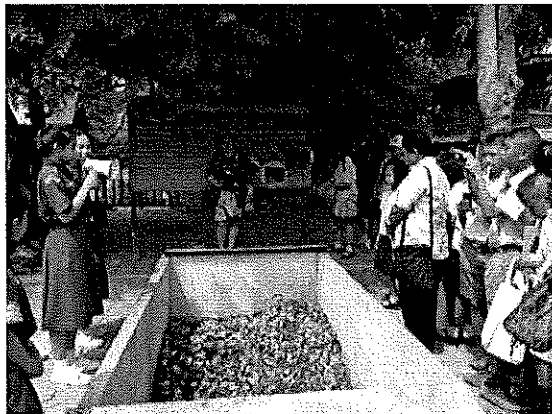
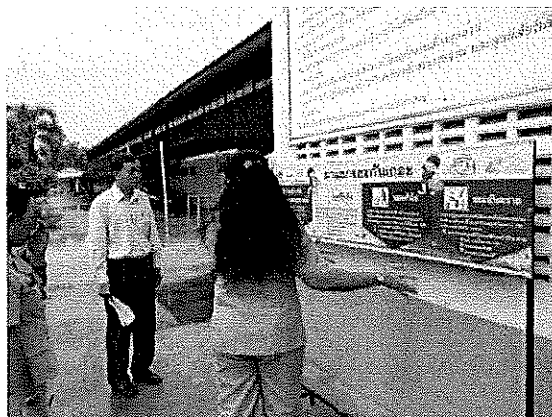
ข้อสรุป

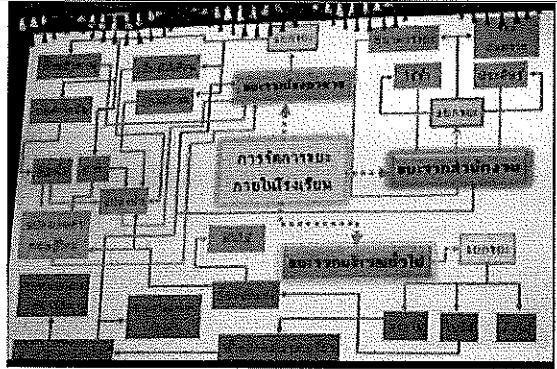
กระบวนการดำเนินโครงการเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ สามารถใช้เป็นตัวแบบการบริหารจัดการโครงการได้ตามหลักวิชาการ

๕.๔ ผลผลิต ผลลัพธ์

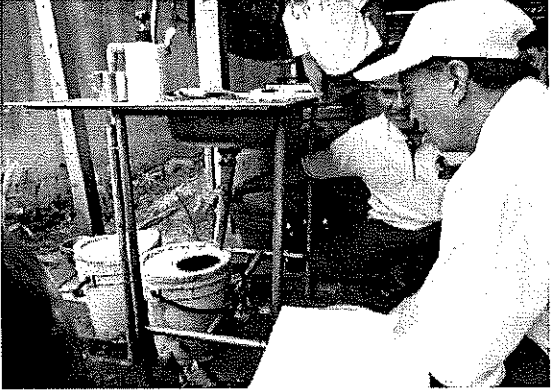
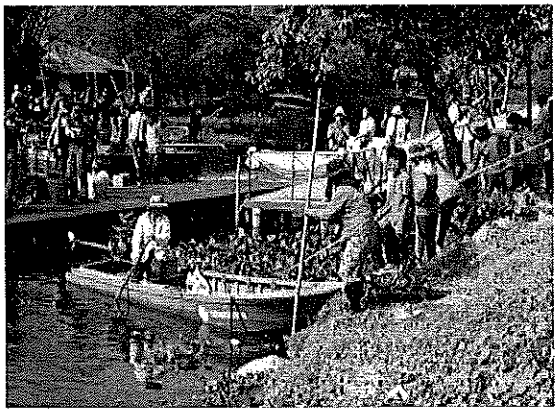
ข้อเท็จจริง

ผลผลิต/กิจกรรมที่ ๑ สร้างการมีส่วนร่วมในการจัดการขยะมูลฝอย	
๑.๑) สนับสนุนโรงเรียนต้นแบบปลอดภัยขยะ และลดน้ำเสีย ๑๐ แห่ง (เป้าหมาย ๙ แห่ง) โดยการก่อสร้างระบบบำบัดน้ำเสีย และการจัดเก็บคัดแยกขยะในโรงเรียน	
๑.๒) สนับสนุนชุมชนต้นแบบจัดการขยะมูลฝอยตามหลัก ๓ R จำนวน ๑๐ ชุมชน (เป้าหมาย ๙ แห่ง) โดยการฝึกอบรมการเก็บคัดแยกขยะที่ถูกต้องตามหลักการให้แก่ประชาชน/เยาวชน/อาสาสมัคร	
๑.๓) ส่งเสริมการจัดการขยะมูลฝอยชายฝั่งทะเล โดยอบรมให้ความรู้แก่นักเรียน ๔๐๐ คน เกี่ยวกับการบริหารจัดการเก็บขยะและการจัดกิจกรรมจัดเก็บคัดแยกขยะชายฝั่งทะเลบ้านโคกขามและบางหญ้าแพรก	

ผลผลิต/กิจกรรมที่ ๑ สร้างการมีส่วนร่วมในการจัดการขยะมูลฝอย (ต่อ)	
๑.๔) เพิ่มศักยภาพหน่วยงานในการจัดการขยะมูลฝอย และสิ่งแวดล้อม (สาธารณสุขจังหวัดสมุทรสาคร) โดยการอบรมวิธีการจัดการขยะมูลฝอยติดเชื้อและถังขยะติดเชื้อให้โรงพยาบาลชุมชนและโรงพยาบาลรัฐ ๖๐ ชุด	
๑.๕) ถอดบทเรียนการแก้ไขปัญหาขยะมูลฝอย โดยเชิญภาคีที่เกี่ยวข้องร่วมแลกเปลี่ยนแบ่งปันประสบการณ์ การแก้ไขปัญหาขยะมูลฝอย วันที่ ๒๒ กันยายน ๒๕๕๙ โดย ทสจ.รับผิดชอบขยะทั่วไป สาธารณสุข รับผิดชอบขยะติดเชื้อ อบจ. รับผิดชอบขยะอันตรายชุมชน	
๑.๖) จัดประชุมคณะกรรมการบริหารจัดการขยะของจังหวัดประกอบด้วย อปท. ทุกแห่ง หน่วยงานภาครัฐ ประชาชน ภาคพลเมือง โดยมีผู้ว่าราชการจังหวัดเป็นประธาน	

ผลลัพธ์ที่เกิดจากกิจกรรมสร้างการมีส่วนร่วมในการจัดการขยะมูลฝอย

- น้ำเสียที่เกิดจากโรงเรียนก่อนปล่อยลงสู่ลำคลองสาธารณะได้รับการบำบัดจากบ่อดักไขมัน ไม่น้อยกว่า ๒๐ ลูกบาศก์เมตรต่อวัน ช่วยลดปัญหาน้ำในลำคลองเน่าเสียได้ส่วนหนึ่ง
- ชุมชน ๙ ชุมชน โรงเรียน ๙ แห่ง จัดการขยะมูลฝอยได้อย่างถูกวิธีตั้งแต่ การเก็บ รวบรวม คัดแยกขนส่ง บำบัด กำจัด และการสร้างมูลค่าเพิ่มจากขยะ
 - ชายฝั่งทะเลบ้านโคกขาม และบางหญ้าแพรก สะอาด ส่งเสริมการท่องเที่ยว
 - ขยะมูลฝอยติดเชื้อและขยะอันตรายมีการจัดการอย่างถูกวิธี ป้องกันอันตรายที่เกิดกับประชาชน
 - นำบทเรียน ประสบการณ์การแก้ไขปัญหาขยะไปประยุกต์ใช้ให้เหมาะสมกับสภาพพื้นที่ เป็นแหล่งเรียนรู้
 - นักเรียน เยาวชนมีจิตสำนึกการอนุรักษ์ ฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม
 - ประชาชนตื่นตัว ให้ความสำคัญการคัดแยกขยะเพิ่มขึ้น

ผลผลิตกิจกรรมที่ ๒ ฟันฟูและแก้ไขปัญหาน้ำเสีย *	
๒.๑) ส่งเสริมการใช้ถังดักไขมันอย่างง่าย จัดหาถังดักไขมันอย่างง่าย โดยมอบให้ครัวเรือน ๔๐๐ ครัวเรือน	
๒.๒) รณรงค์สร้างการมีส่วนร่วมในการฟื้นฟูคุณภาพน้ำโดยอบรมให้ความรู้การกำจัดผักตบชวา การตรวจสอบคุณภาพน้ำเบื้องต้นในพื้นที่คลองสาขา ๖ คลอง ๑ ครั้ง	
๒.๓) จัดงานวันฟื้นฟูสิ่งแวดล้อม ๑ ครั้ง โดยความร่วมมือของชาวประมง สมาคมประมง นำเรือเก็บขยะในแม่น้ำท่าจีน ๑๐ ลำ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ๓ แห่ง นักเรียน ๑๐๐ คน ทหารร่วมเก็บขยะในลำคลองสาขา ๖ สายคลอง จุดละ ๒๐๐ คน รวมทั้งสิ้น ๑,๖๐๐ คน	
๒.๔) มีคณะกรรมการรับผิดชอบประจำสายคลอง โดยมีผู้บริหารเป็นประธาน จัดการประชุมเพื่อนำเสนอและผลักดันให้มีการฟื้นฟูแก้ไขปัญหาน้ำเสียอย่างต่อเนื่อง	

ผลผลิตกิจกรรมที่ ๒ ฟื้นฟูและแก้ไขปัญหาน้ำเสีย (ต่อ)

๒.๕) ถอดบทเรียนและสรุปผลการแก้ไขปัญหาน้ำเสียโดยเชิญผู้รับผิดชอบสายคลอง แบ่งตามกลุ่มภาคประชาชน เอกชน ส่วนราชการ และทหาร นำเสนอปัญหา แนวทางแก้ไขผลการดำเนินงาน บทเรียน ประสพการณ์ เพื่อปรับปรุงรูปแบบ วิธีการ ขยายผล และผลักดันให้เกิดกิจกรรมแก้ไขปัญหาน้ำเสียอย่างต่อเนื่อง

ผลลัพธ์ที่เกิดจากกิจกรรมฟื้นฟู และแก้ไขปัญหาน้ำเสีย

- ลดปัญหาน้ำเสียจากบ้านเรือนก่อนปล่อยลงสู่คลองสาธารณะ
- คลองสาขาแม่น้ำท่าจีน ๖ คลอง สะอาดไม่มีผักตบชวา
- ประชาชนตื่นตัว ร่วมมือ ฟื้นฟู แก้ไขปัญหาน้ำเสียเพิ่มขึ้น

ผลผลิตกิจกรรมที่ ๓ เพิ่มพื้นที่สีเขียวชุมชน

๓.๑) ปลูกต้นปาล์มตามแนวถนนเรียบ
คลองชลประทาน จำนวน ๕๐๐ ต้น

๓.๒) ปลูกต้นไม้เปิดน้ำ ตามแนวถนนเลียบริบ
คลองชลประทาน จำนวน ๒,๐๐๐ ต้น

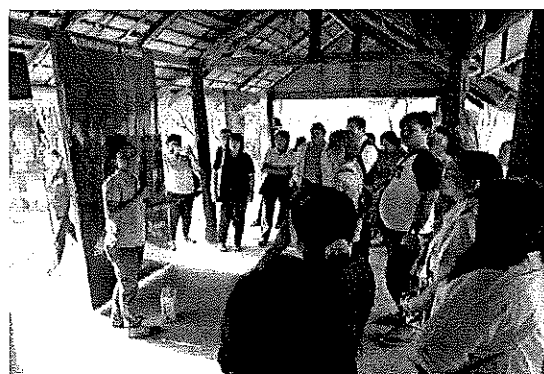
ผลลัพธ์ที่เกิดจากกิจกรรมที่ ๓

- เพิ่มพื้นที่สีเขียวให้กับประชาชน ป้องกันควบคุมการชะล้างพังทลายของดินตามแนวคลองชลประทานเลียบบน ร่มรื่น ภูมิทัศน์ที่สวยงาม ลดความร้อนจากอากาศ ด้านลมเสริมการท่องเที่ยว
- ป้องกันการบุกรุกที่สาธารณะ
- ชุมชนมีรายได้จากการขายปาล์ม สามารถจัดกิจกรรมการพัฒนาชุมชน ได้อย่างต่อเนื่อง ลดภาระจาก

ภาครัฐ

ผลผลิตกิจกรรมที่ ๔ สร้างการมีส่วนร่วมการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ

๔.๑) สร้างองค์ความรู้ภาคีเครือข่ายด้านอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติโดยจัดอบรมเยาวชน ๕๐ คน จัดประชุมเครือข่ายด้านป้องกันการกัดเซาะชายฝั่งทะเล ๘ ตำบล เพื่อร่วมกันแก้ปัญหาการกัดเซาะชายฝั่ง

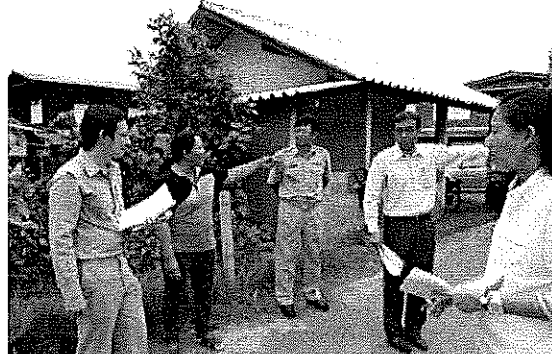

๔.๒) ประชาสัมพันธ์เผยแพร่องค์ความรู้ด้านทรัพยากรธรรมชาติโดยจัดทำเอกสารเผยแพร่ โปสเตอร์ จดหมายข่าว ส่งให้โรงเรียน ชุมชน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และส่วนราชการ

ผลลัพธ์ที่เกิดจากกิจกรรมที่ ๔

- ความตื่นตัวของประชาชนในการอนุรักษ์ฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติเพิ่มขึ้น
- สภาพแวดล้อมตามแนวชายฝั่งทะเลสะอาด สวยงาม
- เพิ่มศักยภาพการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ
- ในพื้นที่มีกิจกรรมการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ ร่วมมือกันจัดทำโครงการปักไม้ไผ่ชะลอคลื่นเสนอกองทุน ฯ และส่งเสริมให้ความรู้แก่ชุมชน
- มีการหารือเกี่ยวกับพื้นที่ในน้ำ และพื้นที่นอก เพื่อให้มีกฎหมายรองรับ

ผลผลิตกิจกรรมที่ ๕ แก้ปัญหาสัตว์ป่ารบกวนชุมชน	
๕.๑) จับลิงแสม จำนวน ๔๕๐ ตัว	
๕.๒) จับตัวเหี้ย จำนวน ๓๗๔ ตัว	
๕.๓) จัดประชุมแบบมีส่วนร่วม ๒ ครั้ง ประกอบด้วย ผู้นำชุมชน เครือข่าย ส่วนราชการ และกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน เพื่อระดมความคิด หาทางแก้ไขปัญหาด้านทรัพยากรธรรมชาติ	

ผลลัพธ์ที่เกิดจากกิจกรรมที่ ๕

- บรรเทาความเดือดร้อนของประชาชนที่ถูกรบกวนจากลิงแสมที่บุกทำลายลักขโมยทรัพย์สิน พืช ผัก ผลไม้ ได้ระดับหนึ่ง
- ความร่วมมือ ความตื่นตัวของทุกภาคส่วนในการป้องกันและแก้ไขปัญหาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเพิ่มขึ้น

ข้อวิเคราะห์/ข้อสังเกต/ข้อเสนอ

การดำเนินโครงการได้ผลผลิต และผลลัพธ์ตามที่กำหนดและพบว่าชุมชนมีความกระตือรือร้นที่จะรักษาฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติมากขึ้นชัดเจนมีการจัดกลุ่มเครือข่ายด้านทรัพยากรธรรมชาติและดำเนินกิจกรรมอย่างต่อเนื่องมีการประชุมเครือข่ายเพื่อระดมความคิดเห็น ป้องกันและแก้ไขปัญหาด้านทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อมทุกเดือน โดยร่วมมือกับสถาบันการศึกษาบางแห่ง รวมทั้งภาคธุรกิจเอกชนที่เข้ามามีส่วนร่วมสนับสนุนทรัพยากรให้ชุมชน และมีแนวคิดจะใช้ศักยภาพทางธรรมชาติสร้างโอกาสด้านการท่องเที่ยวเพื่อสร้างรายได้ให้ชุมชน

ผลผลิต ผลลัพธ์ ผลกระทบที่เกิดจากโครงการสอดคล้อง และขับเคลื่อนประเด็นยุทธศาสตร์ การพัฒนาสภาพแวดล้อมให้เป็นเมืองน่าอยู่อย่างยั่งยืน กลยุทธ์ เร่งรัดฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างสมดุลและยั่งยืน ตัวชี้วัด ร้อยละของขยะมูลฝอยที่เข้าสู่ระบบกำจัดขยะลดลง จำนวนผู้เข้าร่วมกิจกรรมฟื้นฟูสิ่งแวดล้อม และร้อยละของชุมชนที่มีจุดรวมของเสีย

ข้อสรุป

ผลผลิต และผลลัพธ์ที่เกิดจากโครงการเป็นไปตามเป้าหมาย สอดคล้องและขับเคลื่อนประเด็นยุทธศาสตร์ กลยุทธ์ ตัวชี้วัดที่กำหนดไว้ในแผนพัฒนาจังหวัด

ระดับการประเมิน 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10

๕.๕ การบรรลุวัตถุประสงค์โครงการ

ข้อเท็จจริง

วัตถุประสงค์	ผลที่เกิดจากโครงการ
- เพื่อแก้ไขปัญหาน้ำเสีย ขยะมูลฝอย และมลพิษทางอากาศ	- ลดปัญหาน้ำเสีย และขยะมูลฝอยในโรงเรียนต้นแบบปลอดขยะ ๙ แห่ง ๔๐๐ ครั้วเรือน - ลดปัญหาขยะมูลฝอยในชุมชน ๑๐ แห่ง - ลดขยะบริเวณชายฝั่งทะเลตำบลโคกขามและตำบลบางหญ้าแพรก - ลดปัญหาขยะติดเชื้อจากโรงพยาบาลชุมชนและโรงพยาบาลรัฐ
- เพื่อแก้ไขปัญหาความเดือดร้อนของประชาชนจากสัตว์ป่า	- ลดจำนวนลิงแสมได้ ๔๕๐ ตัว เหยี่ยว ๓๗๔ ตัว
- เพื่อสนับสนุนส่งเสริมและสร้างการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนในการแก้ปัญหามลพิษด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	- คุณภาพน้ำในคลองสาขา ๖ สายคลอง เป็นไปตามมาตรฐาน - ประชาชน นักเรียน เยาวชนตื่นตัวเห็นความสำคัญการอนุรักษ์ฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเพิ่มขึ้น - เพิ่มพื้นที่สีเขียวตามแนวถนนเรียบคลองชลประทาน - เสริมศักยภาพด้านการท่องเที่ยว

ข้อวิเคราะห์/ข้อสังเกต/ข้อเสนอ

พิจารณาจากผลผลิต ผลลัพธ์ที่เกิดจากกระบวนการดำเนินงาน การตรวจสอบสภาพพื้นที่ดำเนินโครงการ การสอบถามประชาชน ผู้นำชุมชน เครือข่ายด้านสิ่งแวดล้อม ครูอาจารย์จากโรงเรียนที่เข้าร่วมโครงการพบว่า การแก้ปัญหาน้ำเสีย ขยะมูลฝอย และมลพิษทางอากาศ กล่าวได้ว่าบรรลุวัตถุประสงค์โครงการ แต่ปัญหายังมีได้ หมดสิ้นไป เนื่องจากจังหวัดสมุทรสาครมีแนวโน้มการเพิ่มขึ้นของขยะมูลฝอย จากประชากรที่เข้ามาทำมาหากิน ทั้งชาวไทย และชาวต่างชาติ ปัญหาน้ำเสียที่เกิดจากโรงงานจำนวนมาก ประกอบกับจังหวัดสมุทรสาครเป็นส่วนปลายของแม่น้ำสำคัญก่อนไหลลงสู่ทะเล ปัญหาขยะมูลฝอยยังคงมีอยู่ แต่ทิศทางการแก้ไขปัญหาโดยเน้นการมีส่วนร่วมจากทุกภาคส่วนเป็นแนวทางที่ถูกต้อง และพบว่าทุกภาคส่วนตื่นตัวที่จะอนุรักษ์ฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติที่เพิ่มขึ้นชัดเจน ส่วนการปัญหาการจับปลิงแสม ตัวเหี้ย ดำเนินการได้ตามเป้าหมาย แต่ปัญหายังมีได้หมดไป เนื่องจากข้อจำกัดด้านงบประมาณ และธรรมชาติของปลิงแสมและตัวเหี้ยที่หลบซ่อน หลบหนีได้อย่างรวดเร็ว และเคลื่อนย้ายไปหากิน ที่อื่น

ข้อสรุป

การดำเนินโครงการบรรลุตามเป้าหมายที่กำหนดไว้ในโครงการ แต่ยังไม่สามารถแก้ปัญหาได้อย่าง เบ็ดเสร็จเด็ดขาด ต้องดำเนินการต่อไปโดยการร่วมมือของทุกภาคส่วนอย่างต่อเนื่อง

ระดับการประเมิน 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10

๕.๖ การขับเคลื่อนประเด็นยุทธศาสตร์

ข้อเท็จจริง

ประเด็นยุทธศาสตร์/ตัวชี้วัด/กลยุทธ์	ผลที่เกิดจากโครงการ
ประเด็นยุทธศาสตร์ – พัฒนาสภาพแวดล้อมให้เป็นเมืองน่าอยู่อย่างยั่งยืน เป้าประสงค์ – จังหวัดสมุทรสาครเป็นเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ ที่มีสภาพแวดล้อมน่าอยู่อย่างยั่งยืน ตัวชี้วัดประเด็นยุทธศาสตร์ - จำนวนผู้เข้าร่วมกิจกรรมการฟื้นฟูสิ่งแวดล้อม - คุณภาพแม่น้ำท่าจีน - ร้อยละการกำจัดขยะ - ร้อยละขยะมูลฝอยตกค้าง - จำนวนพื้นที่ที่มีการปลูกป่าชายเลน - จำนวนสถานประกอบการที่ผ่านเกณฑ์ Green Industry	- ลดปัญหาขยะมูลฝอย ๙ ชุมชน โรงเรียน ๙ โรงเรียน ขยะติดเชื้อโรคจากโรงพยาบาลชุมชนและโรงพยาบาลรัฐ ๑๒ แห่ง - ลดปัญหาน้ำเสียจากครัวเรือนโดยติดตั้งถังดักไขมัน อย่างง่าย ๔๐๐ ชุด (๔๐๐ ครัวเรือน) - คุณภาพน้ำในคลองสาขา ๖ คลองมีคุณภาพตามเกณฑ์มาตรฐาน - เพิ่มพื้นที่สีเขียวโดยการปลูกต้นปาล์มน้ำมัน ๕๐๐ ต้น และต้นดินเป็น ๒๐๐ ต้น ตามแนวคลองเลียบบถนน - ความตื่นตัวของทุกภาคส่วนในการอนุรักษ์ฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเพิ่มขึ้น โดยมีการจัดตั้งกลุ่มอาสาสมัคร/เครือข่ายด้านการอนุรักษ์ ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมและมีการจัดกิจกรรมอย่างต่อเนื่อง

ประเด็นยุทธศาสตร์/ตัวชี้วัด/กลยุทธ์	ผลที่เกิดจากโครงการ
ตัวชี้วัดความสำเร็จโครงการ - จำนวน อปท. ที่มีการดำเนินงานตามแผนบริหาร จัดการขยะมูลฝอย จังหวัดสมุทรสาคร - จำนวนผู้เข้าร่วมกิจกรรมฟื้นฟูสิ่งแวดล้อม - จำนวนพื้นที่สีเขียวในชุมชนเพิ่มขึ้น - จำนวนถังขยะและถังขยะที่ลดลง	- จำนวนผู้เข้าร่วมกิจกรรมการฟื้นฟูสิ่งแวดล้อมประมาณ ๒,๐๐๐ – ๒,๕๐๐ คน - จำนวนการจัดกิจกรรมการฟื้นฟูสิ่งแวดล้อมประมาณ ๕๐ ครั้ง

ข้อวิเคราะห์/ข้อสังเกต/ข้อเสนอ

การดำเนินโครงการและผลที่เกิดจากโครงการสอดคล้องและขับเคลื่อนประเด็นยุทธศาสตร์มีผลชัดเจน สามารถแก้ปัญหาได้ส่วนหนึ่ง เนื่องจากขอบเขตของปัญหาวางมากและมีแนวโน้มที่จะเพิ่มขึ้นเรื่อย ๆ โดยเฉพาะปัญหาขยะมูลฝอย อย่างไรก็ตามทิศทางการและกลยุทธ์ที่เน้นการบูรณาการของทุกภาคส่วน เป็นแนวทางที่ถูกต้อง ดังนั้น การขับเคลื่อนประเด็นยุทธศาสตร์ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจำเป็นต้องดำเนินต่อไปอย่างต่อเนื่อง

ข้อสังเกต

ในโอกาสต่อไปจะให้ความสำคัญการกำหนดตัวชี้วัดและเป้าหมายโดยรวม ข้อมูลฐาน (Base Line Data) เพื่อเพิ่มความชัดเจนในการประเมินผลสัมฤทธิ์โครงการ

ข้อสรุป

การดำเนินโครงการโดยเน้นการมีส่วนร่วมจากทุกภาคส่วนเป็นทิศทางที่ถูกต้องและการกำหนดผู้รับผิดชอบดูแลรักษาด้านสิ่งแวดล้อมน้ำท่าเงินอย่างเป็นทางการนับเป็นวิธีคิดวิธีทำงานที่เหมาะสม บังเกิดประสิทธิผลที่เป็นรูปธรรม สอดคล้องและขับเคลื่อนประเด็นยุทธศาสตร์จังหวัดที่ชัดเจน

ระดับการประเมิน 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10

๕.๗ ความคุ้มค่าเชิงเศรษฐกิจ และเชิงสังคม

ข้อเท็จจริง

โครงการนี้มุ่งเน้นผลด้านสังคม ได้แก่ ลดปัญหาน้ำเสียจากครัวเรือน โรงเรียน และชุมชน ลดปริมาณขยะมูลฝอยในชุมชน ชายฝั่ง และลดปริมาณขยะติดเชื้อจากโรงพยาบาลชุมชน และโรงพยาบาลรัฐ แก้ปัญหาความเดือดร้อนของประชาชนจากการรบกวนของกลิ่นเหม็น และตัวเหี้ย ปลุกจิตสำนึกให้เยาวชน นักเรียน ประชาชนทั่วไปเห็นความสำคัญของการอนุรักษ์ฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และเพิ่มพื้นที่สีเขียว

ข้อวิเคราะห์/ข้อสังเกต/ข้อเสนอ

การดำเนินโครงการมีความคุ้มค่าเชิงสังคมโดยแท้กล่าวคือ ลดปัญหาขยะมูลฝอย ขยะติดเชื้อ น้ำเสีย ลดการรบกวนจากกลิ่นแอมและตัวเหี้ยที่บุกเข้าทำลาย ลักขโมย ทรัพย์สิน พืชผักผลไม้ของราษฎร เพิ่มคุณภาพชีวิต เพิ่มพื้นที่สีเขียวให้กับชุมชน ป้องกันการบุกรุกที่สาธารณะ ป้องกันการพังทลายของดินตามแนวคลอง เกิดความตื่นตัวจากทุกภาคส่วนในการอนุรักษ์พันธุ์พันธุ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เกิดกลุ่ม/เครือข่ายประชาชนและเยาวชนและมีการจัดกิจกรรมด้านสิ่งแวดล้อมอย่างต่อเนื่อง

ข้อสังเกต

จังหวัดสมุทรสาครมีการแต่งตั้งคณะกรรมการรับผิดชอบประจำสายคลองประกอบด้วยผู้มีส่วนได้ส่วนเสียอย่างบูรณาการ มีการประชุมสรุปผลงานและจัดกิจกรรมโดยชุมชนอย่างต่อเนื่อง รวมทั้งมีการมอบให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องรับผิดชอบประเภทขยะ มีเครือข่ายอาสาสมัครอนุรักษ์พันธุ์พันธุ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมนับเป็นรูปแบบการบริหารจัดการด้านสิ่งแวดล้อมที่น่าสนใจ

ข้อสรุป

ข้อเท็จจริงเหล่านี้เป็นความคุ้มค่าเชิงสังคมอย่างชัดเจน

ระดับการประเมิน 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10

๕.๘ ความยั่งยืนของโครงการ

ข้อเท็จจริง

ทรัพย์สินที่เกิดจากกิจกรรมติดตั้งถังดักไขมันอย่างง่ายอยู่ในการดูแลของครัวเรือนที่ติดตั้งถัง ก่อสร้างระบบบำบัดน้ำเสียและภาชนะเก็บขยะคัดแยกอยู่ในการดูแลของโรงเรียน ชุดขยะติดเชื้ออยู่ในการดูแลของโรงพยาบาล การปลูกต้นไม้และต้นไม้เปิดอยู่ในการดูแลของชุมชน การป้องกันการรบกวนจากกลิ่นแอมและตัวเหี้ยชุมชนและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจะคอยเฝ้าระวังและรายงานหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง กิจกรรมการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมมีการดำเนินการอย่างต่อเนื่อง

ทั้งนี้ โดยมีสำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัดสมุทรสาครเป็นพี่เลี้ยงคอยให้การสนับสนุน แนะนำ ให้คำปรึกษา ติดตามกำกับทุกระยะ

ข้อวิเคราะห์/ข้อสังเกต/ข้อเสนอ

ความยั่งยืนของโครงการพิจารณาได้จากปัจจัยหลายประการ กล่าวคือ

๑) ระบบการบำบัดน้ำเสียที่สนับสนุนให้โรงเรียน และชุมชนใช้การได้อย่างมีประสิทธิภาพ และจาก การตรวจสอบในพื้นที่ดำเนินโครงการพบว่า กลไกการทำงานของถังดักไขมันอย่างง่าย และถังดักไขมันแบบปูนซีเมนต์มีความคงทน ใช้งานง่าย กลไกการทำงานไม่ซับซ้อน ดูแลบำรุงรักษาง่าย ไม่มีกลิ่นเหม็น สามารถบำบัดน้ำเสียได้อย่างชัดเจน ผู้ใช้พึงพอใจ ปัจจัยเหล่านี้จะทำให้ทรัพย์สินที่เกิดจากโครงการมีประโยชน์อย่างยั่งยืน

๒) การจัดกลุ่มเครือข่ายภาคประชาชนโดยเฉพาะกลุ่มเยาวชนที่ได้รับการสนับสนุนส่งเสริมจากโครงการ และมีกลไกบริหารจัดการดูแลคล่องสาขาของแม่น้ำท่าจีน ซึ่งประกอบด้วย ปัญหาการเสื่อมโทรมของทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ส่งผลกระทบโดยตรงต่อคุณภาพชีวิต โดยที่ทุกภาคส่วนต่างเห็นความสำคัญในเรื่องนี้ร่วมกัน จึงส่งผลให้มีการจัดกิจกรรมอนุรักษ์ พันธุ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างต่อเนื่อง

๓) การเพิ่มพื้นที่สีเขียวด้วยการปลูกต้นปาล์มและต้นตีนเป็ดจะทำให้ภูมิทัศน์ที่สวยงาม รมรื่น และมีรายได้จากปาล์มน้ำมันที่สามารถนำมาเป็นค่าใช้จ่ายในการจัดกิจกรรมพัฒนาชุมชนได้อย่างต่อเนื่อง ชี้ให้เห็นถึงผลที่เกิดจากการดำเนินโครงการมีความยั่งยืน

๔) ในส่วนของการจับเคลื่อนย้ายลิงแสม และตัวเหี้ยที่บุกรุกทำลายทรัพย์สินของประชาชน สามารถ ลดปัญหาได้ระดับหนึ่ง ยังไม่เสร็จเด็ดขาด เนื่องจากลิงแสมบางส่วนได้อพยพเคลื่อนย้ายไปหากินพื้นที่อื่น และไม่สามารถระบุได้ชัดเจนจะกลับมารบกวนอีกหรือไม่ อย่างไรก็ตามผลที่เกิดจากโครงการย่อมช่วยเพิ่มคุณภาพชีวิตของประชาชนที่เคยถูกรบกวนจากสัตว์ป่าได้

ข้อสรุป

ทรัพย์สินที่เกิดจากโครงการ มีผู้รับผิดชอบดูแลและบำรุงรักษาชัดเจน กลุ่มเป้าหมาย คร่าวเรือน โรงเรียน ชุมชน สามารถใช้ประโยชน์จากการดำเนินโครงการ และเกิดความร่วมมืออย่างเข้มแข็ง การจัดกิจกรรมอนุรักษ์พันธุ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างต่อเนื่อง การสนับสนุนช่วยเหลือบูรณาการจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ ปัจจัยเหล่านี้ทำให้โครงการนี้ยั่งยืน และเป็นต้นแบบได้

ระดับการประเมิน 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10

๕.๙ ปัญหา อุปสรรค แนวทางแก้ไข

ข้อเท็จจริง

- การจับเคลื่อนย้ายลิงแสม และตัวเหี้ยดำเนินการได้ตามเป้าหมายของโครงการ แต่ยังคงมีลิงแสม และตัวเหี้ยอีกจำนวนมากหนึ่งที่ไม่สามารถจับเคลื่อนย้ายได้ทั้งหมด เนื่องจากงบประมาณจำกัด ประกอบกับลิงแสมฉลาด เรียนรู้เร็ว เมื่อเห็นสมาชิกลิงถูกจับจะจดจำและไม่เข้ากรงกินอาหารที่วางดักล่อไว้ในกรง บางส่วนเคลื่อนย้ายไปพื้นที่อื่น และอาจย้อนกลับมาอีกเมื่อใดไม่สามารถระบุได้ ควรดำเนินโครงการอย่างต่อเนื่อง

- ต้นปาล์ม และต้นตีนเป็ดน้ำที่ปลูกตามแนวถนนริมคลองบางส่วน (๑๐%) ตายเนื่องจากภาวะฝนแล้ง น้ำเค็มรุกกล้า ชุมชนจะต้องปลูกเสริมโดยใช้รายได้จากการขายปาล์มรุ่นก่อนมาจัดซื้อต้นพันธุ์ปาล์มปลูกแทนต้นที่เหี่ยวเฉาตาย

ข้อวิเคราะห์/ข้อสังเกต/ข้อเสนอ

ปัญหาข้อจำกัดมีในส่วนของกิจกรรมการจับลิงแสม และตัวเหี้ยคือไม่สามารถแก้ไขได้อย่างเบ็ดเสร็จเด็ดขาด เนื่องจากสัตว์ทั้ง ๒ ประเภทดั่งกล่าว เรียนรู้เคลื่อนย้าย หลบซ่อนได้อย่างรวดเร็ว และเคลื่อนไปก่อปัญหาในพื้นที่อื่น การจับลิงแสมต้องมีเทคนิควิธีการและมีความชำนาญควรดำเนินการอย่างต่อเนื่อง

กรณีการปลูกต้นปาล์มน้ำมัน และต้นตีนเป็ดบางส่วนที่เหี่ยวแห้งตายเนื่องจากภาวะความแห้งแล้ง และ น้ำเค็มลูก ชุมชนสามารถแก้ไขได้ด้วยการปลูกซ่อม โดยใช้เงินที่ได้จากการขายปาล์ม

ข้อสรุป

การดำเนินงานมีปัญหาข้อจำกัดบางส่วน แต่สามารถแก้ไขได้การดำเนินโครงการเป็นไปตามเป้าหมาย

ระดับการประเมิน 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10

๕.๑๐ ความพึงพอใจของผู้เข้าร่วมโครงการ และผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย

จากการสอบถามผู้เข้าร่วมโครงการ ประชาชน และโรงเรียนที่ได้รับการสนับสนุนถังดักไขมัน และเรียนรู้วิธีการคัดแยกขยะอย่างถูกวิธี เครือข่ายภาคประชาชนด้านการอนุรักษ์ฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ประชาชนที่ถูกรบกวนจากลิงแสมและตัวเหี้ย ร้อยละ ๑๐๐ ระบุว่า พึงพอใจการดำเนินการโครงการนี้มาก และขอให้ดำเนินการอย่างต่อเนื่อง ทั้งนี้ เนื่องจากปัญหาความเสื่อมโทรมของทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมมีแนวโน้มจะรุนแรงมากขึ้น

ระดับการประเมิน 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10

สรุปผลการประเมิน

การดำเนินโครงการฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมโดยการมีส่วนร่วม ตามแผนปฏิบัติการ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๙ มุ่งป้องกันและแก้ไขปัญหาความเสื่อมโทรมทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม สอดคล้องกับประเด็นยุทธศาสตร์ของจังหวัด เป็นความจำเป็นที่ต้องดำเนินการอย่างจริงจังและต่อเนื่อง หากไม่ดำเนินการปัญหาคับข้องและรุนแรงมากขึ้น และส่งผลกระทบต่อคุณภาพชีวิตของประชาชน การแก้ปัญหา ต้องได้รับความร่วมมือจากทุกภาคส่วน อันเป็นที่มาของหลักคิดในการดำเนินโครงการที่เน้น “การมีส่วนร่วม” หน่วยงานที่รับผิดชอบมีความพร้อม มุ่งมั่น มีประสิทธิภาพ โดยได้รับความร่วมมือจากภาคพลเมืองเป็นอย่างดี ส่งผลให้การดำเนินงานเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ และบังเกิดประสิทธิผลตามที่วางเป้าหมายไว้ องค์กร หน่วยงาน สถาบันการศึกษา ส่วนราชการที่มีส่วนร่วมในการดำเนินโครงการพึงพอใจ

ระดับการประเมินจำแนกตามประเด็นประเมิน

ประเด็นประเมิน	ระดับการประเมิน	ประเด็นประเมิน	ระดับการประเมิน
๑. สภาพแวดล้อมก่อนดำเนินโครงการ/เหตุผลความจำเป็น	๑๐	๖. การขับเคลื่อนประเด็นยุทธศาสตร์กลุ่มจังหวัด	๑๐
๒. ปัจจัยนำเข้า/ความพร้อมของทรัพยากร	๙	๗. ความคุ้มค่า	๑๐
๓. กระบวนการดำเนินโครงการ	๙	๘. การบริหารทรัพยากร/โครงการให้ยั่งยืน	๙
๔. ผลผลิต ผลลัพธ์	๙	๙. ปัญหา อุปสรรค การแก้ไข	๙
๕. การบรรลุวัตถุประสงค์	๙	๑๐. ความพึงพอใจของกลุ่มเป้าหมาย	๙

ค่าเฉลี่ย = ๙.๓

ควรดำเนินโครงการในลักษณะเช่นนี้ต่อไป เนื่องจากสภาพปัญหายังคงอยู่และมีแนวโน้มจะเพิ่มมากขึ้น โดยเฉพาะปัญหาขยะมูลฝอยและน้ำเสียจากอาคารบ้านเรือน การแก้ปัญหาเหล่านี้โดยใช้ถังดักไขมันเป็นการป้องกันน้ำเสียที่ต้นทางซึ่งเห็นผลชัดเจน การกระตุ้น การปลูกฝัง การสร้างจิตสำนึกอนุรักษ์พื้นที่พุทธศาสนารธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมต้องดำเนินการอย่างต่อเนื่อง

๖. บทเรียนและข้อเสนอแนะ

๖.๑ การมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนเป็นปัจจัยชี้ขาดความสำเร็จการดำเนินโครงการ โดยเฉพาะการป้องกัน และแก้ไขปัญหาความเสื่อมโทรมของทรัพยากรและสิ่งแวดล้อม

๖.๒ การจัดให้มีคณะกรรมการรับผิดชอบดูแลคล่องสาขาแม่น้ำท่าจีนอย่างบูรณาการ และมีการจัดกิจกรรมอย่างต่อเนื่อง นับเป็นแนวคิดที่เป็นต้นแบบ เป็นกลไกการขับเคลื่อนการอนุรักษ์ พื้นที่พุทธศาสนารธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมได้อย่างมีประสิทธิภาพ

๖.๓ แนวคิดการเพิ่มพื้นที่สีเขียวโดยการปลูกปาล์มน้ำมันตามแนวถนนเลียบริมคลอง ซึ่งได้ดำเนินการมาเป็นระยะ ๆ จนปัจจุบันสามารถนำรายได้สะสมจากการขายปาล์มน้ำมันมาจัดกิจกรรมพัฒนาชุมชน ได้อย่างต่อเนื่อง นับเป็นกุศโลบายที่แยบยลและมองการณ์ไกล กล่าวคือ นอกจากชุมชนจะมีรายได้จากการขายปาล์มน้ำมันแล้ว การปลูกต้นปาล์มน้ำมันตามแนวถนนริมคลองยังเป็นการป้องกันปัญหาการบุกรุกพื้นที่สาธารณะได้เป็นอย่างดี เนื่องจากหากมีการบุกรุกตั้งบ้านเรือน อาคารในบริเวณแนวถนนแล้ว การขอให้ผู้บุกรุกย้ายออกไปกระทำไดยาก

๖.๔ ควรสนับสนุนแนวเขตการปักไม้ไผ่ชะลอคลื่นเพิ่มเติม และเสริมคันดิน ปรับปรุงเส้นทางเข้าศูนย์การเรียนรู้และพัฒนาทรัพยากรป่าชายเลน ที่ ๒ (สมุทรสาคร) หมู่ ๖ ตำบลบางหญ้าแพรก อำเภอเมือง จังหวัดสมุทรสาคร เพื่อป้องกันการกัดเซาะชายฝั่ง ระยะทางประมาณ ๒ ก.ม. และเพิ่มศักยภาพด้านการท่องเที่ยว

ผู้ให้ข้อมูล

๑. นายสุรินทร์ ระวังษ์ กรรมการเครือข่ายชุมชนชายฝั่งและคณะ
๒. ผู้ใหญ่บ้านหมู่ ๙ และประชาชนหมู่ ๙ ต.บางไทรต อ.เมือง จ.สมุทรสาคร
๓. สารวัตรกำนัน ต.โรงเข้ อ.บ้านแพ้ว
๔. นายณัฐธัญ พลัจฉนันท์ เครือข่าย ทสม. อ.กระทุ่มแบน
๕. ผู้อำนวยการโรงเรียนวัดนางสาว (ถาวรราษฎร์บำรุง) ต.ท่าไม้ อ.กระทุ่มแบน
๖. เจ้าหน้าที่สำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัดสมุทรสาคร

รายชื่อผู้ประเมินโครงการ

๑. นายประเสริฐ แยมสรวล ที่ปรึกษาโครงการ
๒. นายเอกพงษ์ ศิริพันธ์ ผู้อำนวยการกลุ่มงานยุทธศาสตร์และข้อมูลเพื่อการพัฒนาจังหวัด
๓. นางสาวพัชริดา ดำรงคุณาวุฒิ นักวิเคราะห์นโยบายและแผนชำนาญการ
๔. นางสาวอัญชลี เสียงระฆัง นักวิชาการคอมพิวเตอร์ชำนาญการ
๕. นางสาวเรณูภา สมนิยาม นักวิเคราะห์นโยบายและแผนชำนาญการ
๖. นางสาวพัชรา ผ่องใส นักวิเคราะห์นโยบายและแผนปฏิบัติการ
๗. นายเป็นหนึ่ง วารุรัตน์ เจ้าพนักงานธุรการปฏิบัติงาน
๘. นางสาวภคมน ยี่สุนเทศ พนักงานวิเคราะห์นโยบายและแผน
๙. นางสาวลัดดา เนียมฉาย นักทรัพยากรบุคคล
๑๐. นางสาวทิยารัตน์ นิลนัครา นักวิเคราะห์นโยบายและแผน

๒. แบบฟอร์มรายงานผลสัมฤทธิ์ของโครงการ

แบบฟอร์มรายงานผลสัมฤทธิ์ของโครงการ
(ปีงบประมาณ พ.ศ.)

๑. โครงการ
- ๑.๑ งบประมาณ
- ๑.๒ เบิกจ่าย ณ วันที่
- ๑.๓ คงเหลือ
- ๑.๔ หน่วยงานดำเนินการ
- ๑.๕ ผู้รับผิดชอบโครงการ เบอร์ติดต่อ

๒. หลักการและเหตุผล

๓. วัตถุประสงค์

๔. ผลการดำเนินงาน

กิจกรรมหลัก/ย่อย	เป้าหมาย	ผลการดำเนินงาน

๕. การบรรลุวัตถุประสงค์ และการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์จังหวัด/กลุ่มจังหวัด

๖. ความคุ้มค่าเชิงเศรษฐกิจ และเชิงสังคม

๗. การบริหารโครงการให้ยั่งยืน

๘. ปัญหา อุปสรรค ข้อขัดข้อง ผลกระทบเชิงลบ ข้อเสนอแนะ

๙. บทเรียนที่ได้รับจากการดำเนินโครงการ

๑๐.สรุป

- สรุปผลการเบิกจ่ายงบประมาณ

- สรุปผลการดำเนินงาน

๑๑.ภาพกิจกรรม (พร้อมคำบรรยาย)

๑๒.ข้อมูลประกอบเพิ่มเติม

รายงานผลสัมฤทธิ์โครงการ
ตามแผนปฏิบัติการประจำปี พ.ศ.๒๕๕๙ จังหวัดสมุทรสาคร

๑. โครงการ เพิ่มประสิทธิภาพและลดต้นทุนการผลิตแพะ

- งบประมาณ ๙๔๑,๐๐๐ บาท	- หน่วยงานดำเนินการ : สำนักงานปศุสัตว์จังหวัดสมุทรสาคร
- คงเหลือ ๑,๑๖๘ บาท	- ผู้รับผิดชอบโครงการ : นายโสภณ ภิญโญภาวศุทธิ
	เบอร์ติดต่อ ๐๘๙-๐๓๘-๗๖๒๖

๒. หลักการและเหตุผล

- ปัจจุบันตลาดต้องการบริโภคเนื้อแพะมีสูงขึ้น จังหวัดสมุทรสาครเป็นจังหวัดหนึ่งที่ผลิตแพะตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๕๕ โดยจำหน่ายให้กับพ่อค้าคนกลางจังหวัดใกล้เคียงปีละเฉลี่ยไม่น้อยกว่า ๒๕๐-๔๐๐ ตัว ประชากรแพะประมาณ ๖๐๐-๗๐๐ ตัว
- ปัญหาสำคัญ คือ ผลผลิตต่ำ มีโรคระบาด สุขภาพไม่แข็งแรง อัตราการตายสูง ร้อยละ ๓-๕ ขาดอำนาจต่อรองกับพ่อค้าคนกลาง
- มาตรการตามกฎหมาย คือ การตรวจโรค布鲁เซลโลซิสตั้งแต่ในฟาร์มแพะจนถึงโต๊ะอาหารตามระเบียบของกรมปศุสัตว์
- แนวทางการพัฒนา เช่น การให้ความรู้เกษตรกร ตรวจรับรองฟาร์มปลอดโรค จัดตั้งกลุ่มเกษตรกรผู้เลี้ยงแพะปลอดโรค เป็นต้น

๓. วัตถุประสงค์/ตัวชี้วัดโครงการ

วัตถุประสงค์	ตัวชี้วัดโครงการ
๑) เพื่อกำจัดโรค布鲁เซลโลซิสในแพะให้หมดไป	- ฟาร์มแพะปลอดโรค布鲁เซลโลซิส
๒) เพื่อลดปัญหาการติดโรค布鲁เซลโลซิสในคน	- ผู้บริโภคปลอดภัยจากโรค布鲁เซลโลซิส
๓) เพื่อเพิ่มผลผลิต ช่องทางการจัดจำหน่าย และมีอำนาจต่อรองกับพ่อค้าคนกลาง	- ผลผลิตเพิ่มขึ้น
๔) เพื่อให้เกษตรกรมีความรู้ และสามารถถ่ายทอดให้เกษตรกรรายอื่นต่อไป	- มีศูนย์กลางวิชาการการเลี้ยงแพะ
	- มีคอกกลางสำหรับรวบรวมแพะจำหน่ายและมีอำนาจต่อรองกับพ่อค้าคนกลาง

๔. ผลการดำเนินงาน

กิจกรรม/เป้าหมาย	ผลที่เกิดจากโครงการ
๔.๑ สำรวจและขึ้นทะเบียนฟาร์มแพะ ชี้แจงแนะนำรายละเอียดโครงการ จำนวน ๔๐-๕๐ แห่ง	-ขึ้นทะเบียนฟาร์มและแนะนำเกษตรกร จำนวน ๔๓ แห่ง ขึ้นทะเบียน แพะ จำนวน ๕๕๕ ตัว -ติดเครื่องหมายประจำตัวสัตว์ (เบอร์หู) -ทำประวัติสัตว์ทุกตัว เป็นรายตัวรายฟาร์ม พร้อมติดภาพถ่ายเป็นรายตัว

กิจกรรม/เป้าหมาย	ผลที่เกิดจากโครงการ
๔.๒ ปรับปรุงฟาร์มให้เข้าหลักเกณฑ์ ฟาร์มปลอดโรค โดยสนับสนุนวัสดุเวชภัณฑ์ แนะนำให้ความรู้ จำนวน ๒ ฟาร์ม ๑ คอกกลาง	- ฟาร์มแพะปลอดโรคตามเกณฑ์ของปศุสัตว์ จำนวน ๔ แห่ง
๔.๓ เตรียมความพร้อมเจ้าหน้าที่โดยการจัดประชุม สัมมนา อบรมเจ้าหน้าที่ จำนวน	เจ้าหน้าที่รับผิดชอบมีความพร้อมในการปฏิบัติงาน
๔.๔ พัฒนาเกษตรกร โดยจัดอบรมหลักสูตรการดูแล สุขภาพแพะ จำนวน ๘๐ คน และสนับสนุน เวชภัณฑ์ เครื่องมือเบื้องต้นให้กับเกษตรกรที่ผ่านการอบรม อาทิ ยาถ่ายพยาธิ แร่ธาตุ ยาฆ่าเชื้อ โรค พร้อมคู่มือการเลี้ยงแพะ	- เกษตรกร จำนวน ๘๐ คน มีความรู้ความเข้าใจ หลักการ วิธีการ เทคนิค เทคโนโลยีการดูแลสุขภาพ แพะ - เกษตรกรมีศักยภาพการดูแลแพะอย่างถูกวิธี ป้องกันการเกิดโรคและการติดเชื้อทั้งในแพะและใน คน
๔.๕ เก็บตัวอย่างซีรัมเพื่อตรวจโรค布鲁เซลโลซิสใน แพะที่มีอายุ ๖ เดือน ขึ้นไปทุกตัว	ผลการตรวจแพะ ไม่พบโรค布鲁เซลโลซิส จำนวน ๓๗๕ ตัว
๔.๖ ตรวจรับรองฟาร์มปลอดโรค จำนวน ๓-๔ ฟาร์ม ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์การรับรองมาตรฐาน ฟาร์มของกรมปศุสัตว์ ดังนี้ - มีรั้วรอบฟาร์มป้องกันสัตว์ได้ - มีระบบทำลายเชื้อโรค และควบคุมคนและสัตว์ สิ่งของ ยานพาหนะ เข้า-ออก ฟาร์ม - มีระบบกำจัดของเสียไม่เกิดมลภาวะ - มีเครื่องหมายประจำตัวสัตว์ทุกตัว - มีระบบการจัดเก็บข้อมูลสัตว์เป็นรายตัว - ตรวจทดสอบโรคในสัตว์ที่มีอายุมากกว่า ๖ เดือน ทุกตัว	- มีฟาร์มที่ได้รับการรับรองมาตรฐานฟาร์มปลอดโรค จำนวน ๔ แห่ง
๔.๗ จัดทำฟาร์มสาธิตพัฒนาระบบป้องกันโรคในฟาร์ม จำนวน ๑ แห่ง	- มีฟาร์มสาธิตพัฒนาระบบป้องกันโรคในฟาร์ม สามารถใช้เป็นแหล่งเรียนรู้ แลกเปลี่ยนประสบการณ์ ของเกษตรกร ๑ แห่ง และคอกกลาง ๑ แห่ง
๔.๘ จัดตั้งกลุ่มผู้เลี้ยงแพะปลอดโรค ๑ กลุ่ม	จัดตั้งกลุ่มผู้เลี้ยงแพะปลอดโรค ๑ กลุ่ม (กลุ่มเลี้ยง แพะตำบลหลักสอง) มีสมาชิก ๒๕ ราย
๔.๙ รักษาพยาบาลสัตว์ แนะนำส่งเสริมการเลี้ยงแพะ การดูแลแพะให้แก่เกษตรกร	- อัตราการป่วย/ตายของแพะลดลงประมาณ ๒๐% - เพิ่มผลผลิตแพะโดยมีลูกเกิดใหม่ จำนวน ๑๐๐ ตัว และเพิ่มรายได้โดยขายแพะ จำนวน ๘๕ ตัว (ราคากิโลกรัมละ ๘๐ บาท แพะ ๑ ตัว มีน้ำหนัก ประมาณ ๒๕ กิโลกรัม)

กิจกรรม/เป้าหมาย	ผลที่เกิดจากโครงการ
๔.๑๐ ฝักระวัง ป้องกัน และควบคุมโรค โดยการฉีดวัคซีนป้องกัน จำนวน ๒ ครั้ง	- ฉีดวัคซีน และถ่ายพยาธิ จำนวน ๔๑๔ ตัว - ตรวจเยี่ยม ฝักระวัง ป้องกันโรคในแพะทุกสัปดาห์ ปัจจุบันฟาร์มแพะมีจำนวน ๓๕ แห่ง เป็นฟาร์มที่ได้รับการรับรองมาตรฐานปลอดโรค จำนวน ๔ แห่ง
๔.๑๑ ประชาสัมพันธ์การเลี้ยงแพะ และการบริโภคเนื้อแพะ โดยจัดทำแผ่นพับ จำนวน ๕,๙๐๐ แผ่น จัดทำหน่วยสัตวแพทย์เคลื่อนที่ จังหวัดเคลื่อนที่ คลินิกเกษตรเคลื่อนที่	- เกษตรกร ผู้บริโภค ประชาชนทั่วไปมีความรู้ความเข้าใจ การเลี้ยงแพะ การบริโภคเนื้อแพะ การป้องกันโรคจากแพะ

๕. การบรรลุวัตถุประสงค์โครงการ และการขับเคลื่อนตามประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด

วัตถุประสงค์/ยุทธศาสตร์/กลยุทธ์/ตัวชี้วัด	ผลที่เกิดจากโครงการ คุณค่า
วัตถุประสงค์ของโครงการ - เพื่อกำจัดโรค布鲁เซลโลซิสในแพะให้หมดไป - เพื่อลดปัญหาการติดโรค布鲁เซลโลซิสในคน - เพื่อเพิ่มผลผลิตและช่องทางการจำหน่าย โดยเกษตรกรมีอำนาจต่อรองกับพ่อค้าคนกลางมากขึ้น - เกษตรกรมีความรู้และถ่ายทอดความรู้ให้เกษตรกรรายอื่นได้ ประเด็นยุทธศาสตร์ ส่งเสริมภาคการผลิต การแปรรูปอาหารและบริการสู่สากล เป้าประสงค์ ยกระดับสินค้าทางการเกษตร ประมง การบริการให้มีมูลค่าเพิ่มขึ้น กลยุทธ์ ส่งเสริมภาคการผลิต การแปรรูปอาหาร และภาคอุตสาหกรรมต่อเนื่องให้ได้มาตรฐานสากล ตัวชี้วัด ร้อยละของสถานประกอบการด้านอาหาร ที่ผ่านการรับรองมาตรฐาน	- จำนวนฟาร์มแพะเป้าหมาย จำนวน ๔ แห่ง ที่ผ่านหลักเกณฑ์การรับรองสถานภาพฟาร์มปลอดโรค布鲁เซลโลซิสในแพะของกรมปศุสัตว์ สร้างความน่าเชื่อถือให้กับพ่อค้าคนกลางและผู้บริโภคมากขึ้น - ลดอัตราการตายของแพะ และเพิ่มผลผลิตได้ร้อยละ ๒๐ - มีกลุ่มผู้เลี้ยงแพะปลอดโรค ๑ กลุ่ม มีสมาชิก ๒๕ ราย - เกษตรกรผู้เลี้ยงแพะมีความรู้ มีศักยภาพในการเลี้ยงแพะที่ถูกต้องตามหลักวิชาการ - ผู้บริโภคผลิตภัณฑ์จากเนื้อแพะมีความปลอดภัย

สรุป

ผลที่เกิดจากโครงการเป็นไปตามวัตถุประสงค์โครงการที่กำหนดในส่วนของการขับเคลื่อนประเด็นยุทธศาสตร์ จะเห็นว่า กระบวนการผลิตแพะปลอดโรคส่งผลต่อการบริโภคที่ปลอดภัยสอดคล้องกับยุทธศาสตร์ส่งเสริมภาคการผลิต การแปรรูปอาหาร และการบริการสู่สากล ตามเป้าประสงค์ที่มุ่งยกระดับสินค้าทางการเกษตรให้มีมูลค่าเพิ่มขึ้น ภายใต้กลยุทธ์ส่งเสริมภาคการผลิตการแปรรูปอาหาร และภาคอุตสาหกรรมต่อเนื่องให้ได้มาตรฐานสากล และสอดคล้องกับตัวชี้วัดที่กำหนดคือร้อยละของสถานประกอบการด้านอาหารที่ผ่านการรับรองมาตรฐานโดยในโครงการนี้คือการพัฒนาฟาร์มแพะปลอดโรคตามเกณฑ์ที่กรมปศุสัตว์กำหนด

๖. ความคุ้มค่า

ความคุ้มค่าเชิงสังคม	ความคุ้มค่าเชิงเศรษฐกิจ
- ลดและป้องกันการเกิดโรค布鲁เซลโลซิสในแพะและในคน - เพิ่มผลผลิตแพะร้อยละ ๒๐ - เพิ่มรายได้และอำนาจการต่อรองกับพ่อค้าคนกลางมากขึ้น - มีช่องทางการจำหน่ายผ่านคอกกลางได้อย่างต่อเนื่อง - เกษตรกรผู้เลี้ยงแพะมีความรู้มีศักยภาพในการเลี้ยง การป้องกัน รักษาโรค และสามารถถ่ายทอดให้เกษตรกรรายอื่นได้อย่างต่อเนื่อง - ผู้บริโภคผลิตภัณฑ์จากเนื้อแพะด้วยความปลอดภัย	- ผลผลิตแพะเพิ่มขึ้นร้อยละ ๒๐ หากคิดเทียบจากแพะ จำนวน ๖๐๐ ตัว จะเพิ่มขึ้นประมาณ ๑๒๐ ตัว/ปี - แพะมีน้ำหนักประมาณ ๒๕ กิโลกรัม/ตัว เนื้อแพะ กิโลกรัมละ ๘๐ บาท ดังนั้น ปริมาณวงเงินการขายแพะประมาณ $๘๐ \times ๒๕ \times ๑๒๐ = ๒๔๐,๐๐๐$ บาท/ปี

๗. การบริหารโครงการให้ยั่งยืน

สำนักงานปศุสัตว์จังหวัดสมุทรสาครจะดำเนินการ ดังนี้

- พัฒนาฟาร์มแพะในพื้นที่ให้ปลอดโรคทุกฟาร์ม โดยใช้ฟาร์มแพะปลอดโรคที่ได้รับการรับรองเป็นต้นแบบ เป็นแหล่งเรียนรู้ให้กับเกษตรกรผู้เลี้ยงแพะโดยมีเจ้าของฟาร์มที่ผ่านการอบรมมาแล้วเป็นผู้แนะนำแลกเปลี่ยนประสบการณ์ให้กับเกษตรกรรายอื่น ทั้งนี้ โดยมีเจ้าหน้าที่สำนักงานปศุสัตว์จังหวัดเป็นผู้เลี้ยง ตรวจสอบให้คำปรึกษาอย่างต่อเนื่อง
- จัดกิจกรรม เผยแพร่ช่องทางการจำหน่ายแพะผ่านคอกกลางอย่างต่อเนื่องซึ่งจะส่งผลให้เกษตรกรผู้เลี้ยงแพะและพ่อค้าคนกลางมีช่องทางที่เป็นทางการในการซื้อขาย แลกเปลี่ยนประสบการณ์การเลี้ยง การดูแล และการรับรู้ข้อมูลการตลาดที่ชัดเจน
- กระตุ้น ส่งเสริมให้ฟาร์มสาธิตและเครือข่ายฟาร์มปลอดโรคซึ่งมีสมาชิก ๒๕ ราย เป็นกลไกขับเคลื่อนการเลี้ยงแพะตามเกณฑ์ที่กรมปศุสัตว์กำหนด โดยสร้างแรงจูงใจด้วยการให้ข้อเสนอแนะ บริการ พัฒนาความรู้ทางวิชาการ สนับสนุนปัจจัยการผลิตแพะที่จำเป็น
- ประชาสัมพันธ์การเลี้ยงแพะ โอกาสการสร้างรายได้จากการเลี้ยงแพะ และการบริโภคเนื้อแพะที่ถูกสุขอนามัยผ่านกิจกรรมจังหวัด/อำเภอเคลื่อนที่ คลินิกเกษตรกรเคลื่อนที่ จัดหน่วยสัตวแพทย์เคลื่อนที่

๘. ปัญหา อุปสรรค ข้อจำกัด แนวโน้ม บทเรียน ข้อเสนอแนะ

๘.๑ ปัญหา อุปสรรค

การรวมกลุ่มเกษตรกรเลี้ยงแพะยังไม่เข้มแข็งเนื่องจากเกษตรกรมองว่าการเลี้ยงแพะเป็นเพียงอาชีพเสริมและขาดแรงงานในครัวเรือน

๘.๒ แนวโน้ม

จำนวนเกษตรกรเลี้ยงแพะลดลง จำนวนแพะลดลง เนื่องจากขาดแรงงาน พื้นที่ที่เป็นแหล่งอาหารลดลงในทางตรงกันข้ามความต้องการในการบริโภคสูงขึ้น โดยเฉพาะพื้นที่ภาคใต้ปริมาณความต้องการแพะไม่พอสั่งจากภาคอื่น เนื่องจากแพะเป็นอาหารที่บริโภคในพิธีกรรมทางศาสนา

๘.๓ บทเรียน

- การขับเคลื่อนการเลี้ยงแพะขึ้นอยู่กับเกษตรกรเป็นหลัก กล่าวคือ เกษตรกรต้องมีความมุ่งมั่น ตั้งใจจริง
- ขาดการรวมกลุ่มที่เข้มแข็งส่งผลให้ขาดการต่อรองกับพ่อค้าคนกลาง

๘.๔ ข้อเสนอแนะ

- การคัดเลือกเกษตรกรที่เข้าร่วมโครงการต้องเป็นผู้มีความสนใจเลี้ยงแพะอย่างแท้จริง โดยชี้ให้เห็นโอกาสทางการตลาด ความต้องการของผู้บริโภคมีสูง เลี้ยงง่าย รายได้ดี ภาครัฐสนับสนุน
- ผลักดันให้มีการซื้อขายแพะผ่านคอกกลาง (ผ่านกลุ่ม) จำทำให้เกษตรกรมีอำนาจต่อรอง มีรายได้เพิ่มขึ้นนี้ ต้องอยู่บนเงื่อนไขการรวมกลุ่มต้องเข้มแข็ง

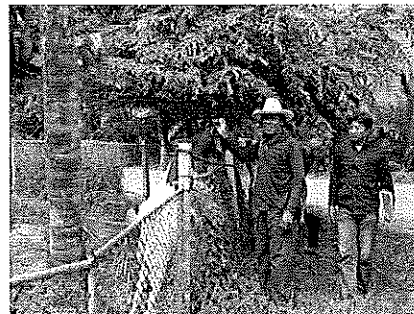
๙. สรุป

การดำเนินโครงการเพิ่มประสิทธิภาพและลดต้นทุนการผลิตแพะได้ผลผลิต ผลลัพธ์เป็นไปตามเป้าหมายวัตถุประสงค์ของโครงการ สอดคล้องและขับเคลื่อนประเด็นยุทธศาสตร์ เป้าประสงค์ กลยุทธ์ และตัวชี้วัดตามแผนพัฒนาจังหวัดสมุทรสาคร กล่าวคือ ฟาร์มแพะได้รับการรับรองฟาร์มปลอดโรค布鲁เซลโลซิส จำนวน ๔ แห่ง จากจำนวนฟาร์มทั้งหมด ๓๕ แห่ง เกษตรกร ๘๐ ราย มีองค์ความรู้ ทักษะการเลี้ยงแพะ การดูแล การป้องกันโรค สามารถให้บริการดูแลแพะ จำนวน ๕๕๕ ตัว คิดเป็นร้อยละ ๘๐ ของจำนวนแพะทั้งหมด มีเครือข่ายกลุ่มผู้เลี้ยงแพะปลอดโรค ๑ กลุ่ม มีสมาชิก ๒๕ ราย ฟาร์มสาธิต ๑ แห่ง คอกกลาง ๑ แห่ง

อย่างไรก็ตาม แนวโน้มจำนวนผู้เลี้ยงแพะลดลง ผลผลิตแพะลดลง เนื่องจากขาดแรงงาน พื้นที่เป็นแหล่งอาหารลดลง เกษตรกรผู้เลี้ยงแพะมีอาชีพหลักของตนเอง การเลี้ยงแพะเป็นเพียงอาชีพเสริม หนึ่งที่โดยข้อเท็จจริงตลาดต้องการเนื้อแพะสูง เลี้ยงง่าย รายได้ดี ดังนั้น ภาครัฐต้องผลักดันชี้ให้เห็นถึงโอกาส และรายได้จากการเลี้ยงแพะรวมทั้งสนับสนุนให้ความรู้ข้อเสนอแนะแก่เกษตรกรอย่างต่อเนื่อง

๑๐. ภาพกิจกรรม

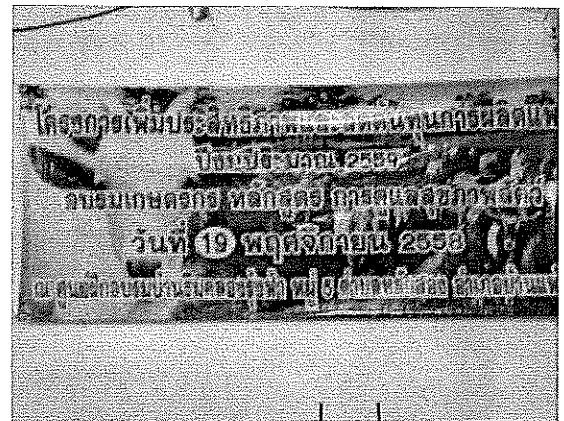
- สำรวจและขึ้นทะเบียนเกษตรกรผู้เลี้ยงแพะแนะนำส่งเสริมการเลี้ยงแพะ แนวทางการจัดทำฟาร์มปลอดโรค布鲁เซลโลซิส ฟาร์มสาธิตคอกกลาง รักษาพยาบาลแพะ ดูแลสุขภาพแพะ

- อบรมเจ้าหน้าที่ จัดทำแผนดำเนินการตามโครงการ

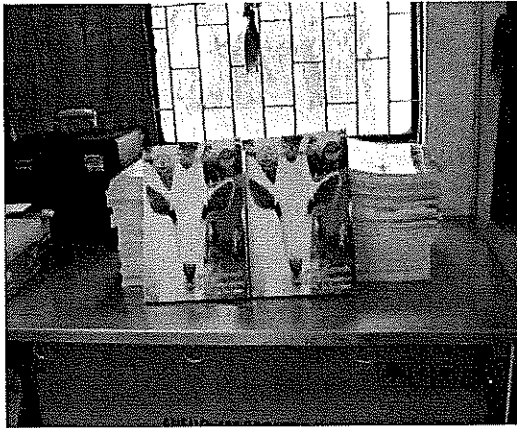
- อบรมเกษตรกร

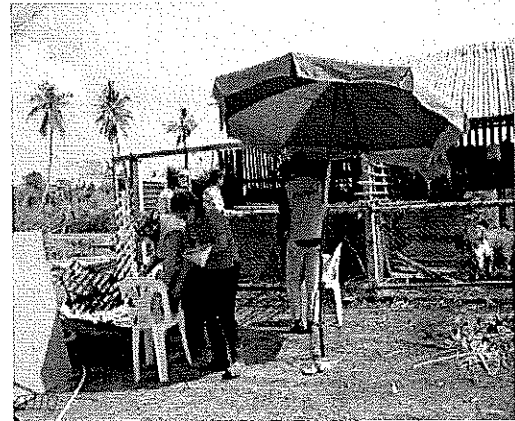
- สนับสนุนเวชภัณฑ์เบื้องต้นที่จำเป็นไว้ประจำฟาร์ม เช่น แร่ธาตุก้อน ยาฆ่าเชื้อโรค ลำลี แอลกอฮอล์ ยาถ่ายพยาธิ ยาป้ายตา ยาปฏิชีวนะพ่นแผล ทิงเจอร์ เป็น

- คู่มือการเลี้ยงแพะ

- การตรวจโรค布鲁เซลโลซิส เจาะเลือด ติดเบอร์หู

กิตติกรรมประกาศ

วิทยากรและที่ปรึกษา

นายประเสริฐ แยมสรวล

ข้าราชการบำนาญกระทรวงมหาดไทย
(อดีตผู้เชี่ยวชาญด้านพัฒนาและส่งเสริมการบริหาร
สำนักพัฒนาและส่งเสริมการบริหารราชการจังหวัด
สำนักงานปลัดกระทรวงมหาดไทย)

ผู้จัดทำ

- ๑.นางเบญจาทิพย์ ขุดำ
- ๒.นายเศกสรรค์ อารยาพันธ์
- ๓.นายสุรพงษ์ จำรัสศรี
- ๔.นางสาวณัฐรินทร์ เต็มดี
- ๕.นายวรพงศ์ ไข่มุกด์
- ๖.นางสุทธีวรรณ จำรัสศรี
- ๗.นางสาวสุไรดาห์ อามิง
- ๘.นางจำรูญศรี แดงแก้ว
- ๙.นางสาวพรรณชนิ ชุมมิตสา
- ๑๐.นางสาวจรัสศรี บกสวาทชา
- ๑๑.นางสาวนุรีฮัน สาदारา
- ๑๒.นางสาวนราทิพย์ ทศนกุลกิจ
- ๑๓.นางสาวลัดดาวลัย จันทรทิพย์

ผู้อำนวยการกลุ่มงานยุทธศาสตร์และข้อมูลเพื่อการพัฒนาจังหวัด
นักวิเคราะห์นโยบายและแผนชำนาญการ
นักวิชาการคอมพิวเตอร์ชำนาญการ
นักวิเคราะห์นโยบายและแผนชำนาญการ
นักวิเคราะห์นโยบายและแผนปฏิบัติการ
พนักงานวิเคราะห์นโยบายและแผน
พนักงานประจำสำนักงาน
พนักงานธุรการ
ผู้ช่วยนักวิเคราะห์นโยบายและแผน
พนักงานวิเคราะห์นโยบายและแผน
พนักงานวิเคราะห์นโยบายและแผน
พนักงานวิเคราะห์นโยบายและแผน
พนักงานวิเคราะห์นโยบายและแผน

ผู้ให้การสนับสนุนข้อมูล

นางสาวอัญชลี เสี่ยงระฆัง

นักวิชาการคอมพิวเตอร์ชำนาญการ สำนักงานจังหวัดสมุทรสาคร